

Blatensko

SOBĚ

DVOUMĚSÍČNÍK

104
číslo

XIX. ročník

červenec 2025

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Vážení a milí čtenáři,

léto je čas, kdy si mnozí z nás dopřávají zasloužený odpočinek, vyrážejí na výlety, tráví čas s rodinou a přáteli nebo se věnují práci na zahradě. I naše obec v těchto dnech žije letními aktivitami a přípravami na tradiční akce, které nás čekají. Přeji vám všem, ať si letní měsíce užijete ve zdraví, pohodě a s úsměvem.

Historie obce Chobot

Chobot leží 6,5 km severně od Blatné na okraji rybníka Labuť. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1759. Na mapě prvního vojenského mapování z 60. let 18. století je v Chobotě zaznamenáno 7 domů. Do roku 1837 se obec rozrostla na 21 domů rozdělených mezi katastry Skaličan, Myštic a Uzenic. Toto rozdělení přetrvalo do poloviny 20. století. V roce 1861 byla na návsi postavena kaple se zvoníčkou a slunečními hodinami. Obyvatelé se původně živilí zemědělstvím a řemesly, od konce

19. století převládalo kamenictví. Chobotští kameníci se podíleli na

stavbě mnoha domů a mostů v Praze i Vídni a někteří odcházeli pracovat do lomů na Klatovsku.

Roku 1911 postihl obec ničivý požár, který zničil polovinu vesnice. Díky sbírkám a pomoci okolí byla většina domů do zimy alespoň provizorně obnovena. Do 1. světové války narukovalo mnoho místních mužů, někteří padli nebo zemřeli v zajetí. Válka těžce dopadla i na civilní obyvatelstvo, které trpělo nedostatkem potravin. Po válce v roce 1919 byla zahájena stavba nové cesty do chobotského vrchu (tzv. chobotské serpentiny), aby se zlepšilo spojení obce s okolím. Po požáru v roce 1911 bylo 12. 2. 1925 rozhodnuto o založení hasičské čety. První výstroj obdrželi členové na schůzi 9. 4. 1925 a 29. 4. 1928 vznikl samostatný Sbor dobrovolných hasičů Chobot. V téže roce byla zakoupena první stříkačka a 16. 6. 1929 se konalo první veřejné cvičení. K prvnímu požáru sbor vyjel 18. 8. 1933. Hasiči v roce 1933 založili také divadelní spolek, který slavil úspěchy s hrou *Švanda dudák*. V roce 1936 byla zakoupena motorová stříkačka od firmy Bohumil Mára z Tábora, kterou hasiči vlastní dodnes. Činnost sboru se přerušila jen krátce během druhé světové války. Mezi válkami založili místní zemědělci strojní družstvo, aby společně vlastnili techniku

(mlátičku, secí stroj, fukar aj.), kterou by si jednotlivci nemohli dovolit. V té době vznikla i družstevní budova, dnes sloužící jako požární zbrojnice a obecní úřad.

Po druhé světové válce se obec začala znovu rozvíjet a byla znovu obnovena činnost dobrovolných hasičů. V průběhu roku 1948 proběhla v obci elektrifikace. Chobot byl také jednou z prvních obcí, kde bylo již 29. května 1949 založeno Jednotné zemědělské družstvo, které hospodařilo na 100 ha půdy. V roce 1970–1971 byla vybudována za pomoci místních kameníků a finančního příspěvku místního zemědělského družstva pořídní nádrž z lánaného kamene a v roce 1977 prošla rozsáhlou rekonstrukcí bývalá družstevní budova, která dodnes slouží jako požární zbrojnice a společenská místnost.

Rozhovor se starostou obce Chobot

V čele obce Chobot stojí pan Miloš Kadlec. Rádi bychom Vám představili pana starostu v krátkém rozhovoru.

Od kdy jste zvolen starostou obce?

Starostou jsem byl zvolen ve volbách v roce 2018.

Už před svým zvolením starostou jste byl členem ZO?

Ano, členem zastupitelstva obce jsem byl od osamostatnění obce v roce 1990.

S jakými představami jste šel do komunálních voleb? Jaké jsou slasti a strasti starosty obce?

Do komunálních voleb jsem šel s představou, že je možné věci posunout dopředu – zlepšit životní prostředí v obci, podpořit místní sportovce a celkově zefektivnit chod úřadu. Měl jsem touhu nejen reagovat na aktuální potřeby obyvatel, ale také připravit naši obec na budoucnost. Představy byly často idealistické. Člověk si myslí, že když má dobrý úmysl, věci půjdou snadno. Realita je ale složitější. Práce starosty je velmi pestrá, ale také náročná. Slasti této funkce jsou rozhodně momenty, kdy se něco podaří – když se dokončí projekt, který slouží lidem, když dostanu pozitivní zpětnou vazbu od občanů, nebo když se podaří najít shodu v zastupitelstvu a posunout obec správným směrem. Je to radost z práce, která má konkrétní dopad.

Strasti pak spočívají hlavně v omezených finančních možnostech a samozřejmě i v tom, že se nedá zavděčit všem. Často je potřeba vyvažovat různé zájmy a dělat nepopulární, ale nutná rozhodnutí. Někdy je těžké skloubit pracovní a osobní život, protože funkce starosty nekončí zavřením dveří úřadu – člověk je starostou pořád.

Pokračování na str. 5

Pokračování na str. 5

Co se v SOBu událo a co se bude dít

- Na konci měsíce dubna byl ukončen letní semestr Virtuální univerzity třetího věku. Celkem 8 studentek úspěšně ukončilo své studium a mělo nárok na získání Osvědčení o absolutoriu. V květnu se 4 studentky zúčastnily slavnostní promoce na České zemědělské univerzitě v Praze.
- Ve středu 25. června se konalo jednání Rady SOB a Valné hromady SOB. Na programu jednání bylo především projednání účetní závěrky SOB za rok 2024 a projednání závěrečného účtu SOB za rok 2024. Dále starostové dostali informace k rozpočtovým opatřením, k přípravě kalendáře SOB na rok 2026 a ke společně realizovaným projektům.
- Během měsíce července 2025 byla zpracována a podána žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce pro pracovníky zaměstnané v prádelně za druhé čtvrtletí 2025. Zároveň byla zpracována „Roční zpráva o činnosti zaměstnavatele uznaného za zaměstnavatele na chráněném trhu práce“.
- Právě probíhá realizace projektu „Doplnění sběru separovaných odpadů ve Svazku obcí Blatenska – 2. etapa“. V rámci tohoto projektu budou pro zapojené obce nakoupeny zvony na tříděný odpad a velkoobjemové kontejnery dle jejich požadavků. Celkové způsobilé výdaje projektu jsou 6.309.601,57 Kč, z této částky pak dotace ve výši 70 %.
- Intenzivně pracujeme na přípravě stolního kalendáře SOB pro rok 2026. Zpracováváme podklady, které nám poskytli zástupci členských obcí, případně další organizátoři akcí a autoři fotografií. Postupně probíhají korektury, aby kalendář mohl jít co nejdříve do tisku.
- Průběžně byla poskytována poradenská činnost dle aktuální potřeby starostů případně dalších pracovníků obcí.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

Svazek obcí Blatenska

Kancelář SOB na adrese:

Spálená 727, 388 01 Blatná

tel.: 728 881 358, 383 420 300

e-mail: blatensko@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8,00–11,00	12,30–16,00
Středa	8,00–11,00	12,30–16,00
Pátek	8,00–11,00	

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do zářijového vydání
SOBáčku č. 105
je ve středu 3. 9. 2025.**

**Příspěvky posílejte na e-mail:
sobacek@blatensko.eu**

Vyhlášení výsledků soutěže Příroda Blatenska

V pondělí 19. května 2025 proběhlo v Komunitním centru aktivního života v Blatné slavnostní vyhodnocení 19. ročníku výtvarné soutěže pro děti z cyklu „Příroda Blatenska“, tentokrát na téma „Roční období, které máme rádi“. Ve 14:30 hodin zahájil celou slavnostní událost zpěvem Pěvecký soubor Základní školy J. A. Komenského Blatná pod vedením paní učitelky Šárky Komárkové a pana učitele Karla Pičmana. Svižné melodie zpřijemnilly všem přítomným celé odpoledne. Na výkonu sboru bylo slyšet i vidět, že všechny zpěv opravdu baví.

Odpolednem nás provázela pohotová Kateřina Malečková. Ceny vítězům předávali starosta města Blatná Ing. Robert Flandera, starosta města Sedlice Vladimír Klíma a předsedkyně Svazku obcí Blatenska Dana Vohryzková. Celkem bylo předáno 41 cen jednotlivcům a 14 cen kolektivům mateřských škol. Díky štědrým sponzorům získal každý oceněný s diplomem i malou odměnu.

Zlatým hřebem slavnostního vyhodnocení byla tombola o tři hodnotné ceny. Jednalo se dárkový poukaz do Pizza Rud's v hodnotě 300 Kč, dárkový poukaz v hodnotě 500 Kč do restaurace Sokolovna v Blatné a dárkový poukaz pro čtyři osoby na ubytování na jednu noc na zámku Lnáře včetně

zmrzlinového poháru a prohlídky zámku. Vítězům přejeme dobrou chuť a zajímavé zážitky. Je třeba také poděkovat studentům Střední odborné školy Blatná za grafický návrh diplomů. Za zajištění workshopů patří poděkování dětem ze žákovského parlamentu.

tu ZŠ T. G. Masaryka pod vedením paní učitelky Ludmily Růžičkové. S poděkováním za pořízení fotodokumentace nesmíme zapomenout na pana Václava Špatného.

Celou akci podpořili: Město Blatná, Obec Bezdědovice, Technické služby města Blatná, MAS Blatensko, zámek Lnáře, restaurace Sokolovna, Pizza Rud's, restaurace Beránek, hospoda U Datla, Blatenská ryba, Autocentrum Šmucler, občerstvení Eduard Finěk, Rybářství Lnáře, Pavel Vohryzka, Radek Šimsa. Děkujeme všem sponzorům za poskytnutí finančních i věcných darů.

Můžeme se začít těšit na příští jubilejní dvacátý ročník.

Dana Vohryzková a Bohumila Hoštičková

Svazek obcí Blatenska
Spálená 727, 388 01 Blatná
IČO: 68538189
Dana Vohryzková tel.: 728 881 358
e-mail: pradelna@blatensko.eu

Komunální služby

Blatenska

praní a žehlení | mandl | švadlena

PONDĚLÍ | 9,00 – 12,00; 13,00 – 16,00

ÚTERÝ | 9,00 – 12,00

STŘEDA | 9,00 – 12,00; 13,00 – 16,00

ČTVRTEK | 9,00 – 12,00

PÁTEK | 9,00 - 11,00

- | U ručního žehlení se připočítává částka 20,-Kč za kus.
- | Ceny jsou konečné, nejsme plátcí DPH.
- | Dopravu nezajišťujeme.
- | Individuálně může být stavena cena vyšší např. u nestandardního prádla velkých rozměrů nebo při silném znečištění.
- | Dodací lhůta 5 pracovních dní, do dodací lhůty se nezapočítává den příjmu, sobota, neděle a svátky.
- | Možnost zakoupení dárkových poukazů.

Ceník praní a mandlování prádla

Platnost od 1. 1. 2025

1.	Kapna.....	35,- Kč
2.	Prostěradlo.....	25,- Kč
3.	Povlak na polštář.....	20,- Kč
4.	Ručník, utěrka.....	15,- Kč
5.	Ručník froté, mopy, prostírání velké.....	20,- Kč
6.	Ručník malý, prostírání malé.....	12,- Kč
7.	Osuška.....	25,- Kč
8.	Ubrus.....	30,- Kč
9.	Závěs, záclona.....	30,- Kč
10.	Sedák.....	35,- Kč
11.	Mikina, vesta.....	30,- Kč
12.	Košile.....	35,- Kč
	Košile pouze žehlení.....	30,- Kč
13.	Tričko.....	25,- Kč
14.	Kalhoty.....	35,- Kč
15.	Zástěra, šaty.....	18,- Kč
16.	Ponožky.....	8,- Kč
17.	Plyšové hračky do 30 cm.....	20,- Kč
18.	Potah matrace.....	200,- Kč
19.	Spacák slabý.....	100,- Kč
	Spacák silný.....	180,- Kč
20.	Mikroutěrka.....	8,- Kč
21.	Chňapka, žínka.....	10,- Kč
22.	Plášť.....	45,- Kč
23.	Bunda slabá.....	90,- Kč
	Bunda silná.....	135,- Kč
24.	Deka slabá, závěs slabý.....	90,- Kč
	Deka střední, závěs silný.....	110,- Kč
	Deka velká.....	200,- Kč
	Deka ovčí vlna.....	220,- Kč
25.	Podložka do postele ovčí vlna.....	80,- Kč
26.	Potah sedací souprava.....	180,- Kč
27.	Potah křeslo.....	80,- Kč
28.	Polštář malý.....	50,- Kč
	Polštář velký.....	90,- Kč
29.	Potahy do auta 1 sedačka.....	50,- Kč
30.	Potah zahradní silný malý.....	80,- Kč
	Potah zahradní silný velký.....	120,- Kč
31.	Župan slabý.....	35,- Kč
	Župan silný.....	45,- Kč
32.	MANDLOVÁNÍ vyprané suché prádlo	
	Polštář, ubrus.....	15,- Kč
	Kapna, prostěradlo.....	20,- Kč
	Utěrka, ručník.....	12,- Kč
	Závěs.....	20,- Kč

PROJEKT

„Pořízení vybavení“

byl spolufinancován Evropskou unií.

Cílem projektu bylo pořízení nového moderního vybavení – souboru předmětů pro opravy a údržbu motorových vozidel.

Příjemce:

Pavel Vohryzka

Hajany 67

388 01 Blatná

IČO: 103 12 927

Spolufinancováno
Evropskou unií

STRATEGICKÝ PLÁN SZP

Představujeme naše obce - Pokračování ze str. 1

Samostatnou obcí je Chobot od roku 1990 a jeho součástí se stala také osada Újezd u Skaličan. V roce 1997 byl vybudován nový sportovní areál a dětské hřiště. Zde se pravidelně během roku pořádá mnoho sportovních a kulturních akcí. Mezi nejoblíbenější z nich patří už tradiční hasičské závody s účastí mnoha hasičských sborů z okolí a velké oblibě se také těší každoročně pořádaný chobotský nohejbalový turnaj. Pravidelně jsou obecním zastupitelstvem pořádány srazy důchodců a rodáků obce, MDŽ a společné rozsvícení vánočního stromčeka. V současné době je v obci 40 trvale hlášených osob. V letních měsících se však tento počet díky místním chalupářům zdvojnásobí. Chybí zde sice některé služby, které jsou ve městech, to je však vyváжено klidným prostředím a krásnou přírodou.

Rozhovor se starostou obce Chobot - Pokračování ze str. 1

Přesto všechno tu práci dělám rád, protože věřím, že má smysl. A každá malá změna k lepšímu je pro mě motivací pokračovat.

Jaké problémy vaší obce vás nejvíce trápí a jak byste je chtěl řešit?

Není to úplně problém v pravém slova smyslu, ale jedna z věcí, která je na naší obci vidět na první pohled, je to, že tu máme více seniorů než aktivních obyvatel v produktivním věku. Z rodin našich rodáků se postupně stávají spíše chalupáři, kteří sem jezdí za odpočinkem. Obec tím bohužel ztrácí ten každodenní život, který tvoří školáci, mladé rodiny nebo třeba drobní podnikatelé.

Velkým omezením je pro nás i to, že obec nemá žádné stavební parcely, které bychom mohli nabídnout mladým rodinám s dětmi. Přitom právě ony by mohly přinést nové podněty a energii, která by naši obec opět oživila a posunula vpřed. Bohužel tím pádem zůstávají některé možnosti, jak obec rozvíjet, zavřené. Je mnoho zajímavých dotačních programů, které by nám mohly pomoci – třeba na budování čistíčky odpadních vod, vybudování vodovodu s pitnou vodou a další projekty, které by zlepšily kvalitu života. Většina těchto programů je ale určena jen pro obce s větším počtem trvale žijících obyvatel, kterých je u nás bohužel málo, takže realizace těchto projektů by byla v současné situaci neefektivní a zbytečně nákladná.

Další oblast, která nás zatěžuje, jsou rostoucí nároky ze strany úřadů na IT služby a elektronickou komunikaci. Téměř vše se dnes posílá elektronicky, přibývá povinností na zálohování dat a zároveň i na uchovávání tištěných dokumentů. Pro malou obec, jako je ta naše, to znamená další administrativní zátěž a náklady, které není snadné pokrýt. Jsou to ale problémy, které tak malá obec, jako je Chobot, sama vyřešit nedokáže. O to více si vážíme toho, že tu máme občany, kteří se snaží zapojit a pomáhají, kde mohou, protože právě jejich ochota a soudržnost dělá naši obec domovem.

Co chystáte pro obyvatele vaší obce na nejbližší období a jaké máte dlouhodobé plány?

Jsme malá obec s omezeným rozpočtem, proto rozvoj řešíme průběžně podle aktuálních možností a potřeb bez stanovování dlouhodobých cílů. Každoročně se zapojujeme do Programu obnovy venkova Jihočeského kraje a využíváme dostupné dotace. V loňském roce jsme díky tomuto programu zrealizovali rekonstrukci veřejného osvětlení a provedli výměnu svítidel za úsporná. Letos máme schválenou dotaci na obnovu obecního mobiliáře, protože původní vybavení z roku 1991 už nevyhovuje současným nárokům.

Velký důraz klademe na podporu sportovních aktivit a péči o sportovní areál, který slouží dětem i dospělým. Do budoucna bychom rádi zvážili úpravu povrchu jednoho z antukových kurtů na umělý. Údržba antuky je poměrně náročná, a změna povrchu by nám ušetřila čas, který bychom mohli věnovat dalším potřebným činnostem.

Jak vidíte „svou“ obec za 10 nebo 20 let?

Jak bude vypadat obec za 10 nebo 20 let bude do velké míry záležet na podmínkách státu. Možná už jste zaznamenali zmínky o tom, že by se menší obce mohly slučovat a přecházet pod správu větších měst. Upřímně bych si přál, aby naše obec mohla i nadále fungovat samostatně a aby malé obce měly stále podporu a mohly se postupně, krůček po krůčku, udržívat a rozvíjet tak, jak se dosud snažíme.

Prozradíte na sebe něco osobního?

Co na sebe prozradit. Pracuji jako hasič záchranář. Jsem společensky a sportovně založený člověk. Hraji nohejbal, kuželky, ping-pong a zapojuji se do činnosti místního hasičského sboru. Každoročně organizuji nohejbalové turnaje a jednou za rok, pravidelně 5.července, se u nás tradičně koná hasičská soutěž o pohár starosty obce. Baví mě týmová práce a společné úsilí, ať už při sportu, nebo jiné činnosti. Volný čas si kromě trávení času s rodinou rád zpestřím jízdou na kole nebo procházkou po horách. Díky všem mým aktivitám mě zná široké spektrum lidí z různých oblastí – ze sportu, práce, hasičských akcí i občanského života. Rodina mi často se smíchem říká, že jsem „všude zdejší“, protože kamkoli přijdeme, tam zpravidla potkám někoho známého.

Co vám udělá radost? A co vás zaručeně rozzlíbí?

Největší radost mi samozřejmě dělá má rodina, které se velmi daří a mám od nich ve všem velkou podporu. Dalšími radostmi je zaručeně každá poctivě odvedená práce a když můžu někomu pomoci, klidně i jen dobrou radou.

Jsem vcelku klidný člověk, ale co mě dokáže opravdu rozzlíbit? V posledních letech obce i města vynakládají nemalé finance na nádobu tříděného odpadu a přesto, když se projdete po okolí, všude kolem cest a v lesích leží plasty, papíry a bůhvíjaký další nepořádek. Někteří jedinci stále nedokážou nebo spíš ani nechtějí odpad třídit. Radši vše nahází do kontejneru se směsným odpadem, protože je jim to jedno. Stačilo by mít trochu úcty k přírodě, kterou bychom měli chránit pro naše děti a budoucí generace.

Které místo v Jihočeském kraji (mimo vaši obec) máte rád?

Je těžké určit jedno místo. Jihočeský kraj mám rád, je to můj domov a dal mi mnoho vzpomínek. Studoval jsem v Českých Budějovicích, ve Strakonicih a u Tábora jsem byl na vojně, tak náš kraj dobře znám. Kam však jezdím od mala nejraději je naše krásná Šumava. S rodiči jsme jezdili na Michlovu Huť, s kamarády jsme pak jezdili už do vedlejšího kraje stanovat do kempu Radešov pod Kašperskými Horami a teď s rodinou máme nejraději procházky kolem řeky Vydry od Čenkovy pily na Antýgl. Snažím se ale poznat celou Českou republiku. Věřím, že z každého koutu lze načerpat nové inspirace a nápady, které mohou pomoci v rozvoji naší malé vesničky.

Přehled počasí v Blatné za květen

Průměrná teplota: 11,6 °C, odchylka od normálu: -1,6 °C.

Úhrn srážek: 45,7 mm, tj. 72 % normálu.

Měsíc jako celek teplotně i srážkově mírně podprůměrný. Květen se stal po více než třech letech (po dubnu 2022) měsícem s nejvyšší zápornou odchylkou od normálu. Teplota

bylo pouze na samém počátku a konci měsíce, jinak převažovaly chladné dny s nízkou relativní vlhkostí vzduchu a také často se slunečným počasím. Nejvyšší měsíční teplota byla naměřena až dne 31. s hodnotou 28,9 °C a za květen byly zaznamenány dva letní dny, měsíční teplotní minimum -1,6 °C bylo naměřeno dne 9. Mrazové dny byly celek 4 a byla během nich poškozena choulostivá vegetace. Téhož dne bylo naměřeno přízemní minimum -5,1 °C. Dnů s přízemním mrazem bylo v květnu 12, což je třetí nejvyšší počet od počátku měření v roce 1990. Zejména v první a druhé květnové dekádě chyběla vlaha, třetí dekáda již byla v tomto smyslu štedřejší, ale i tak znovu květen přispěl k nárůstu srážkového deficitu, který od počátku roku 2025 vystoupal ke dni 31. 5. k 60 mm! Vydátněji přšelo pouze ve dnech 21., kdy večer padaly i drobné kroupy a spadlo 9,8 mm srážek a dne 28., kdy spadlo 9,4 mm srážek. Dnů s bouřkou bylo v květnu 5 a zaznamenáno při nich bylo 221 výbojů blesků. Dny s mlhou byly tři.

Přehled počasí v Blatné za červen

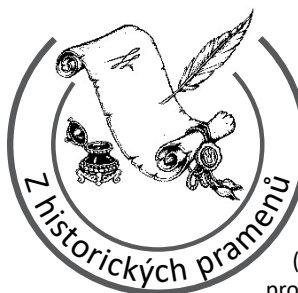
Průměrná teplota: 18,5 °C, odchylka od normálu: + 1.7 °C.

Úhrn srážek: 72,5 mm, tj. 95 % normálu.

Měsíc jako celek teplotně mírně nadnormální, srážkově normální. Červen přinesl hodně dní s malou oblačností a nadprůměrně dlouhým

slunečním svitem. První dekáda byla nejchladnější, ale ani tak nebyla teplotně podprůměrná. Druhá dekáda již byla nadprůměrně teplá a třetí dekáda vysoce nadprůměrná. Nadprůměrně bohaté na srážky byly první a druhá dekáda, třetí již byla suchá. Deficit srážek za první pololetí roku 2025 již činí 62 mm. Vydátně zapršelo dne 15., kdy spadlo 33,1 mm srážek, ale vzhledem k nadprůměrným teplotám a dlouhému slunečnímu svitu byly i nadprůměrné denní výpary vody a tím pádem došlo k prohlubování sucha, zejména pak ve třetí dekádě, kdy začala usychat tráva. Měsíční teplotní maximum bylo 32,5 °C naměřené dne 15., měsíční teplotní minimum 4,8 °C bylo naměřeno dne 10. V červnu se vyskytly pouze 4 dny s bouřkou, nejintenzivnější byla bouřka dne 4., kdy bylo zaznamenáno 134 výbojů blesků a pak ještě dne 15. se 128 výboji blesků. Za celý měsíc jich bylo 286. V červnu bylo zaznamenáno 16 dní letních a 4 dny tropické.

Zdeněk Vondra

Husovy oslavy a pomníky na Blatensku

Mimo jiná významná jubilea je rok 2025 též rokem 610. výročí smrti M. Jana Husa (cca 1370 – 6. 7. 1415) na hranici určené pro kaciře ve městě Kostnici (Konstanz) na jihozápadě dnešního Německa. Netřeba přitom

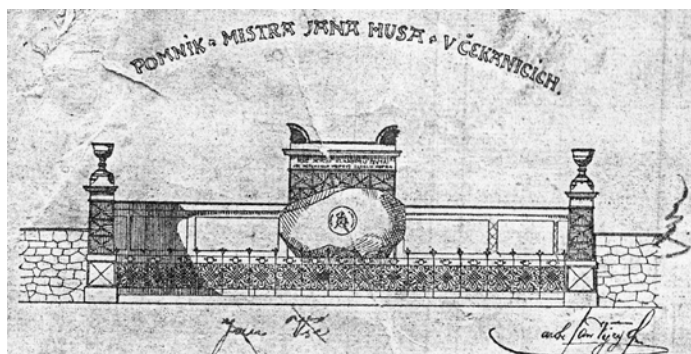
zdůrazňovat, že to byl český kněz, kazatel, učenec, náboženský myslitel, filolog, univerzitní pedagog, a především reformátor, který kritizoval nepořádky v církvi. Podle něj nazvané husitské hnutí sice vycházelo z některých jeho názorů, ale on sám by asi nesouhlasil s jejich praktickou realizací. Ani přijímání Nejsvětější svátosti oltářní při mši svaté pod obojí způsobou (tj. chleba jako Těla a vína jako Krve Kristovy), později jeden z čtyř hlavních bodů husitského revolučního programu, nepocházelo od něj, ačkoli se mu nebránil. Jako první jej podával roku 1414 v kostele sv. Martina ve zdi na Starém Městě pražském jeho přítel a univerzitní kolega M. Jakoubek ze Stříbra. Prakticky až do formálního odsvědčení krátce před svou smrtí tak zůstával katolickým knězem.

Národní obrození, v němž se prosadila Palackého koncepce dějin jako odvěkého soupeření českého a německého živlu, obrátilo k Husovi svou pozornost. Vyzdvihlo jeho pro české smýšlení a poněkud přehnaně též jeho ideologický vliv na období, kdy nevelké oddíly husitů dokázaly pod praporem kalicha odrážet tisíce cizích vojáků ve službách římské církve, pocházejících zvláště z německých zemí.

Hospodářské, sociální a politické změny v posledních desetiletích monarchie vedly k pozvolné sekularizaci společnosti, a tím k antiklerikálním postojům, které se obracely především proti římskokatolické církvi, jež tvořila jeden ze základních pilířů státu. Není tedy divu, že Hus začal být stavěn do protipólu ke sv. Janovi Nepomuckému, jenž byl některými kruhy stále více vnímán a prezentován jako umělý produkt a nástroj pobělohorské rekatolizace.

Uvedené trendy nemohly minout ani náš kraj, třebaže důvodem mohla být primárně snaha projevit vlastenecké smýšlení. Podívejme se tedy na to blíže a podrobněji.

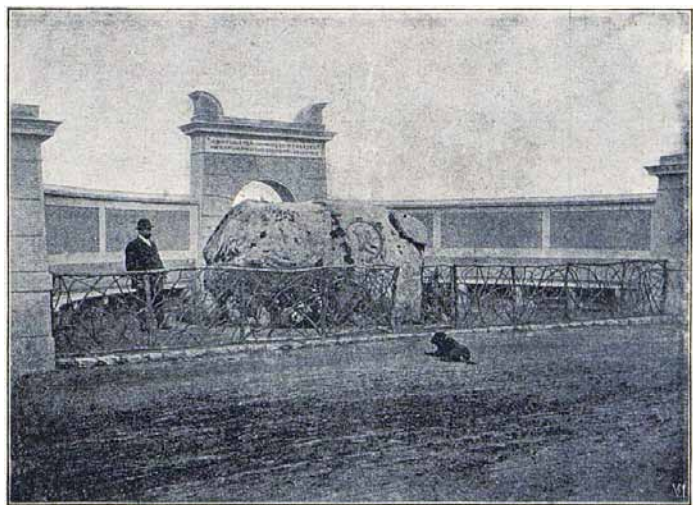
Zřejmě vůbec první oslava M. Jana Husa na Blatensku, spojená s odhalením jeho pomníku, se konala již 7. 7. 1901 v Čekanících. Ten

Plán Husova pomníku v Čekanících od architekta Jana Vejrycha

nechala dle přání a na památku předčasně zemřelého syna a Husova ctitele Milana Straneckého zřídil majitelka tamního velkostatku, paní Vlasta Stranecká, známá především svou podporou sedlického krajkářství. Šlo o první nefigurální monument tohoto druhu v Čechách a první v našem regionu. Je situován naproti nádvoří čekanického zámku a tvoří ho velký balvan, v němž je zasazena plaketa s tradičně zobrazeným profilem M. Jana Husa, tedy jako vousatého kněze hrdinského pohledu s kněžským biretem na hlavě a s nápisem JAN HUS * 1369 † 1415. Autorem plakety byl pražský sochař a medailér Antonín Popp. Pro zajímavost dodejme, že v době, kdy Hus žil, zapovídaly církevní předpisy duchovním nosit plnovous. Monumentální architektonický rámec pomníku tvoří půlkruhová zeď s klasicizujícími prvky, postavená podle plánů architekta Jana Vejrycha z Prahy. Ve vlysu středové edikuly byl nápis: KU CTI MISTRA JANA HUSA A PAMÁTCE MILÁNA STRANECKÉHO POSTAVENO Z VŮLE LIDU 1901. Prostor před pomníkem uzavíralo kované zábradlí. Dnes je zde plot z pletiva.

Slavnostního odhalení pomníku se zúčastnilo údajně 3 000 lidí z okresů Blatná, Březnice, Nepomuk, Horažďovice, Sušice, Vimperk, Volyně, Písek, Mirovice a Příbram, zpěvácký spolek „Úslavan“ z Blatné, tajemník okresního výboru a starosta blatenského Sokola Antonín Kalina jako slavnostní řečník, socialista Eduard Šeplavý, agrární poslanec Českého zemského sněmu Jan Rataj, četné spolky a korporace. Během slavnosti zazněla i píseň „Kdož jste boží bojovníci“ (husitský chorál) a součástí programu byl i tábor lidu. V předvečer hořela na návrší u vsi mohutná hranice a významné budovy v obci byly osvětleny a ozdobeny prapory. Tehdejší místně příslušný římskokatolický duchovní správce, děkan František Seyvalter ze Sedlice, hodnotil zcela výjimečnou a velkolepou slavnost velice kriticky, jakož i další kroky paní velkostatkářky v daném směru. Vadilo mu zejména, že ve spolupráci se správcem velkostatku Vladimírem Havlem začala vydávat periodika, v nichž se objevovaly antiklerikální příspěvky. Do farní kroniky si poznamenal: „Nevím, nevím – myslím však, že Pán Bůh tu milostivou paní Vlastu Straneckou dlouho k hanobení a tupení katolické církve vládnouti nenechá.“

Husův pomník v Čekanicích (V Boj!, roč. IV, č. 27, 2. 7. 1903)

Ještě před vypuknutím světové války se Husovy oslavy poprvé konaly v Kocelovicích a v Mačkově. V Kocelovicích to bylo 4. 7. 1910 z iniciativy syna místního řídícího učitele, medika Rudolfa Průchy (za druhé světové války vězněného nacisty a zemřelého následkem přestálých útrap), a učitele kocelovické obecné školy Františka Červeného. Byla zapálена hranice u silnice do Bělčic a Průcha u ní pronesl řeč. Administrátor farnosti Lnáře, k níž Kocelovice příslušely, a převor Inářského augustiniánského kláštera P. Alois Majer zhodnotil událost takto: „Ubohý Hus k čemu musí sloužiti a kterak památky jeho, dosti neblahé pro národ náš, zneužívají mnozí, kteří ho ani důkladně neznají, ku vyvolávání nových neblahých proudů v lidu našem. Pořadatelé oslavy Husovy v Kocelovicích chtěli patrně klášter pozlobiti, tento jejich počínání s trpkým úsměvem politoval.“ Záležitost ovšem měla poněkud hořkou dohru, kterou P. Majer uvádí na jiném místě farní kroniky. Organizátoři totiž použili na hranici otěpky chrastí, které ležely opodál, aniž by se zeptali na dovolení jejich majitele, rolníka Jana Jůzka z Kocelovic čp. 55. Byl z toho soud, ale vše se nakonec spravilo dohodou o finanční úhradě postiženému za použitý klest. Když pak strana žalovaná opouštěla soudní síň, řekl dle zápisu P. Majera rolník Josef Frýzek čp. 23 „A přece budeme páliť

hranici zas.“ Jůzek na to odvětil „Ale jen ne z kradeného.“ A P. Majer jízlivě přidal „Či snad kradené lepší hoří?“

V Mačkově proběhl první pietní akt k počtě Jana Husa, spojený se zapálením hranice na „Hůrce“, dne 5. 7. 1914 o desáté hodině večer. Akci organizoval místní sbor dobrovolných hasičů za účasti mnoha občanů, mládeže i školních dětí. Zazněla píseň „Hranice vzplála“ a další české národní písně.

Chronologicky druhý pomník „kostnického mučedníka“ na Blatensku vznikl roku 1916 v Kasejovicích. Tam se iniciativy chopila místní sokolská jednota, která to chápala jako významný vlastenecký počín, navíc v době již probíhající války, do které musel narukovat ne jeden člen organizace. Byl využit již existující monument v novém městském parku, sestávající z volně kladených menších kamenů, na nichž spočíval velký balvan s mělkou obdélnou prohlubní nesoucí letopočet 1910, kdy byl park na místě zasypaného Pivovarského rybníka zřízen.

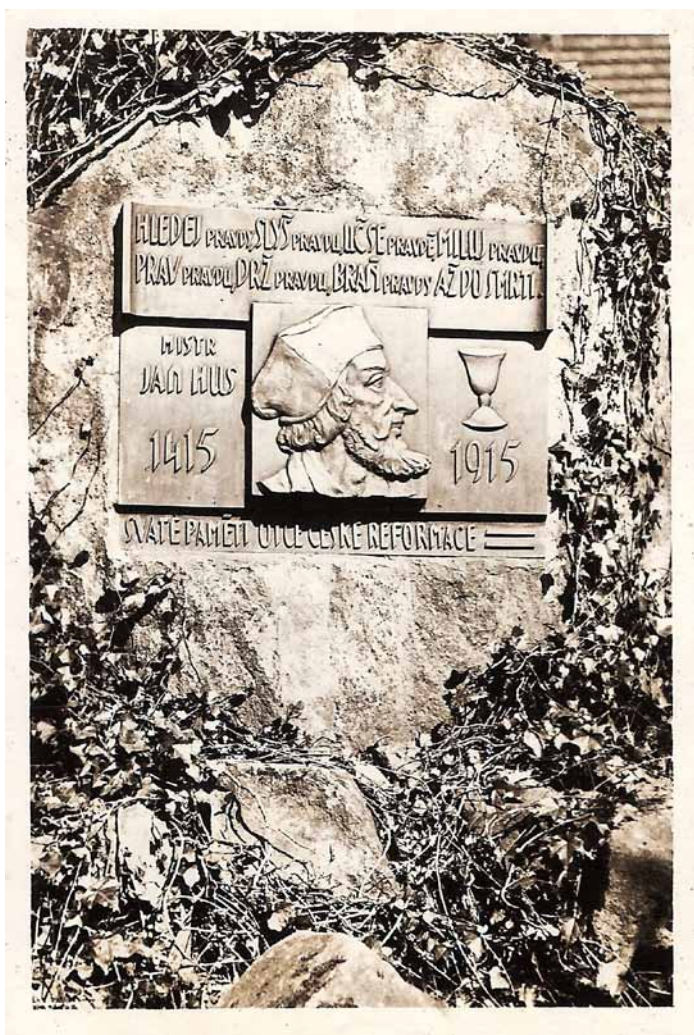

Původní monument v městském parku v Kasejovicích (fotoarchiv města Kasejovice)

Letopočet nahradila bronzová deska zhotovená podle předlohy pražského sochaře Vladimíra Astla. Její střed vyplňoval tradičně pojatý portrétní profil M. Jana Husa, doprovázený vlevo nápisem MISTR JAN HUS 1415, vpravo motivem kalicha s letopočtem 1915, odkazujícím na

Pamětní pohlednice s Husovým pomníkem v Kasejovicích (fotoarchiv města Kasejovice)

Detail desky na Husově pomníku v Kasejovicích (fotoarchiv města Kasejovice)

to, že pomník byl zřízen k uplynulému 500. výročí Husovy smrti. V horní části se nacházelo Mistrovo heslo HLEDEJ PRAVDY, SLYŠ PRAVDU, UČ SE PRAVDĚ, MILUJ PRAVDU, PRAV PRAVDU, DRŽ PRAVDU, BRAŇ PRAVDY AŽ DO SMRTI., dolní část vyplňoval text SVATÉ PAMĚTI OTCE ČESKÉ REFORMACE.

O pomník bylo městem náležitě pečováno, například jeho oplocením roku 1931, a park se začal nazývat Husovými sady. Za druhé světové války, asi roku 1944, však byla pamětní deska z nařízení okupační správy sejmuta, podobně jako desky se jmény obětí první světové války z radnice, a odevzdána do sbírky kovů, ze které se již nevrátila. Není ovšem vyloučeno, že je totožná s deskou osazenou na domě čp. 124 v Lidické ulici ve Volyni. V Kasejovicích se nicméně dochoval její odlitek do měkčího materiálu. Kamenná složka pomníku byla z větší části rozebrána v letech 1956–1957 při regulaci Kouteckého potoka procházejícího parkem, s tím, že bude znovu postavena. K tomu ale již nedošlo. Roku 1974 navíc vznikl v blízkosti zbytků Husova pomníku nový, věnovaný ovšem obětem druhé světové války.

Po vyhlášení republiky již nic nebránilo tomu, aby se osobnost M. Jana Husa připomínala zcela oficiálně. V některých výše uvedených obcích se tak dělo v návaznosti na starší tradici nebo zmíněné pokusy o její založení. Jinde byly Husovy oslavy nově zařazeny do okruhu místních kulturně-společenských aktivit vedle slavností k narozeninám prezidenta republiky T. G. Masaryka (7. březen) či k výročí samostatnosti (28. říjen). Klíčovou úlohu při tom hrály obvykle místní spolky, nejčastěji vlastenecky zaměřený Sokol. Ke zdůrazňování osobnosti M. Jana Husa docházelo i ve střediscích nově vzniklé Církve československé (od roku 1971 Církve československé husitské), hlásící se k odkazu české reformace.

Průkopnickou roli v šíření této „národní“ církve, ustavené 8. 1. 1920 na Smíchově, sehrály na Blatensku **Lnáře**. Místní náboženskou obec založil bývalý řeholní kněz zdejšího kláštera bosých augustiniánů Adolf Arnošt (řádovým jménem Alipius), který pro ni získal značné množství stoupenců ve Lnářích i v širokém okolí, a stal se jejím prvním farářem.

Zásadní měrou ovlivnil též vznik náboženské obce Církve československé v sousedních Kasejovicích. Co se však týče Husových oslav, naskočil takřka již do rozjetého vlaku, který dala do pohybu Lnářská organizace tělocvičné jednoty Sokol, ustavená na jaře 1919. Pietní akt k Husově oslavě byl, vedle vysazení „Lípy Svobody“ v květnu téhož roku, jednou z jejích prvních aktivit.

V předvečer vlastního svátku (5. 7. 1919) byla na návrší východně od obce zapálena mohutná hranice (dřevo na ni věnoval mlynář Petr Kohout, čp. 70), k níž vyšel kolem 21. hodiny ze vsi početný průvod místních spolků a občanů všech věkových kategorií. Když se všichni rozestavili kolem hranice, zapálili ji sokolové za zpěvu písně „Hranice vzplála“. Poté zdůraznil památku M. Jana Husa řídící učitel Lnářské obecné školy Karel Vavřínek a přečetl jeho poslední list adresovaný z vězení v Kostnici přátelům do Čech. Slavnost byla zakončena státní hymnou a národními písněmi. Druhý den (6. 7.) ve dvě hodiny odpoledne pokračovala průvodem občanů a spolků obcí ozdobenou praporem a věnci k „Lípě Svobody“. Zde pak pronesl František Hlad, tajemník národně demokratické strany, proslov o významu slavnosti.

Podobným způsobem probíhaly oslavy M. Jana Husa i v dalších letech. Základním prvkem, tak jako i jinde, bylo zapálení symbolické hranice, a o buď na návrší pod Nesviní nebo pod Horou. Od roku 1920 se aktivně zapojovala Církve československá v čele s Adolfem Arnoštem, který měl značný vliv i v Sokole. Program obohatala divadelní představení, nezřídka režirovaná samotným Arnoštem, v prvních letech obvykle s legionářskou tematikou; později se uváděly i jiné dramatické kusy a veselohry, někdy dokonce na venkovním jevišti v Podhájí nad rybníkem (například roku 1934). Od poloviny třicátých let byl součástí programu též lampionový průvod. Význam Husových oslav ve Lnářích dokládá to, že ve spojitosti s nimi se v písemných záznamech často objevuje výraz „svatvečer“ stavící tyto akty na úroveň církevních svátků a Husa nepřímě na úroveň svěťce.

Velkolepým průvodem za účasti zástupců obce, učitelstva, legionářů, hasičů, sokolů, Dělnické tělovýchovné jednoty, živnostenského spolku a Církve československé byl český reformátor oslaven v roce 1923. Velmi podrobný popis průběhu oslav podává sokolská kronika o dva roky později, kdy byl den smrti M. Jana Husa vyhlášen památným dnem na celostátní úrovni. „Památný Den Mistra Jana Husí byl letos oslaven poprvé jako státní svátek. Záštitu oslav Husových v Praze na Staroměstském náměstí přijal pan President Masaryk, předsednictví čestné pan ministerský předseda Švebla. Papežský vyslanec Marmaggi na znamení projevu nevůle papežské stolice z Prahy téhož dne ujel.

Ve Lnářích dala Tělocvičná jednota podnět k oslavě Husově, sezvavši pokroková sdružení ku poradě na níž pořad oslavy stanoven. Ve svatvečer o ½ 9. hod. večer uspořádán od „Zájezdního hostince“ (Na Panské) mohutný průvod, který se bral za husitským praporem mlčky k hranici v „Hoře“. U hranice za řízení br. St. Voříška zapěny sbory. Po nich pronesl řeč: „Význam Husův pro národ český“ br. Adolf Arnošt. Po zapění národních hymen oslava ukončena.

Druhého dne ozdobeny byly četné domy prapory a o 10. h. konal se „Tábor lidu“ u pomníku padlých, kde přečetl br. Arnošt prohlášení vydané 52 sdruženími pokrokovými k oslavě Husově. Svátek Husův nebyl letos ve Lnářích ničím rušen. Večer toho dne sehrála církev Československá na našem jevišti divadlo „Osudy legionáře“.“

Slavnost otevření „Husova sboru“ v Kasejovicích dne 6. 7. 1924 (fotoarchiv města Kasejovice)

Za druhé světové války tradice Husových oslav ustala. Znovu se konaly hned po jejím skončení v roce 1945, opět za spolupráce Sokola. Na prvorepublikovou tradici se však již trvale navázat nepodařilo. Významným počinem nicméně byla výstavba a dne 21. 11. 1948 slavnostní otevření Betlémské kaple Církve československé v obci.

V **Kasejovicích** měly zvláštní význam oslavy v roce 1924, spojené se slavnostním otevřením nově postaveného kostela Církve československé – „Husova sboru“. V sobotu 5. 7. večer se konala bohoslužba v Husových sadech, poté průvod městem a tábor lidu na náměstí, v neděli 6. 7. pak další průvod, uvítání hostů, proslovy, bohoslužba v novostavbě a oficiální předání kostela místní radě starších Církve československé. Na odpoledne byla naplánována zahradní slavnost s pestrým programem v hostinci „U Sladkých“ (čp. 30) a na večer divadelní hra Josefa Františka Karase „Otec božího lidu“ o Janu Žižkově.

Na tradici Husových oslav, založenou roku 1914, se v meziválečném období podařilo úspěšně navázat v **Mačkově**. Program měly obdobný. V roce 1931 byly dokonce zapáleny hranice na dvou místech a oslavy se zúčastnil s proslovem Michael Lang, farář Církve československé z Blatné. Akce se těšila značnému zájmu občanstva, například v jubilejním roce 1935 se jí zúčastnilo kolem stovky lidí.

Dne 18. 5. 1930 se v Mačkově u pomníku padlých konala první československá bohoslužba pod vedením již zmíněného faráře Michaela Langa za účasti asi 200 osob. Na podzim téhož roku proběhla ještě jedna a po ní byla přednáška v hostinci „U Nádraží“ (čp. 35). V té době se v obci samotné hlásilo k československému vyznání 90 občanů. Bohoslužby Církve československé u pomníku se v Mačkově staly rovněž tradicí. I tuto však, stejně jako pořádání Husových oslav, přerušila druhá světová válka.

Vladimír Červenka

Použité prameny:

Státní oblastní archiv v Třeboni, *Bosí augustiniáni Lnáře*, inv. č. 6, ukn 6 (Farní kronika, 1894–1911).

Státní okresní archiv (dále jen SOKA) Plzeň-jih se sídlem v Blovicích, *Místní národní výbor Kasejovice*, inv. č. 94, K 80 (Pamětní kniha města Kasejovice, 1922–1989).

SOKA Strakonice, *Archiv obce Lnáře*, inv. č. 1, ukn 1 (Pamětní kniha obce Lnáře, 1918–1973).

SOKA Strakonice, *Archiv obce Mačkov* (nezpracováno), Pamětní kniha obce Mačkova 1, 1924–1960.

Kronika farností Sedlice, I. svazek, 1835–1933.

Kronika Tělocvičné jednoty Sokol ve Lnářích, (1919) 1925–1946.

V boj!, roč. II, č. 28, 11. 7. 1901, s. 3; roč. IV, č. 27, 2. 7. 1903, s. 5.

zabývající se historií obou světových válek. „Během čtyř válečných let muselo obléknout uniformu někdy i několik členů jedné rodiny z této obce, každopádně to postihlo minimálně jednoho mužského příslušníka z téměř všech stavení.“ Dále David Maňhal upozorňuje, že dlouho nebylo známo, na kterých frontách vlastně čekaničtí odvedenci bojují: „Oni sice svým blízkým psali často, jenže na úředních feldpostkartách, kde pisatel mohl uvést jen jméno a číslo polní pošty.“

Pomník obětem 1. světové války v Čekaniciích vytvořil vysoce zručný kamenický mistr, požívající skvělé pověsti, Karel Trčka. Rodák z Bezděkova pod Třemšínem, pocházející z devíti dětí. Jeho otec se rovněž živil jako kameník. Ostatně ve zmíněné obci Trčkové obývali osm stavení a ve třech se rovněž provozovalo kamenické řemeslo.

Původně si Karel Trčka otevřel lom v Mačkově a tam také vdechoval život prvním kamenickým výtvarům. Po roce 1910, kdy se oženil, přesídlil natrvalo do Blatné. Roku 1922 získal koncesi kamenického mistra. S jeho „trvalým uměleckým podpisem“ v regionu se lze setkávat kupříkladu na hřbitovech v Blatné, Kocelovicích, Lnářích, Bělčicích, Sedlci. Věčné hodnoty tohoto typu zanechal ale i třeba v Kasejovicích, Budislavicích, samozřejmě Bezděkově aj. Co se týče souboru památníků padlým v 1. světové válce, tak ty vyhotovil mimo Čekanice také v Buzicích, Čechelovicích, Chanovicích, Újezdu u Kasejovic, Hradišti, Kadově, Mečichově, Doubravici, Myšticích, Slatině, Svěradicích, Lnářích, Mačkově, Tchořovicích.

Pietní dílo na čekanicé návsí dokončil Karel Trčka roku 1925. Letos od tohoto významného mezníku v dějinách Čekanice tedy uplynulo rovných sto let. A místní obyvatelé rozhodně neponechali toto kulaté jubileum bez povšimnutí. Právě naopak. Lidová slavnost, která v ono prosluněné sobotní odpoledne doslova „zahltla“ blízké i široké okolí kamenného monumentu, byla na více než špičkové úrovni. Přítomnost cca 80 čestných hostů a diváků dotvářela přímo úžasné živoucí „okruží“ mlčící připomínky dávných tragédií a celý sváteční program s ním bytostně splýnul. Důstojnost velkých okamžiků nade vše umocňovalo několik čestných strážů před čelem pomníku. Mimo špalíru dobrovolných hasičů zde svírali v rukou žerďe praporů reprezentativní zástupci vojenské historie v dobových uniformách a výjimečný pohled dotvářela dvojice mladých skautů, taktéž v klasické ústroji.

Jako první vystoupil s tematickým projevem starosta města Blatné, kam osada Čekanice spadá, Ing. Robert Flandera. Vzápětí se ujal slova zdejší občan Ondřej Kafka, který posluchačům přiblížil historické pozadí a souvislosti, spjaté s místním pomníkem – jak jeho vznik, tak osobnost jeho autora Karla Trčky. O dopadu světové války na život obyvatele Čekanice pohovořil velmi fundovaně David Maňhal. Pan Maňhal zároveň jako zástupce Československé obce legionářské společně se svým starším kolegou Miroslavem Šavrdou ze Sedlice položili k pomníku padlých kytici, když ještě předtím na tuto posvátnou půdu obřadně umístili věnec místní dobrovolní hasiči.

Sváteční program na návsí prokládali dobovými písněmi za doprovodu kláves členové „Velkoboru“ – chrámového a pěveckého sboru z Velkého Boru, se kterým místní mají jen ty nejlepší zkušenosti. „Velkobor“ tady v minulosti doprovázel již několik pietních aktů. Repertoár coby odborník na dějiny letos vybíral David Maňhal.

ČEKANICE

Pieta a veřejná připomínka stého výročí zbudování pomníku obětem 1. světové války

Není na Blatensku bohužel obec, kterou by tím nejkrutějším způsobem nepoznámala 1. světová válka. Pomníky, čnějící z povrchu návsí jako varovné memento budoucím generacím, jsou dostatečně výmluvné. Krutou daň na oltář císařské monarchie přinesla i osada Čekanice. Z místních občanů padlo na frontách zrůdného mezinárodního konfliktu těchto deset odvedenců – Václav Kotoun, Jan Kotoun, František Solar, Josef Klas, Karel Myslík (ten pocházel z obce Lažany, ale v oné době Lažany patřily k Čekanici, jeho jméno tak bylo zveřejněno na zmíněném seznamu), Josef Rhoun, Eduard Vladyka, František Rhoun, Jan Vrba a František Maňhal. Jan Vrba s Františkem Solarem byli pokládáni za mrtvé až na konci války. Šest mužů vstoupilo do československých legií a v pořádku se vrátilo do rodné obce. Jednalo se o Václava Bláhu, Jana Křišťana, Václava Pavlovce (ruští legionáři) a Rudolfa Maňhala, Václava Boublíka, Josefa Kložara (italští legionáři). „Čekaničtí občané narukovali nejčastěji k 11. píseckému pěšímu pluku, 28. zeměbranceckému a 7. domobraneckému pluku,“ uvádí pevná fakta člověk nad jiné povoláný – čekanicý rodák David Maňhal – bratr obce legionářské,

Pietní setkání u pomníku padlých uzavřely tři hymny, taktéž v podání „Velkoboru“. Rakousko-uherská (na památku čekanických občanů v oddílech císařské armády), slovenská a česká (k uctění zdejších československých legionářů).

Scénář pokračoval v budově Obecního úřadu zajímavou přednáškou Davida Maříhala, doplněnou promítáním. Skutečnou atrakci pro milovníky historie představovala putovní výstava „Stejnokroje a výstroj Československých legií“, zapůjčená Československou obcí legionářskou a instalovaná ve vnitřním prostoru sídla samosprávy. Jako doplněk se zde ještě nacházela expozice fotografií pomníků Blatenska z dílny Karla Trčky.

Na veškeré příchodí navíc čekalo velmi bohaté občerstvení. Pod dobrotami a nápoji všeho druhu se doslova „prohýbaly stoly“. Každý si tu nutně musel přijít na své. Byl to milý a dojemný projev ryzího charakteru a přátelské povahy místních lidí, vždy táhnoucích za jeden provaz.

Úlohy čestné skautské stráže před pomníkem se zhostili se vši vážností a úctou vůči válečným obětem dva mladí zastánci foglarovských ideálů – Matěj Bartoš a Jiří Hvězdář z Prahy. Dostavili se sem v typických stejnokrojích ze skautského tábora, ležícího blízko osady Čekanice u rybníka „Záklíč“. Sedmnáctiletý Matěj Bartoš prý pravidelně tráví část léta ve zmíněném středisku od roku 2017: „Vedení oddílu i celé kolonie má totiž velmi dobré vztahy s majitelem čekanického zámku panem Veringerem. Ten nám pronajímá louku pro táboření a zajišťuje potřebné zásoby pitné vody. Jeho přístup je skutečně příkladný a sympatický,“ pronáší na adresu pana Veringera uznale Matěj Bartoš.

Letos u Čekanic 11. středisko podplukovníka Vally z Prahy 6 žije dobrodružně-výchovným programem první tři týdny v červenci. Zdejší krajinu si jako celek už dávno zamilovali a velmi silně k ní přilnuli. Není tajemstvím, že okolní oblast se stala vyhlášeným skautským rájem už minimálně v roce 1968. Po nástupu normalizace musela být organizace přejmenována na „Pionýr“. Do starých kolejí se vše vrátilo po listopadu 1989.

Skvostnou skautskou památku-standartu 11. oddílu „Svazu Junáků Skautů ČSR“ z Prahy XIX Dejvic – sem do Čekanic přivezl jako další šperk do všudypřítomné historické klenotnice v onu výjimečnou sobotu skautský činitel Matěj Zeithaml. Onen legendární 11. oddíl z Dejvic byl založen bratrem Bedřichem Vallou a roku 1937 se rozšířil na 1. středisko Junáků v Praze XIX. V úvodu roku 1940 došlo k jeho rozpuštění nacistickou mocí a následoval zákaz další činnosti. Dotyčná standarta spolu s jinými skautskými vlajkami odpočívala na čestném místě v sále klubovny střediska – velkém srubu, ležícím východně od budov ČVUT – Chemie.

Zmíněný srub, postavený roku 1937, byl v průběhu nacistických represí zcela zapečetěn gestapem. To ovšem neodradilo skautské činovníky od toho, aby malým okénkem tajně nevnikli dovnitř a svou standartu si neodnesli. Po celou dobu okupace i po válce byl vlastenecký symbol střídavě v držení někdejších členů oddílu až do 15. května 1982. Tehdy tuto vlajku převzal vnuk vůdce Dejvických Junáků, aby zůstala v držení rodiny Vallů a trvale poukazovala na nesmrtelné činy a dílo bratra Vally. Stalo se tak na „Slibovém pahorku“ Dejvických Junáků severně od Prahy v místech zvaných „Zámka“, nad Drahaňskou roklí.

Před skautským střediskem stával za starých časů obří totem, vytesaný roku 1938. Totem přežil obě totality a dnes se tyčí v zahradě jednoho trapera poblíž Nižboru na Berounce.

Tak praví písemné svědectví, vetknuté na papír právě v květnu roku 1982.

Nynější skautský činitel Matěj Zeithaml, který stál v historické vojenské uniformě čestnou stráž před čekanickým pomníkem spolu se svými dvěma mladšími spolubratry, sem do této osady už bytostně patří. Začal tady totiž „chalupařit“ a výtečně tak propojil dvě životní aktivity.

O tom, že čekaníci osadníci věnují symbolu hmotné úcty uprostřed návisi náležitou péči, svědčí fakt, že roku 2016 přikročili k opravám monumentu samého a roku 2023 realizovali úpravu okolí pomníku a instalaci nového oplocení.

To, jak je nakládáno se světlou památkou předků vypovídá o tom, jak současná generace vnímá život a lidi kolem sebe. V Čekaních jdou v tomto ohledu příkladem!

(upraveno redakcí)

Vladimír Šavrdra

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Málkovský desetiboj

V sobotu 31. května se v Málkově konal tradiční Málkovský desetiboj, který i letos přilákal sportovní nadšence všech věkových kategorií. Na startu se letos objevilo celkem dvacet šest účastnic a účastníků, kteří si v přátelské atmosféře užili den plný pohybu, soutěžení i smíchu. Letošní ročník byl důkazem, že desetiboj není jen doménou dospělých. V kategorii předškolních dětí si zasoutěžily čtyři nejmladší, v mladším školním věku se přidaly tři děti a kategorie starší školní věk měla dokonce šest účastnic a účastníků. Děti měly disciplíny přizpůsobené svému věku. Do hlavní soutěže dospělých se zapojilo pět žen a osm mužů. Pro všechny byly nachystány rozmanité disciplíny, které prověřily nejen fyzickou zdatnost, ale také šikovnost, přesnost a smysl pro humor. Deset disciplín pro dospělé

- Střelba ze vzduchovky
- skok z místa
- hod na koš
- šipky
- fotbal
- hokej
- chůze
- jízda zručnosti na kole
- vrh kostkou
- exování piva na čas

Každá disciplína měla něco do sebe a vyžadovala jinou kombinaci dovedností. Počasí přálo – slunečný den přispěl k výborné náladě i sportovním výkonům. Malí i velcí sportovci mohli po závodu osvěžit hrdla malinovou nebo točeným pivem. Po slavnostním vyhodnocení soutěže se peklo maso a příjemné sousedské posezení trvalo až do pozdních hodin.

A kdo vlastně v jednotlivých kategoriích zvítězil?

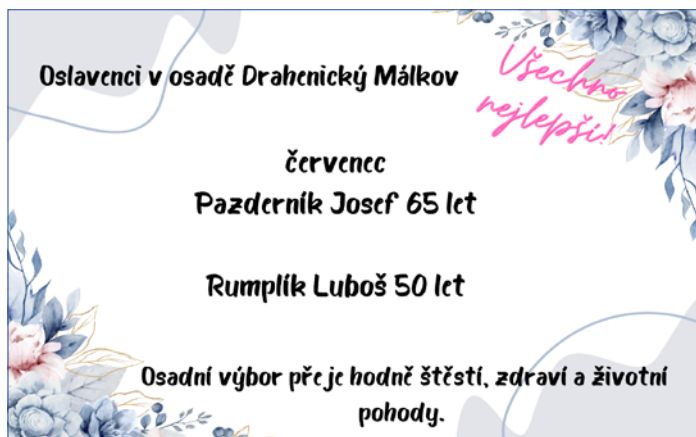
Předškolní děti: Pepíček Motyka
Mladší školní věk: Maxík Janeček
Starší školní věk: Martin
Ženy: Hanka Jahodová
Muži: Pavel Burian

Málkovský desetiboj opět potvrdil, že sport a zábava jdou ruku v ruce. Děkujeme všem účastnicím a účastníkům, organizátorům i divákům za skvělou atmosféru a těšíme se na další ročník!

V době vydání čísla již proběhl: Pouťový fotbalový turnaj a venkovní pouťová zábava s kapelou Scéna.

Lucie Kyliánová

SKALIČANY

Myštický florbal

Tým FK Kozel Skaličany se opět účastnil turnaje „Florbalové plácání v Myšticích“. Naše družstvo, tentokrát složené téměř výhradně z veteránů a v turnaji věkovým průměrem patrně nejstarší tým, obsadilo páté místo z šesti účastníků, přičemž na třetí místo chyběl pouhý bod a se čtvrtým týmem jsme měli shodný počet bodů, ale horší vzájemný zápas, který dopadl pro mladíky z Chobota jen nejtěsnějším rozdílem v poměru 8:9. Díky všem, kteří si měli chuť zahrát a reprezentovat obec, byli to: Jarin Fořt, Luba Mazánek, Jarda Doležal, Fanda Pražák, Jirza Blovký a Lukáš Fořt.

Setkání hasičských praporů v Přešticích

Zástupci SDH Skaličany se společně se zástupci SDH Blatná zúčastnili srazu držitelů hasičských praporů hasičských sborů okresu Strakonice v Přešticích v sobotu 17. 5., které se zároveň konalo jako výročí 105 let od založení tamního hasičského sboru. Prapor našeho sboru byl dekorován výroční stuhou jako 2. v pořadí z více než dvou desítek sborů okresu, jejichž zástupci se oslav zúčastnili (přítomna byla více než polovina sborů okresu, které jsou držiteli historického praporu). Na setkání zazněla celá řada projevů, během nichž byly oceněny aktivity členů sborů dobrovolných hasičů, kteří jsou tahouny venkovského společenského dění, ale jsou i v rámci svých zásahových jednotek připraveni chránit naše životy a majetky v případě živelného ohrožení, což mnohokrát prokázali. Během projevů zazněla i skutečnost, že bez podpory a pochopení rodinných příslušníků se hasičina a obecně i jakákoliv jiná dobrovolnická činnost nedá dělat a kdo ji ve svém volném čase realizuje, je oprávněně považován za nadšence, patriota a dobráka v pravém slova smyslu.

Skaličanští a blatenští na setkání praporů v Přešticích

Skaličanská pouť 2025

Vzhledem k predikci nepříznivého počasí bylo rozhodnuto, že se letošní pouťová taneční zábava přesune do obecního domu a dle chladného počasí s nepříjemným vánkem se potvrdilo, že šlo o rozhodnutí správné. Dopoledne se uskutečnila mše svatá, na které velebný pán požehnal dobrému konání místnímu hasičskému sboru a všem lidem dobré vůle. Odpoledne si organizační tým tentokrát připravil překvapení v podobě střelnice, kterou nám zapůjčila obec Škvořetice (děkujeme!) a kterou jsme umístili na náves. Tato atrakce měla velký úspěch nejen mezi mládeží, ale i mezi dospělými. Všichni si mohli vystřílet sestavu různých a zajímavých cen a nechyběly ani pouťové růže. Ceny členové, členky a příznivci místního hasičského sboru připravovali několik večerů a jejich vlastnoručně vyrobené růže byly pozoruhodné a krásné. Během celého odpoledne byly připraveny famózní klobásy, pouťové koláčky a další laskominy a co pít bylo též. Taneční zábavu pak rozproudil K-Band a to tak, že některé stoly pod nápojem „Sokolíků“ nevydrželi... Kdo nepřišel, může jen litovat, byla to fajn akce a to hlavně díky skvělému organizačnímu týmu, který si vše vzal na starost, fungovali jste perfektně, díky moc!!!

Škvořetická střelnice měla na skaličanské pouti velký úspěch!

Okrsková hasičská soutěž v Bezdědovicích

V sobotu 24. 5. se uskutečnila okrsková hasičská soutěž v Bezdědovicích. Na tu jsme vyrazili ve značně kombinované sestavě, a kromě proudařů v podstatě ve veteránském složení. První start v sezóně byl zároveň i prvním letošním tréninkem 😊 a o to cennější je zisk 3. místa. Poděkování zasluží všichni naši strojníci, kteří se v týdnu před soutěží podíleli na zprovoznění mašin, jelikož ty vykazují určité poruchy a závady a také těm, kteří mohli a chtěli na soutěž jet.

Okrsek Blatná:

1. Hajany 30,95
2. Drahenický Málkov 31,34
3. Skaličany 36,86
4. Bezdědovice 47,28
5. Blatná 62,03
6. Chlum NP

Skaličanský soutěžní tým

Okrsek Myštica:

1. Chobot 22,82
2. Uzenice 34,83
3. Uzeničky 39,12

Skaličanský tým tvořili: Milan Počta stroj, Václav Cheníček koš, Luba Mazánek savice, Jarin Fořt béčka, Jiří Blovský rozdělovač a jako proudaři se představili Lukáš Fořt a Tomáš Fořt.

Devadesátiny Miloslava Kopáčka

Dne 24. 5. oslavil významné životní jubileum, a to devadesátiny pan Miloslav Kopáček! V současnosti nejstarší člen místního hasičského sboru se do Skaličan přiznal v roce 1958 a deset let působil v pozici velitele, svého času vykonával i funkci okrskového velitele a zasloužil se o některé obnovy a modernizaci vybavení sboru a zásahové jednotky. Zástupci obce a hasičstva oslavenci popřáli všechno nejlepší a touto formou přejeme ještě jednou pevné zdraví a ať mu život stále chutná a jeho blízcí necht' mu dělají jen a jen radost.

Kaplička v novém kabátě

Během májových dnů proběhla avizovaná a připravovaná generální renovace fasády kaple ve Skaličanech, která je zasvěcena sv. Janu Nepomuckému. Zub času byl neúprosný a přes pravidelné opravy a údržby, které nám v posledních letech na fasádě zajišťoval zdejší rodák a místní patriot Josef Šurát, již bylo nutné fasádu obnovit a barevně sjednotit. Malbě však předcházelo stavění nutného lešení a zednické práce na mnohých částech fasády, zejména na věžičce a západní stěně kaple. Lešení bylo zajištěno od společnosti Chládek FCH s. r. o. Strakonice (pronájem lešení vyšel na 101.000 Kč), zednické práce zajistila parta Vasyly Mykhayla z Chrášťovic (náklady ve výši 69.248 Kč) a malířské práce na fasádě, včetně nátěrů oken, dveří a mříží perfektně provedl Vladimír Ondrejka (za cenu ve výši 82.119 Kč). Naše návesní kaplička tak díky městu Blatná, které uvolnilo finanční prostředky do rozpočtu naší místní části na její renovaci, dostala zbrusu nový kabát, ze kterého se snad budeme dlouhá léta těšit. V budoucnu plánujeme i výmalbu interiéru a nutností bude zrestaurování památkově chráněného oltáře a oltářního obrazu. I okolí kapličky by mělo doznat úprav a změn, zejména ve vztahu k renovaci tarasu a výsadbě zeleně.

Kaplička v novém kabátě

Naše skaličanská kaple byla postavena v roce 1866 na místě původní dřevěné kapličky. Letopočet výstavby zděného objektu připomíná žulová deska s tímto rokem a iniciálami R.H., na upomínku barona Roberta Hildprandta, tehdejšího okresního starosty a majitele blatenského velkostatku, jež byl významným donátorem této stavby, na jejíž výstavbu věnoval materiál a uhradil další stavební náklady, údajně výměnou za právo honitby na našem katastru. Na stavbě kaple a její následné údržbě a péči o ní se po dlouhá léta podílely i místní rolnické rodiny, které také zachránily ve druhoválečných letech zvon od zrekvírování a v letech socialismu uchránily i movitý inventář kaple před jeho devastací, likvidací či zmizením. Doufáme, že naše kaple bude i dále v dobré péči a přízni stávajících i budoucích představitelů obce. Všem, kteří se na snaze o zachování a dobrý vzhled naší kapličky věnují, patří velké poděkování, včetně místních žen, které zajišťují pravidelný úklid interiéru před poutí či posvícením.

Kuželky

Tradičního turnaje v kuželkářském sportu, který má v Blatné dlouhouletou působnost se zúčastnili i zástupci FK Kozel Skaličany. Ve startovním poli čtveřice Jiří Blovský, Martina Blovská, Lukáš Fořt a Václav Cheníček sice obsadila předposlední místo z tentokrát pouhých 10 týmů účastníků se profi části turnaje (v amatérské části startovalo 8 týmů), ale těšit může „bramborová medaile“ posledně jmenovaného v konečném pořadí jednotlivců (34 startujících v profi části) a jeho nejlepší výkon v dorážce z celého turnaje. Poděkování patří všem členům týmu za reprezentaci, škoda, že se nezapojili i ostatní, turnaj není úplně o výsledcích, ale zejména o možnosti vyzkoušet si sport, který má v Blatné dlouhouletou tradici, je určený v podstatě pro každého a v Blatné v letošním roce slaví 50 let svého trvání.

Výměna veřejného osvětlení

Během června došlo k závěrečné etapě výměny zastaralého veřejného osvětlení v obci, tentokrát v ulici od hasičárny směrem k Vyhliďce. Staré sloupy a nehospodárné lampy byly vyměněny za nové a úsporné LED osvětlení. Sloupy jsou navíc vybaveny přípravou na vánoční dekorace, které jsou postupně a v etapách pořizovány do celé obce. Realizaci akce měla na starost ke spokojenosti vedení obce firma Petra Hrubého, obdobně jako předchozí výměnu svítidel v roce 2024, a tato fáze vyšla na cca 114 tis. Kč. V obci máme tudíž až na drobné výjimky nové osvětlení, které by mělo eliminovat náklady na svícení a těž by mělo docházet k nižšímu zatížení světelným smogem. Ne na všech místech v obci se nové osvětlení setkala se zcela kladnými reakcemi, přestože se s plánem výměny mohl každý seznámit na obecní schůzi a tak je provoz veřejného osvětlení částečně omezen.

Oprava spojnice cesty na Buzice

V rámci oprav komunikací v roce 2025 byla zrealizována oprava účelové komunikace, která tvoří spojnici odbočky ze silnice II/175 směrem na místní komunikaci vedoucí ze Skaličan do Buzic. Opravu povrchu komunikace perfektně provedla běličická firma pana Jaroslava Hlaváče. V letošním roce by mělo dojít na další fázi renovace povrchů i v zástavbě v ulici směrem na Paštiky v rozsahu, které nám umožňují rozpočtové možnosti.

Lavor Cup 2025 zahájen!

Neděle 15.6. byla ve znamení úvodního souboje o Lavor cup v roce 2025. Dva týmy buzických a dva týmy skaličanských hráčů se utkali v nohejbalové aréně, kterou se pro tuto příležitost stal opět dvůr Hospody u Čiláka v Buzicích. Na skaličanské straně došlo na celkem 9 omluvenek a tak nám museli vytrhnout trn z paty narychlo povolání skaličanští chataři Luboš s Lucií, kteří se již několika našich soubojů účastnili a významně nás podpořili! V turnaji nastoupili někteří i se značným sebezapřením a se zdravotním hendikepem. Systém turnaje byl podobný jako vždy, každá z obcí nasadila do turnaje 2 týmy, jeden starší a jeden mladší (Kozlové, Býci, Kozlíci a Býčci), hrálo se ve trojicích systémem každý s každým na dva vítězné sety, přičemž případný třetí set se hrál hjako zkrácený. O konečném pořadí rozhodla tabulka po všech odehraných zápasech. Obdobně jako v přechozích nohejbalových

Skaličanští a buzičtí nohejbalisté

kláních rozhodl o konečném vítězi úplně poslední zápas a první bod do vzájemných soubojů mezi sousedními obcemi si pro letošní rok těsně připsali domácí buzičtí borci. Závěrečné vyhlášení provedli společně zástupci vedení obou obcí a kvitovali přátelskou atmosféru celého zápolení s vyslovenou nadějí udržení této hezké tradice ať už v jakékoliv podobě. Díky všem, kteří měli chuť nastoupit a zahrát si, našli si čas a přišli. Poděkování náleží i poměrně slušné fanouškovské podpoře a tradiční pohostinnosti Hospody u Čiláka. Doufejme, že naše souboje v různých sportech budou i nadále pokračovat a bude o ně zájem.

Za Jaroslavem Fořtem st.

Špatné a smutné zprávy se oznamují těžce, zejména když se jedná o odchod z tohoto světa... Poslední červnový den nás navždy opustil Jaroslav Fořt st., dobrý kamarád, dlouholetý člen Sboru dobrovolných hasičů Skaličany, vášnivý houbař, jeden z nejpilnějších skaličanských brigádníků a výborný parťák a dobrý člověk. Jarda mohl být příkladem pro své mladší i ostatní spoluobčany, nikdy neodmítl pomoc druhým, pravidelně podporoval svou účastí skaličanské hasičské družstvo při účasti na soutěžích v okolních obcích a sám inicioval brigády, když už se dlouho nějaká nekonala. Při společných setkáních u lahodného moku v naší klubovně, kterou jsme zvelebili i díky Jardově neskutečné, neúnavné a neuvěřitelné práci, jsme rozebírali jeho úžasné a rekordní houbařské úlovky, sledovali jsme společně zápasy v různých sportovních odvětvích a mnohdy jsme se zasmáli i sami sobě. Jarda patřil i k aktivním spoluorganizátorům našich pořádaných akcí, zapojoval se do jejich příprav a vždy se i akcí samotných účastnil, což bral v podstatě jako povinnost místního občana. Jardova rodina je široká a jeho dobré a velké srdce má více než skvělé pokračovatele. Jardo, kamaráde, děkujeme Ti za všechno, co jsi pro obec a hasičstvo udělal a že toho nebylo málo a bylo by toho bývalo ještě mnohem více, kdyby Tě zákeřná a zlá nemoc, kterou jsi už jednou porazil, neskolila definitivně! Odpočívej v pokoji a věř, že na Tebe nikdy nezapomeneme!

Václav Cheníček

BLATNÁ TJ Blatná Datels – Hokejbal

Kategorie U14 na MS v Hradci Králové absolvovala přátelská utkání se Slovenskem. Češi oba dva zápasy vyhráli. K vítězství přispěl i blatenský hráč Tobiáš Oulehle.

Kulturní Plantáž Blatná červenec – září 2025

Výběr z akcí

Podrobnější informace www.plantaz-blatna.cz

20. 7. 8.30–19 h

Zájezd – Kulturtag Ríchnachy

Vydejte se s námi na jednodenní výlet do bavorského Ríchnachu.

21. 7.–25. 7.

Příměstský tábor pro seniory

Přihlášky a více info Městská knihovna Blatná

1. 8. 19 h

Resonet vibes

Vypsání fiXa a večer plný hudby!

Vstupenky: www.plantaz-blatna.cz, Infocentrum Blatná

11. 8.–15. 8.

Prodej knih

Tradiční každoroční výprodej darovaných a vyřazených knih.

18. 8. – 22. 8.

Výtvarná Blatná

Výtvarná díla pro talentované výtvarníky.

20.–21. 9.

20. ročník Blatenského fotofestivalu

Oslavte s námi 20 let Blatenského fotofestivalu!

Kulturní Plantáž Blatná

kulturniplantazblatna

Kouzelné jaro v MŠ Šilhova

Když školka čaruje, skáče a loučí se

Kdo by si byl pomyslel, že se v naší školce uprostřed dubna usídlí čarodějnice, o měsíc později přistanou nafukovací hradý, a nakonec se dojetím rozplynou i paní učitelky? Inu, jaro je zkrátka kouzelné!

Na čarodějnickou párty dorazili malí čarodějové, čarodějky i pár odvážných upírů. K mání byly lektvary z podezřelých džusů, pavoučí tance a sportovní soutěže v prostoru celé zahrady. O vrchol dne se ale postaraly paní učitelky, které v kostýmech s klobouky, s košťaty a náušnicemi velikosti malého talíře předvedly čarodějnický tanec, až se i školková lípa div nezatočila smíchy. ☺

Pak přišel **Den skákacích hradů** uspořádaný ke Dni dětí. Byl to den, kdy se ze školky na chvíli stalo království nafukovacích hradů, sportování, her v bublinkách. Skákalo se, padalo, smálo. Děti si užily spoustu legrace. Tento hopsa den jsme zorganizovali ve spolupráci s Hopsa svět, provozovatelům Hopsa svět děkujeme za organizaci a spolupráci. Budeme se těšit na další společné akce pro naše děti.

Začátkem června jsme se **loučili s našimi předškoláky**. S radostí jsme přivítali v naší školce milé hosty, kterými byli Inka Rybářová a klaun Dendy Rybka. Tato dvojice provázela děti i rodiče celým programem. Děti společně s Inkou i Dendym zpívaly, tančily, plnily úkoly. Trochu slziček, hodně potlesku a samozřejmě hrdé kroky na pomyslný „školní most“. A jako třešnička na dortu? Do závěrečného tance se přidali i maminky a tatínkové. Děti nám rostou jako z vody...do dalších školních let přejeme dětem hodně štěstí, radosti, spokojenosti, úspěchů a dobrých kamarádů.

V polovině června proběhlo v naší školce milé setkání – **adaptační odpoledne pro nově přijaté děti a jejich rodiče**. Cílem bylo, aby se děti seznámily s prostředím školky a budoucími kamarády. Děti si mohly pohrát ve třídě, zapojit se do různých her a aktivit a pomalu se tak začít sžívat s novým prostředím. Na zahradě byly pro děti připravené nejen sportovní aktivity. Děti si společně pohrály, proběhly a seznámily se s naší zahradou. Věříme, že tato první zkušenost pomůže dětem zvládnout nástup do školky s větší jistotou a radostí. Děkujeme všem, kteří se zúčastnili a těšíme se na společné zážitky v novém školním roce!

Naši nejmladší získali 3. místo za kolektivní práci ve výtvarné soutěži k Hvězdné muzejní noci na téma „Vesmír“. Ceny si převzali na nádvoří hradu ve Strakonici. Blahopřejeme!

Byly to krásné a srdečné akce plné smíchu, pohybu i emocí a my už se těšíme, co nám přinesou další společná dobrodružství.

Děkujeme za krásný školní rok! utekl jako voda a my bychom rádi poděkovali všem, kteří byli jeho součástí. Poděkování rodičům za důvěru, spolupráci a úsměvy u ranních šatniček. Poděkování dětem za radost, smích a nekonečnou energii, kterou každý den přináší. Poděkování celému pedagogickému týmu za trpělivost, nápady a lásku, se kterou děti provázejí světem poznání. Poděkování provoznímu personálu. Bez vás by naše školka nebyla tím bezpečným a voňavým místem, kde je radost být. Poděkování našemu zřizovateli za podporu, díky které může školka růst a vzkvétat. Poděkování všem organizacím, se kterými naše mateřská škola spolupracuje.

Krásné léto všem dětem, rodičům a čtenářům Blatenských listů přeji zaměstnanci MŠ Šílhova, Blatná.

Hana Petlánová, ředitelka školy

druhů živočichů, které určovaly pomocí klíče. K práci dostaly mnoho zajímavých odchytových pomůcek. Po určení druhu živočicha, byla opět všechna zvířátka navráćena přírodě.

Výlet jsme doplnili návštěvou horažďovického muzea, kde jsme si prohlédli sbírky minerálů nalezených v místním regionu. Byl to den plný sportování a poznávání. Již se těšíme na další výpravy do přírody.

Mgr. Pavla Voborníková a žáci 4.A a 4.B

JAK malí čtenáři objevovali Večerníček v knihovně

V úterý 24. 6. se dveře knihovny otevřely dokořán pro zvědavé žáky II. A, kteří se vydali na dobrodružnou výpravu do světa VEČERNÍČKU. Program začal pro děti velmi příjemným překvapením – poslechem úvodní melodie z Večerníčku. Paní knihovnice dětem poutavě vyprávěla o vzniku Večerníčku, představila jim autory nejznámějších večerníčkových příběhů a ilustrátory, kteří vdechli život postavičkám, jako je Krteček, Rákosníček nebo Křemílek a Vochomůrka. Děti si s radostí prohlížely knihy s pohádkami, které znají z Večerníčku. Byly pro ně připraveny i večerníčkové aktivity. Malí školáci skládali puzzle s motivy oblíbených postav a hráli domino s obrázky z Večerníčku.

Na závěr si každý malý čtenář mohl vybrat knižku podle svého vkusu.

Všichni se těšíme na spolupráci s knihovnou v následujícím školním roce.

Marie Drůbová, vychovatelka ŠD

Entomolog na koloběžce

Žáci čtvrtých tříd prožili zajímavý výlet v Horažďovicích. S lektorkami environmentálního centra Proud vyrazili do městského parku pozorovat hmyz, a to hned na třech stanovištích. Pod dohledem průvodkyň zkoumali, co žije v půdě, kdo na louce a jaké můžeme najít živočichy v řece. Hned si také vyvodili, jakou roli v přírodě tito bezobratlí mají. Mezi jednotlivými stanovišti žáci přejížděli na koloběžkách. V průběhu dne děti odchytily desítky

Projektový den s Amosem

Dne 10. června se vydala třída 4.B učít se do zámeckého parku. V rámci hodin vlastivědy jsme se učili o Janu Amosi Komenském, který prosazoval heslo „učení hrou“. Děti si v parku prožily děj jeho knihy Labyrint světa a ráj srdce. Jako labyrint nám posloužily cestičky v parku a během zastávek s úkoly jsme měli podle děje knihy nalézt smysl života. Učení se nám vydařilo, bavilo nás to a ve škole jsme ještě vytvořili společný obraz ve stylu „pop art“ s podobiznou J. A. Komenského.

Tř. uč. 4.B Pavla Voborníková

Rybářská olympiáda

Poslední soutěží v letošním školním roce byla Rybářská olympiáda, kterou pořádala Střední rybářská škola Vodňany ve čtvrtek 12. června. Soutěžilo se v několika disciplínách: teoretický test znalostí o rybách a vodním prostředí, určování živých ryb, určování vodních rostlin (nejen kvetoucích), soutěž v lovu ryb na plavanou na pomalu tekoucí vodě – nadjezí Blanice, kde je hloubka cca 1,5 m a vyskytují se běžné kaprovité

ryby. Měřeny byly všechny ulovené ryby (1 cm = 1 bod). Žák 8. ročníku Filip Dobřemysl je nejen vášnivým rybářem, ale má v tomto oboru i vynikající teoretické znalosti. Vítězné první místo mu uniklo o jeden jediný bod. Moc gratulujeme.

Petra Karešová

II. B v Radomyšli

V úterý 24. června jsme se vydali na závěrečný výlet. Už cesta vláčkem byla malým zážitkem, protože děti dnes moc vlakem nejezdí a někdo dokonce ani nevěděl, kde že je vlastně v Blatné nádraží.

Vystoupili jsme v Radomyšli a po ní cestou jsme dorazili na nedaleké přírodní koupaliště, kde jsme prožili příjemné letní dopoledne. Voda sice byla chladnější, ale v koupání to nikomu nezabránilo. Děti mohly také využít hřiště a měly možnost koupit si malé občerstvení. V areálu se nám podařilo zahlédnout žabku kuňku žlutobřichou, která je zde domovem.

Blížící se konec školního roku jsme na závěr oslavili v Radomyšli výbornou zmrzlinou s rozmixovaným ovocem.

Vláček nás pak bezpečně a včas dovezl zpět do Blatné.

E. Kotšmířová, I. Lojčíková, K. Mašková

Školní družina

Poslední dva měsíce ve školním roce 2024/2025 byly plné tvoření, zábavy a zajímavých aktivit.

Dne 5. května si děti ve školní družině připomněly mezinárodní den SLUNCE, který připadá na 3. května. Školní družina zářila radostí a kreativitou. Tato speciální událost, plná her, tvoření a učení, přinesla do odpoledních hodin spoustu energie. Den Slunce ve školní družině se tak stal nezapomenutelným zážitkem, který dětem nejen zpříjemnil den, ale také jim hravou formou připomněl, jak důležité je slunce pro náš život.

Den dětí

Netradiční den dětí probíhal na školním dvoře 2. června. Vychovatelky letos vsadily na oblíbené téma „Survivor“, které proměnilo obvyklé oslavy v dobrodružnou výpravu. Během odpoledne děti plnily nejrůznější úkoly: scrabble, hod gumovkou, tangram, kolo s kelímkem, kulečnická chůď, balanc a mnoho dalšího.

Ples Letem světem

Na závěr školního roku uspořádaly vychovatelky pro děti „Ples Letem světem“, který děti i vychovatelky provedl nejrůznějšími kouty planety. Na školním dvoře visely mapy světa a tematické dekorace, které navozovaly pocit dalekých krajín. Cílem plesu bylo nejen pobavit, ale i vzdělávat hravou formou a rozšířit dětem obzory o rozmanitost světa. Všem přejeme krásné a pohodové prázdniny.

Za vychovatelky školní družiny Marie Drůbová

Slavnostní rozloučení deváťáků: den plný emocí, vzpomínek a nových začátků

V pátek 28. června jsme se my, třídní učitelky Mgr. Klára Hulačová (9.A) a Mgr. Monika Benešová (9.B), rozloučily se svými deváťáky. Bylo to rozloučení nejen slavnostní, ale také hluboce dojemné – pro nás, pro děti i pro všechny přítomné.

Den začal symbolickým posledním zvoněním v 8:45, kdy žáci devátých tříd naposledy prošli chodbami školy, tentokrát v doprovodu potlesku spolužáků a učitelů. Poté jsme se vydali na blatenský zámek, kde proběhlo slavnostní předávání vysvědčení – v 10 hodin pro třídu 9.A a v 11 hodin pro třídu 9.B.

Předávání se konalo za účasti paní ředitelky Mgr. Zdenky Dvořákové, zástupkyně Mgr. Dany Houzarové, pana starosty Ing. Roberta Flandery, kolegů z pedagogického sboru i mnoha rodičů, prarodičů, sourozenců a přátel. Zámek byl naplněn hrdostí, smíchem i slzami – a hlavně atmosférou vděčnosti a sounáležitosti.

Součástí programu byl i proslov žáků devátého ročníku, kteří s obrovským nadhledem a humorem zavzpomínali na společně strávené roky. Připomněli rafty, lyžařský výcvik, školní výlety i „kreativní“ chvíle během distanční výuky. S velkou dávkou vděku se ohlédli za vším, co během let prožili:

„Byla to jízda! Někdy rychle z kopce, jindy do kopce – a občas jsme museli zabrat proti proudu jako na raftech...“ „Lod' zvaná Dospělý život už se houpe v přítavu a my do ní nastupujeme. Snad se nepotopíme hned u mola.“

„A i když jsme občas zlobili víc než dost, doufáme, že na nás nezapomenete.“

I my jsme se s našimi třídami rozloučily slovy, která se nám nepsala snadno – protože loučit se s někým, kdo vám přiroste k srdci, nikdy není jednoduché.

Mgr. Klára Hulačová, Mgr. Monika Benešová

Žákovský parlament ZŠ TGM za růžemi v Olomouci

Členové žákovského parlamentu ZŠ TGM se v úterý 27. května vydali na cestu až do daleké Olomouce, aby se tam přímo od odborníků naučili pečovat o růže. Tuto šanci dostali díky naší spolupráci se spolkem Růže Blatná. A co jsme v Olomouci všechno zažili?

Děti dostaly jedinečnou příležitost přespat ve stanech přímo v areálu botanické zahrady a rozárie. To už samo o sobě zní jako sen, ale ve skutečnosti to překonalo všechny naše představy. Jeli jsme za úžasným zážitkem a výměnou za něj jsme nabídli, že si děti přespaní v rozáriu odpracují. Odjízďeli jsme tedy nejen se stany, ale také s pracovními rukavicemi a oblečením. Zkrátka něco za něco...

Po příjezdu jsme si mohli prohlédnout nejen místo, kde strávíme noc, ale především celý areál botanické zahrady a rozárie doplněný zajímavým povídáním o růžích. Prohlídku rozárie pro nás totiž připravil osobně Ing. Jiří Malaska, vedoucí rozárie a přední odborník na růže v ČR, který měl ten nápad i odvahu děti do rozárie pozvat. Dozvěděli jsme se, která růže voní po smrkových výhoncích, které poupě po jablkách, která růže je nejtmavší, která má největší osten. Postupně jsme se přesouvali od jedné růže k druhé, od jemných vůní k intenzivním, až jsme došli na místo, kde nás čekala naše práce. Děti dostaly za úkol vyplít prostor za vstupní branou, tedy místo, kudy každý návštěvník rozárie projde. Věděli jsme, že 7.-8. června proběhne v areálu akce Vyznání růžím s mezinárodní účastí, a tak jsme náš úkol vzali skutečně vážně.

Než jsme s prací skončili, dojel nám p. Malaska nakoupit na večerní opékání. Začali jsme tedy rozkládat stany a připravovat ohniště. Do 18:00 je rozárium přístupné veřejnosti. Kolemjdoucí žasli, co se to tam děje, někteří neváhali zjistit, kdo jsme a co tam děláme. Každý další přihlížející nás utvrzoval v tom, že jsme dostali skutečně ojedinělou šanci, kterou rozárium běžně nenabízí. Děkujeme za ni a vážíme si té důvěry.

Zajímá vás, co se děje v areálu botanické zahrady poté, co se zavřou brány veřejnosti a padne soumrak? Přírodu samozřejmě ovládnou zvířata, a tak jsme měli možnost na cestách začít potkávat místo lidí zajíce, veverky, ale i jiná zvířata, která ráda žijí v blízkosti vodních toků. To se, myslím, děje v botanické zahradě každý den. Co se tam ale určitě dělo jen v noci z 27. na 28. května, byly závody v běhu po bosé stezce... Myslíte si, že je to všechno? Omyl. Na druhý den nám p. Jiří Malaska s kolegyní p. Janou Švecovou připravili další úžasný program, a to návštěvu skleníků ve Smetanových sadech, kde právě probíhala výstava masožravých květin. Pak jsme ještě stihli na skok navštívit historické centrum Olomouce a v odpoledních hodinách jsme se vydali na cestu domů.

Z celého srdce děkujeme všem, kteří se na přípravě této akce podíleli. Jen díky štědré finanční podpoře od blatenských firem Tesla Blatná, Dura Automotive, Leifheit a Blatenské strojírny jsme si mohli dovolit vydat se na cestu, dozvědět se zase něco nového z péče o růže a zažít neopakovatelnou noc v botanické zahradě. Děkujeme!

Ludmila Růžičková a Zuzana Voračková, koordinátorky ŽP

Londýn očima žáků ZŠ TGM Blatná

V termínu od 3. do 9. května 2025 se 52 žáků vydalo na cestu do hlavního města Velké Británie Londýna. Na své trase měli také „hlavní město Evropy“ Brusel a „Benátky severu“, tedy belgické město Bruggy. Jednou za dva roky nabízíme žákům osmých a devátých ročníků možnost navštívit destinaci, ve které by si mohli otestovat své znalosti angličtiny. Letos je čekal program naplněný tradičními, ale i méně tradičními místy, která jsme zařadili na přání dětí.

Brusel nás už poněkolkáté přijal deštěm, ale nenechali jsme se ani tentokrát odradit. Navštívili jsme expozici Evropského parlamentu, viděli jsme Atomium a nevynechali jsme ani rozhod na náměstí v dosahu nespočtu obchodů s belgickou čokoládou. Po přejezdu do Brugg nás čekalo ubytování v hostelu a podvečerní projížďka na lodičkách. Ta nám přiblížila město, které je od r. 2000 zapsáno do světového dědictví UNESCO, a musíme říct, že právem. Ranní déšť byl dávno za námi a my jsme si užili atmosféru tohoto historického města až do večerních hodin. Druhý den jsme se hned po snídani vydali vstříc hlavní náplni naší exkurze, tedy Londýnu. Čekala nás cesta trajektem, návštěva vodního hradu Leeds a pak už ubytování v Chessington Safari hotelu. Vodní hrad Leeds nám nabídl nejen působivé bludiště, ale také prohlídku interiérů. Ubytování v Safari hotelu bylo jednou z věcí, které si žáci nejvíce cenili – možnost být spolu celý den i večer a nerozdělovat se do rodin uvítala většina žáků. Kromě komfortního ubytování ocenili i stravování, které jim poskytlo možnost nastartovat den tradiční anglickou snídaní.

Londýn je krásné město, které nabízí nepřehledné množství možností. Poskládat program tak, abychom vyšli vstříc každému, je nemožné, ale reagovali jsme na časté dotazy, jestli je možné navštívit některý z fotbalových stadiónů, a tuto možnost jsme žákům nabídli, samozřejmě s alternativou pro ty, kteří o to nestáli. Chelsea stadión žáky nadchl. Ostatní si mezitím užili prohlídku tří známých muzeí Natural British Museum, Science Museum a Victoria and Museum. Mezi nejoblíbenější destinace stále patří London Eye, stejně tak Podmořský svět. Někteří stihli doběhnout i k nedalekému graffiti podchodu Leake Street Arches.

V našem programu nechyběl jednodenní výlet do města Brighton. Cestou jsme se prošli po útesech a navzdory silnému větru právě toto místo děti často citovaly jako jedno z nejhezčích navštívených míst. Stejně tak i prohlídka Tower Bridge zaujala přední místo v hodnocení žáků, většina z nich využila možnosti vyfotit se na průhledné podlaze a užít si tak neuvěřitelný pohled dolů z mostu na projíždějící auta a autobusy.

Do jednoho článku se všechny zážitky vypsát nedají, ale možná to ani není nutné. Naše cestování po Belgii a Anglii bylo zážitkem, na který, jak doufáme, budou žáci naší školy dlouho vzpomínat. A nejen oni, ale i my, které jsme je na jejich cestě doprovázely a užily si to společně s nimi. Za cestovní kancelář CK Ciao nás doprovázela Markéta Marko, které moc děkujeme za organizaci celého zájezdu, a praktikant Pavel Říha, kterému děkujeme především za zpestření dlouhých přejezdů mezi destinacemi kvízovými otázkami.

Mgr. Ludmila Růžičková, Mgr. Klára Hulačová a Mgr. Martina Kortusová

TGM a jarní sportování

Jarní měsíce jsou kromě jiných akcí na naší škole také spojovány se sportovními aktivitami. Po účstech na blatenském hokejbalovém turnaji a strakonickém fotbalovém Mc Donaldu žáků a žákyň prvního stupně proběhly další akce.

Výběr našich mladších i starších dětí reprezentuje školu na atletických závodech Pohár Rozhlasu, pořádaných každoročně v Blatné. Zde vždy v silné konkurenci porovnáváme naši sportovní úroveň s ostatními školami v rámci okresu. Neztratili jsme se ani v Májovém běhu, pořádaném SOU Blatná.

Závěr května patřil vědomostně sportovní soutěži pod názvem Den branné dovednosti. Tu pořádá na stadionu Městský úřad Blatná. Akce je součástí projektu Příprava občana k obraně státu. Dvě šestičlenná družstva deváťáků si vyzkoušela na stanovištích první pomoc, přenos raněného, topografii, hod granátem, střelbu ze vzduchovky, airsoft, silové schopnosti a člunkový běh.

Červen už se nesl na vlně výletů, vody, koupání a očekávání prázdnin.

Mgr. Jaroslav Voříšek

Finále školního roku v družině

Konec školního roku v družině ZŠ T. G. Masaryka rozhodně neprobíhal v poklidu. Naopak! Byla to jízda plná smíchu, soutěžení a zážitků.

Koncem května se školní dvůr proměnil v malé dopravní městečko.

Koloběžky svištěly kolem semaforů, značky hlásily „pozor, zábava!“ a děti si na šesti stanovištích zkoušely, jak se správně chovat v silničním provozu. Při „Dopravní školičce“ se nejen bavily, ale i učily – třeba jak přivolat pomoc, poznat značky nebo zvládnout jízdu

zručnosti. Z akce si kromě radosti odnesly i cenné dovednosti, které se jim jednou určitě budou hodit!

V červnu jsme tempo ještě vystupňovali! Den dětí? To byla naprostá pecka. Balonková špióna na překážkové dráze, trefování cílů jako ostřílení sokoli, hlavolamy pro malé detektivy a malování na obličeje – to všechno roztočilo den plný barev, pohybu a her. Kdo chtěl chvíli klid, mohl se ponořit do světa obřích deskovek, a kdo měl hlad, musel si o zdravou svačinku nejprve zasoutěžit.

A protože jsme kamarádi i pro ty nejmenší, 11. června jsme na školním dvoře přivítali budoucí prvňáčky. Zatímco rodiče nasávali informace od třídních učitelek, děti se s družinou pustily do zábavných úkolů. Hod na cíl, lovení kačenek i rybiček, překážková dráha, hlavolamy i vybarvování obrázků – snad jsme jim ukázali, že s námi je prostě legrace.

Těšíme se na vás v dalším školním roce!

Za vychovatelky ŠD Růžena Vitáková

Pasování na čtenáře v městské knihovně

V pátek 6. června se žáci prvních tříd zúčastnili slavnostního Pasování na čtenáře, které proběhlo v prostorách městské knihovny. Celá akce měla slavnostní, přesto velmi veselou atmosféru, na kterou budou děti jistě dlouho vzpomínat.

Na začátku si děti společně s paní knihovnicí připomněly základní pravidla chování v knihovně a správného zacházení s knihami. Následně se programu ujal veselý a zábavný průvodce Molík, který děti bavil a zároveň je nenásilně vedl ke kladnému vztahu ke knihám a čtení. Nechyběla ani tajemná Bílá paní, která celému pasování dodala pohádkový nádech.

Zlatým hřebem celé akce bylo slavnostní pasování. Každý prvňáček byl Bílou paní symbolicky pasován na opravdového čtenáře městské knihovny. Na památku tohoto významného dne obdržely děti dvě krásné pohádkové knihy, které si s nadšením odnesly domů.

Děkujeme městské knihovně a jejím pracovnícům za milé přijetí, krásnou atmosféru a nezapomenutelný zážitek pro naše malé čtenáře.

Mgr. Eva Vonášková

Patronát prvňáků s žáky devátých tříd

Každý nový školní rok je pro prvňáčky plný očekávání, nových zážitků a výzev. Aby se tento důležitý krok stal příjemnějším a bezpečnějším, probíhá na naší škole již tradičně patronát žáků 9. ročníku nad dětmi z prvních tříd. Ani letos tomu nebylo jinak.

Hned první školní den čekali naši nejstarší žáci u dveří prvních tříd, aby malé školáčky přivítali v novém prostředí. O den později si každý prvňáček vybral svého patrona z deváté třídy, který se stal jeho průvodcem po celý školní rok. Tito starší kamarádi pomáhali svým svěřencům nejen při orientaci ve škole, ale byli jim oporou o přestávkách, v jídelně nebo při školních akcích.

První společnou akcí byl branný den, při kterém deváťáci převzali roli vedoucích družstev složených z pěti prvňáčků. Na stanovištích

jim pomáhali plnit různé úkoly, povzbuzovali je a dohlíželi na jejich bezpečnost. Na závěr si všichni společně opekli buřty a užili si příjemné dopoledne v přírodě.

Následovalo slavnostní pasování na školáky, na které si děti s patrony připravily vystoupení pro rodiče a veřejnost. V průběhu školního roku pak společně prožili další krásné chvíle – výlov rybníka Zadní Topič, vánoční besídka plnou zpěvu, tance a her nebo předávání prvního vysvědčení, které prvňáčci obdrželi právě z rukou svých patronů.

Závěr školního roku se nesl ve znamení příprav na školní akademii, při kterých se ještě více prohloubila vzájemná spolupráce a přátelství. Celoroční patronát pak uzavřelo společné rozloučení na letním stadionu plné her, smíchu, opékání buřtů, dárků a loučení.

Tento patronát je pro obě strany obohacující – deváťáci si osvoji zodpovědnost a empatii, prvňáčci získají jistotu, bezpečí a nové kamarády. Děkujeme našim deváťákům za jejich nasazení a ochotu pomáhat. Díky vám byl školní rok pro naše nejmenší o mnoho krásnější.

Mgr. Eva Vonášková

Dotkli jsme se minulosti – den v Lidicích a Lánech

První červnové úterý se třídy 6. A a 6. B vypravily na exkurzi do Lidic a Lán. U příležitosti 80. výročí konce 2. světové války se děti v rámci školního projektu seznamovaly s touto tematikou a historickými souvislostmi holocaustu. Ačkoli jde o záležitost smutnou, látka je velmi zaujala a děti projevovaly snahu dozvědět se více informací.

Téma letní exkurze bylo tak jasné. O to víc, když jsme občas svědky situací, kdy si některé děti z událostí 2. světové války dělají nevhodnou legraci a neuvědomují si závažnost svých slov. Připomínat si, kam až může vést nenávisť je důležité i dnes.

Cesta do Lidic utekla jako voda. Záhy se před námi rozprostřel areál Památníku Lidice, krásná krajina, kopce, louky, záhony růží. Těžko jsme mohli uvěřit, že stojíme na místech obrovské tragédie. Pan průvodce se ukázal být profesionálem nejen z hlediska odborné stránky, ale zejména

té lidské. Dětem velmi poutavě, erudovaně, ale přitom srozumitelně vykládal dějinná fakta, dotazoval se na jejich znalosti tématu, vysvětloval pojmy. Zároveň každou větou projevoval empatii a úctu památce obětí Lidic. Žáci bedlivě poslouchali, diskutovali, neustále fotili, byli zaujatí tématem. Hlavou jim jistě vířilo mnoho otázek. Jednoznačně se však shodli na tom, že nechápou, jak k takovému neštěstí vůbec mohlo dojít. Lidice bývaly poklidnou středočeskou vesnicí s více než pěti sty obyvateli. Při procházce pietním územím jsme se dozvídali, kde stávala jednotlivá stavení, kde se nacházel Horákův statek – místo, kde byli lidé během tragické noci z 9. na 10. června 1942 shromážděni a odkud byli muži odvezeni k popravě. Připomněli jsme si také osudy žen a dětí, které byly deportovány do koncentračních táborů nebo násilně odděleny. Uctili jsme památku popravených tichou vzpomínkou u společného hrobu, zastavili se u základů bývalého kostela sv. Martina a zhlédli dojemné sousoší lidických dětí.

Závěr naší prohlídky patřil návštěvě růžového sadu, symbolu naděje a mezinárodní solidarity tváří v tvář nevyjádřitelné lidské tragédii. Po prohlídce pietního území jsme navštívili muzeum, které nás zaujalo svou autenticitou, stručností a originálním zpracováním.

Plní dojmů jsme usedli do autobusu a vyrazili do nedalekých Lán. Zámek je od doby T. G. Masaryka letním sídlem prezidentů. Reprezentativní prostory jsou zřístupněné veřejnosti, a tak jsme tuto oblast nemohli opustit, aniž bychom zhlédli další významnou památku tohoto okolí. Ačkoli jsme byli již značně unaveni, pan průvodce si nás opět získal poutavým výkladem a milým přístupem.

Exkurze v nás zanechala silný dojem. Být na místě dějinných událostí, dozvídat se informace z úst milých a přívětivých průvodců, mít krásné počasí a kamarády vedle sebe byla ideální kombinace pro exkurzi. Samotné téma navíc nutilo žáky přemýšlet a vážit si toho, co máme, a doby, v níž žijeme. Jenže... také již šestáci ví, že pokud lidé nezačnou sami u sebe, lidstvo se nikdy nezmění. Tuto myšlenku vyjadřoval i T. G. Masaryk, když zdůrazňoval, že každý člověk nese odpovědnost za svůj život a za svět, ve kterém žije.

Mgr. Martina Zachová

Vodácký výlet 8. A na řece Otavě

Za krásného červnového počasí jsme se s třídou 8. A vydali na dvoudenní vodácký výlet po řece Otavě. Společně s kolegou Mgr. Jaroslavem Voříškem jsme doprovázeli naše žáky na cestě plné přírodních krás, zážitků i nových poznatků.

Naše vodácké putování začalo v Sušici a směřovalo až do Katovic. První den jsme podnikli pěší vycházku kolem majestátního hradu Rabí, kde jsme si připomněli nejen historii tohoto významného místa, ale také se pokochali nádherným výhledem na krajinu kolem řeky Otavy.

Večer jsme přespali ve stanech v kempu ve Střelských Hošticích a nechyběl ani společný táborák, zpívání a povídání. Bylo krásné sledovat, jak se náš třídní kolektiv stmeluje, právě tyto chvíle bývají pro vztahy mezi žáky a učiteli těmi nejceněnějšími.

Druhý den ráno jsme se vydali na vodu. Všichni žáci si s nadšením vyzkoušeli ovládání raftů, pomáhali si navzájem a obdivovali přírodu z hladiny řeky. Řeka Otava je přítokem Vltavy a právě Vltava hraje hlavní roli v roce 2025, který byl vyhlášen Rokem řeky Vltavy. Národní památkový ústav spolu s partnery připravil celoroční projekt, který připomene 150. výročí od prvního uvedení slavné symfonické básně Vltava od Bedřicha Smetany. I náš výlet se tak symbolicky napojil na tento významný kulturní a přírodní proud naší země.

Zvláštní poděkování patří rodičům našich žáků, a to nejen za finanční podporu, která výlet umožnila, ale i za to, že nám přivezli stany do kempu ve Střelských Hošticích. Bez jejich ochoty a spolupráce bychom tak krásný výlet zorganizovali jen těžko.

Vodácký výlet po Otavě byl pro nás všechny obohacující, plný radosti, poznání a přátelství. Ať už na vodě, u ohně nebo na cestách, jedno je jisté: budeme na něj dlouho a rádi vzpomínat.

Ing. Mgr. Ivana Matějovicová, třídní učitelka 8. A

Pasování na devátý ročník: Osmáci prošli zkouškou odvahy a fantazie!

Ve čtvrtek 26. června 2025 se školní dvůr proměnil v místo slavnostní atmosféry. Žáci 9. B si pro své mladší spolužáky z 8. A připravili originální a zábavné pasování na budoucí deváťáky. Tato každoroční tradice se opět nesla v duchu přátelství, nápaditosti a vzájemného respektu.

Na odvážné osmáky čekala čtyři pestrá stanoviště a věřte, že si je opravdu užili! Hned na prvním jim žáci z 9. B namíchali (s velkou dávkou fantazie a špetkou humoru) speciální „drink“. Osmáci se nezalekli a všechny barevné nápoje statečně vypili. Někteří s úsměvem, jiní s grimasou, ale všichni s nadšením.

Na druhém stanovišti se ponořili do slizké hmoty, aby ulovili minci, a dokázali tak, že se nebojí žádné výzvy. Třetí úkol prověřil jejich hudební nadání i smysl pro humor. Zaspívali píseň podle předlohy do mikrofону. A poslední zastávka byla ta nejdůležitější: slavnostní pasování samotným králem deváťáků, spojené s předáním diplomu a oficiálním přijetím mezi budoucí deváťáky.

Celé dopoledne se neslo v duchu přátelského škádlení a opravdové sounáležitosti. Osmáci byli nadšení a odcházeli s úsměvem na tváři, nejen díky zábavným úkolům, ale i proto, že právě symbolicky vstoupili do posledního roku na základní škole.

Devátý ročník pro ně bude plný výzev, nových rolí a velkých očekávání. Stanou se patrony prvňáčků, pomohou jim s prvními krůčky školním životem, a zároveň sami projdou důležitou etapou, a to přípravou na přijímací zkoušky, výběrem střední školy a rozlučkou se základkou.

A i když to zní možná trochu vážně, všichni se těší. Těší se na poslední společné chvíle, výlety, na to, co všechno ještě zažijí, a hlavně na to, že celý ten rok zvládnou společně, bok po boku.

Na závěr bych ráda poděkovala paní učitelce Mgr. Monice Benešové, která spolu se svou třídou celé dopoledne pečlivě připravila. Díky jejich nápaditosti, zapálení a společné práci vznikla akce, která osmáky nejen pobavila, ale i krásně motivovala k tomu, co je čeká.

Milí žáci přeji vám nádherné, slunečné a zasluženě klidné hlavní prázdniny. Užijte si léto naplno, načerpejte novou energii, tvořte vzpomínky, které zahřejí u srdce. V září se na vás budu opět těšit.

S přáním krásného léta

Ing. Mgr. Ivana Matějovicová, třídní učitelka 8. A

Plavecký výcvik třetáků

Třídy 3.A a 3.B ze ZŠ TGM mají za sebou sérii deseti lekcí plaveckého výcviku. Děti se z každé lekce vracely s úsměvem a chutí překonávat samy sebe. Z malých nejistých plavců se postupně stávali odvážní delfíni, kteří se vody rozhodně nezaleknou.

Závěrečná lekce se nesla v duchu radosti a společného sdílení. Děti si naplno užily vodní hry, zasmály se, navzájem se povzbuzovaly a bylo vidět, kolik nových dovedností za těch několik lekcí zvládly. Odměnou jim byla radost ze společně stráveného času a krásné diplomy.

Všechny děti své nové plavecké dovednosti jistě o prázdninách zúročí třeba u rybníka, v bazénu nebo u moře.

Mgr. Kristýna Bláhová

Školní výlet – Farmapark u Toma

Blížil se konec školního roku, nastal čas výletů a ve čtvrtek 19. 6. na něj vyrazily společně obě první třídy. Cílem naší cesty byl Farmapark u Toma v Ledcích u Plzně. Jízda autobusem proběhla v klidu a při příjezdu už

na nás čekaly dvě průvodkyně, které nás provázely celým programem. Zavedly nás pod přístřešek, kde se děti nasvačily, a pak jsme vyrazili, každá třída se svou průvodkyní jinou trasou, za zvířátky. Viděli jsme prasátka, dikobrazí rodinku i s miminkem, koťky, kozy, ovce, krávy, oslíky, klokánky, výry, káně a mnohá další. Každé dítě si vyzkoušelo, jak se hřebelcují poníci, konkrétně Pralinka a Blesk, některé jim mohly vyčistit i kopýtko. Také jsme krmili daňky, lamy a pštrosy. O každém zvířeti, které jsme viděli, jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací.

Na závěr našeho výletu jsme si dopřáli občerstvení – hranolky, nanuky, cukrová vata a další pochutiny přišly dětem vhod, stejně jako hřiště s prolézačkami a návštěva obchůdku se suvenýry, odkud si většina dětí odnášela plyšáky.

Výlet se nám vydařil, děti si odvezly mnoho nevšedních zážitků a doporučujeme farmapark jako tip na prázdninový rodinný výlet.

Bc. Monika Vokurková, DiS., Bc. Ludmila Matoušková

Co se u nás událo

Vážení čtenáři, kromě pravidelných týdenních aktivizačních činností jako je dílna, ruční práce, vzpomínání, karetní dopoledne, kávačka, cvičení, keramika a čtení, se scházíme také u příležitostných besed, přednášek, promítání, hraje se Člověče nezlob se a Bingo, slaví se narozeniny, kuchtíme, probíhá Beseda nejen o stravování s vedením domova.

Na začátku léta se s Vámi podělíme o pár vzpomínek na volnočasové aktivity, které v našem domově probíhaly v jarních měsících.

Kromě pravidelných týdenních aktivizačních činností jako je dílna, ruční práce, vzpomínání, karetní dopoledne, kávačka, cvičení, keramika, čtení se scházíme také u příležitostných besed, přednášek, promítání, hraje se Člověče nezlob se a Bingo, slaví se narozeniny, kuchtíme, probíhá Beseda nejen o stravování s vedením domova.

V březnu k nám zavítal pan Miloslav Špecián, abychom spolu prostřednictvím jeho fotografií putovali podél řeky Volyňky. Toto promítání je velmi oblíbené, pan Špecián vypráví zajímavosti a příběhy ze svého putování po různých místech našeho kraje. Na konci vždy pustí našim klientům písničku, která se váže k dané oblasti.

Další aktivita probíhá pravidelně každý měsíc. Je to Zpívání u piana s paní Vlkovou. Paní učitelka vždy prolistuje své zpěvníky a připraví pokaždé jinou skladbu písniček. Občas vypadnou z hlavy texty písní, ale po předešlé a první sloce, slova přicházejí sama.

Dvakrát do měsíce nás navštěvuje paní Monika Posekaná ze spolku Pessos se svou psí partou. Jednou probíhá canisterapie skupinová, podruhé navštěvujeme pokoje klientů.

Abychom nezapomínali na duchovní potřeby našich klientů, kromě úterního Čtení z Bible mají možnost navštívit jednou do měsíce Mši svatou s panem farářem Rudolfem Huškem a Bohoslužbu slova s jáhnem Františkem Jirsou.

Jarní svátky jsme si připomněli při společném čtení a Smyslové aktivizaci. Při ní jsme s klienty povídali o velikonočních tradicích, vyráběli jarní dekorace, barvili vajíčka. K Velikonocům patří také Jarmark na ZŠ JAK, který každoročně navštěvujeme s výrobky zhotovenými v dílně při zájmových činnostech. Vždy nás čeká milé přivítání na našem stálém místě, pomoc při přesunech, možnost navštívit vystoupení dětí a dobroty z kavárničky, které připravují rodiny žáků. Kromě toho, že můžeme ukázat, co vše vyrábíme, dochází k milým setkáním se známými, sousedy a někdy i rodinami.

Po Velikonocích nás přijel potěšit pan Vladimír Pecháček, bývalý člen skupiny Šlapeto. Zaspíval a zahrál na kytaru spoustu známých kousků, kterými rozezpíval téměř celý sál.

V příštím týdnu nás čekalo pokračování promítání o zámku v Blatné. Tentokrát slečna Ivana Kurzová promítala fotografie sváteční výzdoby. S kolegou nám také přiblížili vánoční zvyklosti různých národů, kterým byly jednotlivé komnaty věnovány.

30. dubna ozdobil naše ženy májku, kterou jsme postavili v zahradě domova. Za sousedku měla papírovou čarodějnici, kterou klientky vyráběly s kolegyní Hankou ve Výtvarných technikách. Ty probíhají pravidelně každé úterý odpoledne.

Začátek května patří oslavám konce 2. světové války. Letos jsme si připomněli 80. let od osvobození. Vzpomínali i naši klienti, i když většinou to nejsou vzpomínky radostné, protože velká část z nich válku prožila.

Vzápětí ale následovalo vystoupení dětí ze ZŠ JAK s pásmem písniček ke Dni matek, kterým nás velice potěšili. Jako vždy bylo toto vystoupení plné zpívání a radosti.

Abychom ze zpívání nevyšli, druhý den zahrál na piano a zaspíval pan Černý populární písně všech žánrů. A protože tu nyní máme zdatné zpěváky, zpívalo se po celou dobu vystoupení.

Také jsme se vydali na neplánovaný výlet. A to návštěvu domova Petra v Mačkově, kde se narodilo jedné z klisen hříbátko. Je to chlapeček. V době, kdy jsme ho viděli, mu byl přesně týden, ještě neměl jméno, probíhalo totiž hlasování. Teď už víme, že se jmenuje Guliver a velmi dobře prospívá. Naše klientky si také mohly pohladit krásnou zlatavou klisnu jménem Viktoria. Z Mačkova jsme to vzali pře Sedlící, na vyhlášenou zmrzlinu. A zpět do Blatné přes Škvořetice a Buzice.

V druhé půlce května naopak přijeli na další domluvenou návštěvu poníci z Mačkova k nám. Dva chovatelé a dva poníci Kuba a Dejl s námi strávili dopoledne v recepci domova. Klienti si mohli koníky pohladit a dozvědět se i nějaké zajímavosti z jejich života.

V domově si také jednou za čas mohou naši klienti zatančit. A to při návštěvě pana Petra Velety, který se věnuje taneční terapii seniorů. Bývá to vždy velký zážitek i pro personál, který při Tančírně pomáhá. Začínáme krátkou rozcvičkou k rozehtání těla a naladění mysli, a pak už s panem Veletou protančíme dopoledne. Přehrává písně a melodie různých žánrů jako doprovod. Tentokrát jsme pozvali na společný tanec i děti z mateřské školy. Tančilo se v párech i ve skupinkách i s kresly našich klientů. Dělal se had i kruhy a děti za panem Veletou nadšeně běhaly. Toto setkání bývá a opět bylo moc pěkné a užitečné pro všechny přítomné.

Červen zahajoval svým promítáním Jakub Greschl, cestovatel, který tvrdí a dokazuje, že Nic není nemožné. Jakub totiž překonal těžký tělesný handicap a procestoval čtvrtinu zeměkoule. A stále pokračuje. Jednou za čtvrt roku nám přiveze nové fotografie se zajímavým povídáním ze svých cest. Tentokrát jsme s Jakubem byli na Bali. A už se těšíme na Singapur, kam se nyní chystá.

Zhruba v polovině měsíce proběhla dlouho připravovaná Blatenská kratochvíle. Přátelské setkání seniorů z pěti domovů. Naše pozvání přijali klienti s doprovody ze Strakonice z Domova pro seniory v Rybníční a v Lidické ulici, dále k nám zavítali z Domova pro seniory Pohoda z Netolic, z Centra v Rožmitále pod Třemšínem a děvčata z domova Petra v Mačkově. Po úvodním slovu a přivítání naší paní ředitelkou jsme strávili celé dopoledne tvořením v dílničkách. Výrobků bylo celkem osm: dekorování rámečku obrázku kávou, skládání růže z krepového papíru, výroba lepeného obrázku s kytičkami, domalování ušité látkové panenky fixami na textil, zdobení perníkového srdíčka, prošívání koženkové taštičky, točení šňůry k této taštičce, navlékání šňůrky do látkového pytlíku, do kterého si každý mohl uložit hotové výrobky. Všechny polotovary vyráběly naše klientky s aktivizační pracovnicí Hankou při Výtvarných technikách. Po dobrém obědě přijela Osečanka, která hrála do odpoledních hodin v zahradě domova. Počasí nám přálo, stoly byly plné dobrot, zpívalo se, povídalo. Doufáme, že hosté odjžděli domů spokojeni a přijmou naše pozvání na Blatenskou kratochvíli i příští rok. Měsíc červen jsme zakončili plánovanou návštěvou alpak z blatenského zámku. Aby se toto setkání mohlo uskutečnit, od jara trénovaly alpaky s doprovodem procházky na delší vzdálenost. V dopoledních hodinách dorazily do zahrady domova. Nejdříve se trochu popásly na trávníku a seznámily s prostředím. Mezitím slečna Ivana Kurzová představila všechny alpaky a řekla nám něco o jejich životě na zámku. Postupně se alpaky přiblížily k našim klientům, kteří dostali do dlaně granule a mohly zvířata nakrmit i pohladit. Přesto, že jsou alpaky zvyklé na návštěvníky zámku a jsou přátelské, jsou také velmi vnímavé vůči svému okolí. Proto naše setkání proběhlo v menší skupině a máme už domluvenou další návštěvu v srpnu, aby se klienti mohli prošťídat a potěšit jejich přítomností.

Úspěchy studentů SOU Blatná

Obory: Podnikání, Automechanik, Autoelektrikář i dálkového studia Elektrikář a Včelař.

Střední odborné učiliště <https://soublatna.cz> působí v Blatné přes šest desetiletí. V letošním školním roce překvapili studenti dvouletého denního nástavbového studia Podnikání, studenti dálkového dvouletého studia Elektrikář, Včelař, denní studenti oboru Automechanik a Autoelektrikář.

K maturitní zkoušce se letos probojovalo 20 studentů dvouletého denního nástavbového studia Podnikání na SOU Blatná. Prospěch s vyznamenáním získali 3 mladí muži. Studenti během 2 let vytvořili dobrou partu s chutí do studia. Velké poděkování patří učitelům a celé škole, která poskytla studentům perfektní zázemí a tvořivou atmosféru. Byly zveřejněny výsledky na: <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/domaci-zivot-v-cesku-zebricek-skoly-maturita-vysledky-278538>.

Didaktický test z volitelné matematiky zvládlo všech 10 přihlášených studentů. Dosáhli průměrného procentního skóre 51,78 % z možných dosažitelných bodů. Tím získali nejlepší pozici ze všech 2letých nástaveb v Jihočeském kraji! A skončili jako jedenáctí nejlepší z nástaveb v ČR! Jejich skóre bylo podobné jako SŠ strojírenská a elektrotechnická, Trnkova 2482 Brno.

Anglický jazyk si zvolilo 7 studentů. V didaktickém testu angličtiny dosáhli průměrného procentního skóre 90,38 % z možných dosažitelných bodů. Tím získali nejlepší pozici ze všech 2letých nástaveb v Jihočeském kraji i nejlepší pozici ze všech nástaveb v České republice! Jejich skóre bylo podobné jako OA Heroldovy sady 362, Praha nebo 8mileté gymnázium Komenského 1130, Rumburk.

V didaktickém testu z Českého jazyka dosáhli studenti nástavbového studia SOU Blatná průměrného procentního skóre 51,1 % a obsadili 9. místo z 21 nástaveb v Jihočeském kraji.

Studenti při maturitních zkouškách a didaktických testech bojovali do poslední chvíle, soustředili se a zúročili výsledky dvouleté práce na nástavbě. Většina studentů byli absolventi 3letých oborů na SOU Blatná: Elektrikář, Autoelektrikář, Automechanik, Opravář zemědělských strojů. Několik studentů nástavbového studia studovalo učební obory mimo SOU Blatná a jsou většinou z Blatné a okolí. Fotografie je ze slavnostního předávání maturitního vysvědčení na Zámku Blatná.

Dne 17. a 18. června konali státní závěrečné učňovské zkoušky i studenti dálkového dvouletého studia Elektrikář. Jde o dospělé absolventy jiných učebních oborů, středních či vysokých škol, kteří v rámci rekvalifikace získají Osvědčení pro práci na elektrických zařízeních dle zákona č. 250/2021 Sb. K závěrečné zkoušce konalo 16 studentů. 8 prospělo a 8 získalo ze závěrečné zkoušky vyznamenání, z nich 4 studenti získali samé jedničky. Učňovská závěrečná zkouška je zadávána státem a skládá se ze 3 klasifikovaných částí: z písemné, ústní a praktické zkoušky. Mistři odborného výcviku letos zvolili ze státní části praktické zkoušky stykačovou úlohu, reverzaci elektromotoru včetně zapojení silové, ovládací a signalizační části. Ve školní části měli za úkol podle dokumentace pájet a oživit detektor zaplavení.

Dne 20. června konali závěrečné učňovské zkoušky studenti dálkového

dvouletého studia Včelař. Závěrečné zkoušky konalo 26 studentů. 3 prospěli, 23 získalo ze závěrečné zkoušky vyznamenání, z nich 13 studentů mělo samé jedničky.

Z denních studentů dosáhli úspěchu studenti oboru Autoelektrikář a Automechanik, kteří všichni zvládli písemnou, praktickou i ústní zkoušku. Z nich jeden autoelektrikář a tři automechanici dosáhli vyznamenání. Vyznamenání získal i jeden student oboru Elektrikář.

Ve středu 9. dubna 2025 proběhl 3. ročník celostátní soutěže Svářeč/ka roku 2025. Soutěž pořádala SOŠ a SOU Hněvkovice, Týn nad Vltavou a ČEZ. Soutěž probíhala v tréninkovém a realizačním centru v areálu Jaderné elektrárny Temelín. Soutěž je určena pro studenty středních škol a odborných učilišť. Velkého úspěchu z letošních denních studentů dosáhl Václav Matašovský z oboru Autoelektrikář třídy 3. AE, který obsadil 3. místo ve svařování metodou 135, tj. obloukové svařování tavící se elektrodou v aktivním plynu. Matěj Zemek ze 3. A obor Automechanik vybojoval 2. místo ve svařování metodou 111, tj. svařování elektrickým obloukem obalenou elektrodou.

Text a foto: SOU Blatná

Prázdniny odstartovala bělčická pouť

Léto je v plném proudu a nutno dodat, bohužel, tradičně je hodně velké horko a sucho. To samozřejmě neblaze působí na všechny. Přírodu, úrodu na polích a zahrádkách, ale i na všechny živé tvory včetně

nás lidí. Co naplat, neuděláme s tím nic. Počasí neporučíme.

Každopádně začátek horkých prázdnin odstartovala u nás bělčická pouť. Již v týdnu před pouťovým víkendem se v úterý konala další školní akademie, ve středu rozloučení s devítkou a předškoláky na radnici a v pátek letní kino na školním hřišti. Sobotní den pak byl v duchu soutěžení v areálu „U třech křížů“ v Bělčicích. Dopolední přípravy proběhly dobře a v odpoledních hodinách již mohla družstva hasičů Bělčic, Hornosína, Hvozďan, Závišina, Podruhlí, Záhrobí, Předmíře, Radomyšle a Blatné ukázat své hasičské umění. Velkou radost nám udělala soutěž dětských družstev, které se zúčastnili malí hasiči z Bělčic, Březnice, Předmíře a z Radomyšle A a B. Své hasičské umění nám ukázaly i hasičky z Předmíře, ale k těm se další ženská družstva nepřipojila, tak od začátku bylo jasné, kdo tuto kategorii vyhrává. Ale o vítězství v těchto kláních zas tak úplně nešlo. Šlo o ten příjemně strávený čas pod lípami s lidmi, které člověk potká třeba jen na této akci rok co rok. Zpestřením jistě byly i atrakce nejen pro děti, které zajistila firma LezeTo. Každý si mohl vyzkoušet své limity při šplhání na horolezecké síti, vylézt na sloupec beden nebo si něco vyrobit ve workshopové dílničce či se nechat srazit v rozmetadle. K tomu všemu zajistilo místní SDH kvalitní občerstvení, takže se dá říct, že nikomu nic nechybělo (snad). Ve večerních hodinách už se připravovala hudební skupina Avengers na svou produkci. A opět nezklamala. Muzika hrála do pozdních hodin a věřím, že se všichni dobře bavili. Počasí nám letos přálo, takže lze celou akci hodnotit na výbornou. Sluší se poděkovat všem, kteří se těchto akcí podíleli s jejich přípravami a v průběhu jich samotných. Takže velké díky patří vedení ZŠ za umožnění a pomoc při promítání letního kina na školním hřišti (vypadá to, že nebylo letos jediné), zaměstnancům města Bělčice za přípravy a i následný úklid akce „U třech křížů“ a SDH Bělčice za spolupráci při organizaci závodů a zajištění občerstvení v rámci již zmíněné sobotní akce.

Další akcí, kterou bych rád zmínil nebyla kulturní, ale stavební. Proběhla v Nádražní ulici, kde jsme v rámci získané dotace od Jihočeského kraje prodloužovali kanalizační a vodovodní řad. Akce s názvem „Prodloužení kanalizace Lokalita B - Bělčice“ a „Prodloužení vodovodu Lokalita B - Bělčice“ byly realizovány v měsíci květnu a Jihočeskému kraji tímto moc děkujeme za jejich podporu. V červnu byly dokončeny opravy chodníků a části místní komunikace, které bylo nutné v tomto případě

rovněž udělat, neboť byly stavbou kanalizace a vodovodu dotčené. Dnes je i tato část hezky dodělaná a každý, kdo vystoupí v Bělčicích z vlaku to jistě ocení.

V měsících červenci a srpnu bude probíhat rekonstrukce hygienického zařízení v prvním patře budovy MŠ. Tato akce vyvolaná nařízením Krajské hygienické stanice by se měla v těchto dvou měsících stihnout udělat a to včetně oprav tříd, kde se bude měnit osvětlení, podlahová krytina a samozřejmě se musí vymalovat. Už teď se mohou děti první třídy a naši nejmenší těšit, že se po prázdninách vrátí do „nových“ tříd. Jak jsem již na začátku zmínil je velké sucho! A musím to ještě doplnit o **apel** na všechny, aby šetřili pitnou vodou. Je třeba v těchto měsících jí zbytečně neplýtvat. Dle všech ukazatelů se hladina spodní vody rapidně snižuje a do budoucna to nevypadá na nějaké výraznější zlepšení. Nepíše se mi to lehce, ale také se můžeme dočkat doby, kdy bude spotřeba řízená a to je dle některých odborníků bohužel docela reálné. Snad se toho nedočkáme.

Na závěr mi dovolte popřát všem pohodové prázdninové měsíce, příjemně strávenou dovolenou a oddych, aby každý nabral dostatek sil a elánu do druhého půlroka 2025.

Květnový výlet spolku seniorů Junák

Spolek Junák z Bělčic a okolí uspořádal dne 22. května za vydatné finanční podpory Města Bělčice zájezd. Vydali jsme se do Tábora a blízkého okolí. První zastávka byla v Táboře, kde jsme navštívili muzeum čokolády. Prošli jsme celé muzeum a dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o kakaových bobech a vzniku výroby čokolády. U recepce si téměř všichni koupili nějaké výrobky z čokolády, hlavně jako dárek pro vnoučata.

Po dobrém obědě v restauraci „U dvou koček“, jsme pokračovali do Zářící u Dírny, kde je Kominické muzeum. Prohlídku jsme měli komentovanou a vyslechli si opět spoustu zajímavých informací, jako např. o vzniku kominického řemesla, odkud k nám kominíci přišli, o vzniku kominických cechů a další zajímavosti. Na závěr jsme v restauraci v Dírny vypili kávičku, nějaké pivo a limonádu, k čemuž nám zahráli naši harmonikáři. Potom už hurá domů, kam nás spolehlivě dopravila paní Dana Vohryzková.

Ladislav Simandl, předseda spolku Junák Bělčice

Informace z knihovny

14. května se knihovna opět zapojila do Českého dne proti rakovině a s tím spojeného prodeje měsíčkových kytiček. Letos se uskutečnil již 29. ročník. V knihovně se prodalo 56 kytiček a vybralo celkem 2 252 Kč.

Olympiáda pro babičky a dědečky

Úterý 27. května byl pro nás velký den, neboť se v Bělčicích před knihovnou konala druhá letní Olympiáda pro babičky a dědečky. Organizátorem se stala místní knihovna a školní družina.

Na začátku olympiády jsme se všichni hezky přivítali. Poté následovalo vysvětlení organizačních věcí a pak již nic nebránilo tomu, aby děti

zamávaly olympijskou vlajkou a slavnostně nastoupily. Napochodovaly tedy před seniory s olympijskými kruhy a při písničce předvedly různé druhy sportů, které se na olympiádě mohou objevit.

Potom byl zapálen pomyslný olympijský oheň a vše začalo. Děti se rozeběhly ke svým určeným stanovištím a čekaly na soutěžící. Na všechny děti a organizátory byl moc pěkný pohled, neboť měli sladěná bílá trika s namalovanými olympijskými kruhy. Ale i mnohé soutěžící babičky v seniorském věku neklamaly. Přišly v turbanech na hlavě a objevily se i jeden hokejový dres. Smysl pro humor a úsměv je totiž všelék na každou bolístku. Byl to takový dětský den pro babičky a dědečky.

Bylo připraveno celkem deset stanovišť, na kterých čekaly děti na soutěžící seniory, kteří k nim postupně dorazili. Soutěžilo se v různých kategoriích – hod míčkem do kruhu a květníku, vybarvování kytičky, slalom s knihou na hlavě, puzzle, chůze po stopách slepičky atd.

Všichni soutěžící své úkoly hravě zvládli a děti se jim snažily pomáhat. Poté se vyhlášovaly výsledky a předávaly diplomy se zlatou medailí. Všichni se stali vítězi.

Celá olympiáda končila opékáním špekáčků. Děti pak musely odcházet zpět do školní družiny, kde si je vyzvedli rodiče. Důležité ale bylo, že jsme všichni společně strávili čas.

Věřím, že tato akce se všem líbila, neboť děti byly nadšené, že mohly babičkám a dědečkům pomáhat a něco pro ně udělat. Babičky se zase cítily šťastné, že ještě bravurně zvládnou plnit připravené úkoly. Ale především se zde propojily dvě věkové generace, které se vzájemně potřebují. Byl to krásný den.

Všem organizátorům a věrným pomocníkům ze srdce děkuji. Děkuji také rodině Hroníkových za úžasnou fotodokumentaci.

V červnu do knihovny zavítali prvňáčci a proběhlo jejich tradiční „pasování na čtenáře“. Děti přečtou krátký úryvek z knihy a tím nás ostatní přesvědčí, že se opravdu naučily krásně číst a mohou se tak stát čtenáři bělčické knihovny. Za odměnu dostanou průkazku do knihovny na rok zdarma, knihu s věnováním, záložku s logem naší knihovny a perníkovou medaili. Všichni vždy odchází s úsměvem.

Měsíc červen nabízí i čtení v trávě. Děti z místní mateřské školy navštívily knihovnu. Společně jsme si všichni sedli na deku do trávy, představili si novou dětskou knihu a přečetli krátkou pohádku o zvířátkách. Byl to takový náš piknik. Tento piknik prožily i děti ze školní družiny, ale to si již knihu četly samy a měly venkovní pohodičku. Zjistily totiž, že číst se dá kdekoli.

Poslední červnovou akcí knihovny byla tvořivá dílna s Markétou, při které si každý mohl vyrobit vlastní šperk, náušnice a brož. Ačkoliv předloha byla stejná, každý si vytvořil svými barvami a různými detaily originál. Všem dětem přeji krásné a pohodové letní prázdniny bez úrazů a rodičům příjemně strávený čas se svými dětmi.

Můžete už nosit památníčky do knihovny k zapůjčení na výstavu, která začíná v září v prostorách knihovny. Vše bude řádně zaevidováno a poté vráceno.

Věra Mašková Vaňáčková, knihovnice

Zprávičky z bělčické školičky

Poznávací zájezd na Orlí hnízdo

30. 5. 2025 jsme se společně se žáky 2. stupně a některými rodiči vydali na poznávací zájezd do Německa. Vyrázili jsme brzy ráno autobusem

a přes Rakousko jsme dojeli do města Berchtesgaden, odkud jsme pokračovali na slavné Orlí hnízdo (Kehlsteinhaus). To nechal postavit Hitlerův osobní tajemník Martin Bormann jako dárek pro Adolfa Hitlera k jeho 50. narozeninám. Cestu jsme absolvovali nejprve speciálním horským autobusem a poté zlatým výtahem, který nás vyvezl přímo do vrcholové budovy. Na místě jsme si díky slunečnému počasí užili nádherné výhledy na rakouské i německé Alpy. Prohlédli jsme si interiéry budovy, jejíž hlavní dominantou je mramorový krb – dar italského diktátora Benita Mussoliniho. Po návštěvě Orlího hnízda jsme přešli k nedalekému jezeru Königssee, kde jsme se krátce prošli po okolí a načerpali poslední dojmy z krásné přírody. Poté jsme se vydali zpět domů, kam jsme dorazili ve 21:30 plni zážitků a nových poznatků z historie i přírodních krás Bavorských Alp.

Návrat do pravěku: Žáci si užili nezapomenutelný týden na škole v přírodě

V týden od 1. do 6. června 2025 se žáci 2. až 5. třídy vydali na dobrodružnou školu v přírodě, která se letos nesla v duchu pravěku. Děti si tak mohly na vlastní kůži vyzkoušet, jak se asi žilo v dávných časech – ať už prostřednictvím her, výprav do přírody nebo zajímavých přednášek. Cesta na místo pobytu byla obohacena o zastávku na rozhledně Čerchov, odkud se dětem naskytl nádherný výhled do širokého okolí. Po příjezdu se rozběhl bohatý program – nechyběly tematické hry na pravěké kmeny, výtvarné aktivity inspirované jeskynními malbami ani soutěže, kde si děti vyzkoušely dovednosti „pravěkých lovců“. Každý den přinesl nové zážitky. Podnikli jsme pěší túry k prameni Radbuzy i do oblasti Pleše. Velkým zážitkem byla návštěva paní Mgr. Jany Krausové z Muzea Chodská z Domažlic, která dětem poutavě vyprávěla o životě v pravěku. Přivezla s sebou spoustu zajímavých exponátů, na které si děti mohly sáhnout. Své znalosti dětem podávala srozumitelně a zajímavě, a tak si její návštěvu všichni opravdu užili. Dalším milým hostem byla slečna Ing. Markéta Skalová z organizace Lesy ČR, která dětem přiblížila svět lesní zvěře a péče o naše lesy. Na zpáteční cestě jsme se ještě zastavili v Domažlicích, kde jsme vystoupali na domažlickou věž a užili si výhled na historické město. Celý týden byl naplněn radostí, poznáváním a dobrodružstvím. Děti se nejen dozvěděly spoustu nového o pravěku a přírodě, ale zároveň posílily vzájemné vztahy. Na společné zážitky budou všichni určitě rádi vzpomínat.

Exkurze v Praze

12. 6. 2025 zamířili žáci 2. stupně do Prahy na výstavu „Tutanchamon – jeho hrobka a poklady.“ Výstava nabízela jedinečný pohled do tajemného světa starověkého Egypta. Děti tak mohly obdivovat rekonstrukci legendární hrobky faraona Tutanchamona. Všichni si prohlédli repliky sarkofágu, zlaté pohřební masky a osobních předmětů mladého faraona. Atmosféru výstavy doplňovaly autentické zvuky a světelné efekty. Pomocí audioprůvodce si žáci mohli prožít Carterův slavný objev z roku 1922. V průběhu naší návštěvy děti vyplňovaly pracovní listy, a tak se dozvěděly řadu zajímavých informací.

Po krátkém občerstvení následovala návštěva Armádního muzea Žižkov. Zde se žáci 6. a 7. třídy zúčastnili programu „Na úsvitu českých dějin.“ Všichni se tak prostřednictvím výkladu lektora a práce s pracovními listy seznámili s českými dějinami od nejstarších dob až po období husitských válek. Žáci 8. a 9. třídy si vyslechli „Příběh Velké války.“ Procvičili si tak své znalosti o první světové válce. Poznali československé legionáře, vojáky rakousko-uherské armády, členy odboje, ale i obyčejné lidi. Díky skupinové práci s exponáty, dobovými dokumenty a uměleckými díly v expozici věnované roků 1914–1918 žáci zjistili, jakým způsobem válka změnila životy obyvatel. Po skončení těchto programů někteří využili k příjemnému odpočinku stylovou kavárnu s výhledem na celou Prahu, která se nacházela na střeše muzea.

Prvňáčci zakončili školní rok výšlapem na Třemšín

Za krásného slunečného počasí se žáci 1. třídy se svými rodiči vydali na společný výlet – pěší výšlap na vrchol Třemšína. Tato cesta nebyla jen obyčejnou procházkou přírodou, ale především symbolickým zvládnutím jejich prvního školního roku. Po cestě lesem čekala na děti zábavná stanoviště s úkoly, které prověřily jejich šikovnost, bystrost i spolupráci. Děti s nadšením plnily výzvy, které po cestě nacházely. Na vrcholu Třemšína děti čekalo překvapení – pátrání po třemšínském pokladu. Všichni si pak s chutí společně opekli burty, odpočinuli si a z vyhlídky pozorovali okolní vesnice. Při zpáteční cestě děti prozkoumaly partyzánský bunkr a dozvěděly se o jeho významu. Výlet se vydařil nejen díky krásnému počasí, ale především díky veselé atmosféře, která panovala po celý den. Byl to den plný přírody, radosti a společných zážitků. Výšlap na Třemšín se tak stal krásnou a netradiční tečkou za prvním rokem školní docházky a také toho, co vše už prvňáčci dokázali.

Rybáři Bělčice

Dne 7. června se již po devatenácté uskutečnily tradiční rybářské závody na rybníku Polívka v Bělčicích. Přestože přišlo, přihlásilo se do kategorie dětí a dospělých celkem 20 soutěžících. Nejvytrvalejší byl malý chlapec Vojsa, který po celou dobu soutěže chytal bez deštníku i jakéhokoliv přístřešku. Nebyla tedy na něm jediná nit suchá.

Každý si ráno vylosoval číslo se stanovištěm chytání a vydržel tam až do svačiny. Po pauze na občerstvení se všichni soutěžící přesunuli na své druhé stanoviště. Každý si nesl svoji židličku, prut a návnady.

Po skončení závodů proběhlo vyhlášení vítězů, rozdání medailí a cen.

Umístění soutěžících vypadalo takto:

Kategorie děti

1. místo – Š. Schaffarz – 231 cm
2. místo – A. Sedlák – 154 cm
3. místo – V. Zíka – 37 cm

Kategorie dospělých

1. místo – M. Eibl – 179 cm
2. místo – P. Kraus – 174 cm
3. místo – O. Moravec – 55 cm

Celkovým vítězem soutěže se stal Š. Schaffarz. Gratulujeme!

Všechny děti, které soutěžily, odcházely s kornoutem plným sladkostí a se zlatou medailí. Medaile zhotovil a sponzorsky věnoval Josef Lehečka. Medaile obdrželi i Pavel Benedikt a Jiří Listopad za věrné služby spolku a rybářskému sportu.

Touto cestou Rybáři Bělčice děkují všem sponzorům a těm, kteří pomáhali tyto závody uskutečnit.

PETRŮV ZDAR.

TJ Sokol Bělčice

Ohlédnutí za činností Tělocvičné jednoty Sokol Bělčice

Tělocvičná jednota Sokol Bělčice má v současné době 135 členů, z toho 57 dospělých a 78 mládeže.

Členové jsou zaregistrováni v oddíle sokolské všestrannosti a sportovním oddíle kopané.

- Oddíl všestrannosti – oblíbené a navštěvované je cvičení rodičů s dětmi i cvičení školní mládeže. Cvičitelky využívají sokolovnu velmi dobře vybavenou jak sportovním nářadím, tak i cvičebními pomůckami k různorodé činnosti. Byl uspořádán oddílový přebor v sokolské všestrannosti, kdy byli odměněni všichni soutěžící diplomy a drobnými dárky a na závěr si všichni opekli špekáčky na venkovním ohništi. Hráči šipek pořádají i zúčastňují se regionálních turnajů. Další členové OV provozují na rekreační úrovni volejbal a badminton.

- Oddíl kopané – v současné době má 5 mužstev. První mužstvo mužů po loňském sestupu do Okresního přeboru Strakonicka ročník 2024/25 suverénně vyhrálo po vítězství ve všech utkáních a znovu postoupilo do I.B. třídy Jihočeského kraje, béčko mužů, starší žáci a starší přípravek hráli soutěže v rámci strakonického okresu. Dorostenci hráli ve společenství s Blatnou I.A třídy Jihočeského kraje, kde obsadili konečné 3. místo, tak jako starší přípravek v rámci strakonického okresu. Výborné výkony v celé soutěži OP starších žáků 2023/24 zajistili našemu mužstvu celkové 1. místo, vzhledem k přestupu několika hráčů do vyšší věkové kategorie jsme odmítli postup do krajské soutěže.

V rámci kulturně společenských akcí pořádala naše tělocvičná jednota tradiční Sportovní ples, Dětský maškarní rej, na fotbalovém hřišti Dětský den a podílela se na pořádání Mikulášské nadílky u vánočního stromku na bělčickém náměstí. Jednota také zajišťuje pronájem a vytápění sokolovny pro cvičení žáků místní ZŠ a pro pořádání různých kulturních akcí místními organizacemi.

Poděkování patří MěÚ Bělčice, Jihočeskému kraji a Národní sportovní agentuře za poskytnuté finanční dotace a samozřejmě všem dárcům

a sponzorům. Dík patří také samozřejmě všem trenérům a cvičitelkám za odvedenou práci hlavně s těmi nejmenšími a v neposlední řadě i rodičům za zajišťování dopravy na venkovní utkání.

Cesta zpátky

Šok na konci sezóny 2023/24! Bělčice po 22 letech v krajské soutěži padají do okresu! Po třech úspěšných sezónách v řadě, končící vždy v první čtyřce, přišel pád na dno!

Ale když něco končí, něco nového začíná!

Začíná sezóna 2024/25 a my se tomu chceme postavit čelem. Už od prvního tréninku letní přípravy bylo cítit, že tenhle tým a celý klub si půjde tvrdě a neústupně za návratem! Tři jasné výhry v letní přípravě nám dodaly zpět ztracené sebevědomí a pak už začala naše CESTA ZPÁTKY!

Nejprve jsme doma smetli Dražejov 7:0, který padal společně s námi. Tím jsme se hned po prvním kole dostali do čela tabulky a už jsme tam nikoho nepustili! Pak výhra 0:6 ve venkovní premiéře v Drahonicích a trojboj jsme zakončili domácím vítězstvím 2:0 nad obhájcem trofeje z Cehnic! Výhry jsme potvrzovali týden co týden a trpělivě si budovali pohodlný náskok! Těžká chvíle přišla ve Volyni, kde jsme za stavu 0:1 hráli téměř celý druhý poločas o deseti, ale výhra 0:3 nás ještě více posílila. A pak samozřejmě domácí drama s Osekem „B“. V něm jsme jedinkrát v sezóně poznali, jaké to je prohrávat. Vítězný gól na 3:2 v poslední minutě odstartoval euforii. Po podzimu jsme měli 10bodový náskok a těšili se na jarní dovršení! V zimní přípravě nepřišla žádná úleva, ba naopak jsme po letech obnovili soustředění v Chanovicích a vítězství 7:2 v generálce nad krajskou Sedlicí byla velkou vzpruhou před jarními boji. Po pomalejším rozjezdu jsme začali soupeře na jaře válcovat rozdílem dvou tříd a někdy i výše!

Vrcholem dominance byla domácí výhra 16:0 nad Poříčím, po které jsme poprvé oblékli mistrovská trička a převzali pohár pro vítěze OP z rukou předsedy OFS Michala Vanducha! Ceremoniál se vydařil na jedničku, ale ta pravá třešnička v podobě mistrovských oslav přišla až o týden déle, kdy oficiálně končila sezóna. Poslední drtivé vítězství, následná hlasitá jízda domů narvaným autobusem za hluku repráku i bubnu, to byl teprve začátek. Z trenek nás všechny vystřelila oslavná jízda městem na korbách Tatry a následná spontánní koupel v místní kašně! Poté nás „naše“ Tatra dopravila do kabin, kde se až do brzkých ranních hodin slavilo, pilo a hodovalo! CESTA ZPÁTKY proběhla a dopadla naprosto fantasticky! Neztratili jsme ani bod, jako jediný mužský fotbalový tým v republice od první ligy po okresní přebor. Je jen na nás, aby tenhle příběh ještě nekončil!

Speciální odstavec musíme věnovat našim fanouškům! Loni jsme je zklamali, ale stejně tak, jak jsme k CESTĚ ZPÁTKY přistoupili my na hřišti, oni se toho zhostili snad ještě lépe. Začalo to již před sezonou – nápad zavést permanentky, které jsme dotáhli k dokonalosti! A poté téměř vždy hlasitá a početná podpora na domácích i venkovních zápasech, hromada pyrotechniky okořeňující naši děkovačku atd. Zkrátka všichni naši fanoušci byli tím správným dvanáctým hráčem a mají obrovský podíl na této veleúspěšné sezóně. Vážíme si toho! Děkujeme všem a těšíme se, až to od podzimu zase roztočíme v I.B třídě! Chceme ty oslavy zažít zase! BĚLČIČÁCI, TO JSME MY!

Soutěžení ve všestrannosti

V úterý 27. května se utkali členové TJ Sokol Bělčice z oddílu všestrannosti v přátelském soutěžním odpoledni. Program zahájili ti nejmenší – cvičenci do 6 let společně s rodiči – svou hravou ukázkou „opičí dráhy“, která sklídila velký potlesk.

Dívky se poté rozdělily do dvou věkových skupin, chlapci vytvořili skupinu třetí. Všichni závodníci předvedli své schopnosti ve čtyřech disciplínách: trojskoku, hodu medicinbalem, šplhu a skákání přes švihadlo.

Odpoledne proběhlo v přátelské atmosféře, nechybělo opékání špekáčků, ocenění všech zúčastněných ani medaile pro vítěze.

Gratulujeme všem, kteří se umístili na stupních vítězů. Zároveň ale velkou pochvalu zaslouží každý, kdo se do soutěžení zapojil. Udělal tím něco pro své zdraví a ukázal, že pohyb a radost ze sportu jsou důležité pro každého bez ohledu na výsledek.

Všem, kdo se podíleli na organizaci a průběhu akce, srdečně děkujeme! Velké díky patří také našim sponzorům za jejich podporu.

Dětský den v Bělčicích

V sobotu 31. května se na fotbalovém hřišti v Bělčicích uskutečnil tradiční Dětský den, který společně pořádali TJ Sokol Bělčice, Město Bělčice, ZŠ a MŠ Bělčice, SDH Bělčice, MLK Bělčice, ZD Bělčice a Myslivecký spolek Bělčice.

Slavnostní zahájení patřilo bělčickým mažoretkám, které divákům předvedly poutavá vystoupení plná energie a elegance. Po jejich vystoupení už areál ožil soutěžním ruchem. Děti si mohly vyzkoušet hod diskem, koulí nebo oštěpem, proběhnout se barevnou či opičí dráhou, chodit

na chůdách nebo si zasoutěžit v házení šipek. Nechyběl ani biatlon – střelba na terče, která sklídila velký úspěch.

Kromě fyzických disciplín se děti zapojily také do vědomostních kvízů, otestovaly si fotbalové dovednosti, naučily se základy mažoretkového umění a na myslivčím stanovišti poznávaly přírodu a lesní zvěř. Oblíbenou atrakcí bylo sumo přetlačování na žíněnkách

a stříkání na cíl starou hasičskou stříkačkou. Velkou pozornost přitahovala vysoká horolezecká stěna, která prověřila odvahu nejednoho malého horolezce.

Za splnění úkolů čekal na každého soutěžícího zasloužený balíček. Odměnou byla pro děti limonáda a párek v rohlíku zdarma a mohly si také nechat namalovat obličej od šikovných malířek.

Poděkování patří všem sponzorům i dobrovolníkům, bez jejichž pomoci by se takto povedené odpoledne nemohlo uskutečnit.

Úspěšná sezona 2024/2025 bělčických mažoretek

Naše mažoretková skupina se rok od roku rozrůstá a jsme rádi, že i po dlouhých 36 letech od založení náš spolek vzkvétá. V tomto školním roce 2024/2025 máme přihlášených 61 mažoretek.

V loňském roce jsme se zaregistrovali do České mažoretkové a twirlingové federace a letos se již podruhé náš tým zúčastnil kvalifikačního kola v Čáslavi, které se konalo 26. 4. 2025, s 11 starty – a všechny postoupily na mistrovství České republiky, které proběhlo také v Čáslavi 9.-10.5.2025. Tam naše SENIORKY získaly postup na Mistrovství světa WAMT v Teplicích konané 27.–29. 6. 2025.

Jsmo na ně pyšní, že náš spolek čestně reprezentovaly!

Naše umístění – kvalifikace ČMTF Čáslav 26. 4. 2025

- Baton miniformace DĚTI – 3. místo
- Baton Duo/Trio KADETKY – 3. a 4. místo
- Baton velké formace KADETKY – 1. místo
+ speciální pohár od sponzora soutěže pro naše KADETKY
- Baton velké formace KADETKY – minikadety v kategorii KADETKY – 6. místo
- Baton velké formace JUNIORKY – 1. místo
- Baton Duo/Trio SENIORKY – 1., 2. a 3. místo
- Baton Duo/Trio JUNIORKY – 3. místo
- Baton miniformace SENIORKY – 2. místo

Naše umístění na MČR ČMTF Čáslav 9.–10. 5. 2025

- 1. místo Kadetky velká formace
- 1. místo Juniorky velká formace
- 3. místo Duo A&M Juniorky
- 3. místo Duo G&K Kadetky
- 4. místo Děti miniformace
- 4. místo Duo N&A Kadetky
- 4. místo Seniorky miniformace-**POSTUP NA MS WAMT**
- 4. místo Duo/Trio R&B Seniorky
- 5. místo Duo/Trio A&T Seniorky
- 6. místo Duo/Trio L&P Seniorky
- 9. místo minikadety velká formace

Výsledky MS WAMT Teplice 28. 6. 2025

- 5. místo Seniorky baton miniformace

Děkujeme všem mažoretkám a rodičům za krásnou sezónu!

Děkujeme městu Bělčice, obci Mladý Smolivec, obci Hudčice a obci Hornosín za finanční podporu.

Pouťový požární útok o pohár starosty a úspěch hasičů

Dne 28. června se v Bělčicích konal již pátý ročník pouťového požárního útoku o pohár starosty města Bělčice. Letošní ročník byl výjimečný hlavně tím, že se poprvé soutěžilo také v dětské kategorii, což v předchozích ročnících nebylo. Soutěž tedy proběhla v kategoriích dětí, žen a mužů. Naši mladí hasiči z SDH Bělčice si v kvalitní konkurenci vedli skvěle a obsadili krásné 2. místo z celkového počtu pěti družstev s časem 20,90 s. O kousek lepší bylo pouze družstvo z SDH Předmíř. Na naše malé hasiče navázali muži, kteří se postarali o ještě větší úspěch. V konkurenci devíti týmů zvítězili s časem 30,06 s. V ženské kategorii bylo pouze jedno družstvo z SDH Předmíř, takže o vítězi této kategorie bylo jasno od začátku.

Součástí soutěžního dne byla také štafeta, ve které si hasiči mohli poměřit síly ve vytrvalosti a rychlosti.

Děkujeme všem zúčastněným družstvům, organizátorům i fandům za skvělou atmosféru a sportovní nasazení. Věříme, že si den užili všichni stejně jako my a už teď se těšíme na další ročník!

Jezdecký spolek Bělčice

Vážení příznivci jezdeckého sportu a koní. Po 25 letech konání jezdeckých závodů v Bělčicích a později v Bělčicích – Podruhlí se letos jezdecké závody nekonaly. Důvodů bylo hned několik. Zprvč Česká jezdecká federace zpřísnila podmínky pro pořádání „malých“ závodů. Jezdci, kteří chtějí startovat, musí mít složenou nově zavedenou zkoušku pro hobby závody. Přibyla povinnost přítomnosti dalších rozhodčích a zpracovatele výsledků na závodech. Také bylo doporučeno, v zájmu bezpečnosti, pořádat soutěže na kvalitním povrchu (pískovém). To jsou požadavky pro naše malé závody nad naše možnosti. Pokud k tomu připočteme stáří našich koní, kteří jsou již dávno za vrcholem sportovní kariéry, nic jiného nám ani nezbývá.

Nadále se budeme věnovat mladým jezdcům ve výcviku v sedle a voltižnímu ježdění. Umožníme jezdcům reprezentovat Jezdecký spolek Bělčice. Do budoucna uvažujeme o pořádání jezdeckých dnů,

kde bychom uspořádali netradiční jezdecké soutěže s ukázkou jezdecké dovednosti našich členů.

Ani tato činnost se však neobejde bez finančních prostředků a podpory. Proto mi dovolu na tomto místě poděkovat za podporu: Městu Bělčice, Jihočeskému kraji, Národní sportovní agentuře a ostatním podporovatelům. Za členy našeho klubu vám přeji krásné léto.

Z. Novotný, JS Bělčice

Pouťové oslavy a dětský den

Sobota 28. 6. byla ve znamení pouťových oslav společně s dětským dnem s názvem Bezdědovické vítání léta s IZS. Akce byla směřována nejen pro dospělé, ale i pro ty menší a nejmenší z nás. Od 12 do 17 hodin se děti účastnili

různých soutěží a měli možnost shlédnout bohatý doprovodný program v podobě zásahu při nehodě vozidla, rozstříhání vozidla a vyproštění zraněného, povozit se na čtyřkolkách, vyřadit ve

skákcím hradu, nechat si uplést copánky a namalovat něco hezkého na obličej, střelení z airsoftových zbraní a vzduchovek, shlédnout ukázky poslušnosti a práce se záchranářskými psy a jejich psovody, potom si mohli pejsky pohladit a vyfotografovat se s nimi. Dále byla k vidění horse show s koňmi, samozřejmě děti měli možnost si prohlédnout a osahat jednotlivá vozidla IZS – vozidlo záchranné služby, kde jim byly předvedeny i základy první pomoci a dvě vozidla jednotek HZS. Každé zúčastněné děcko dostalo hned u vstupu Pamětní list za účast na této akci a medaili, včetně konzumačního lístku na tři limonády, zmrzlinu a párek v rohlíku. Celý den probíhal velmi zdařile za v hojného počtu účastníků, jenom nás všechny trápilo sluníčko, které si nechtělo nechat ujít žádnou výše zmíněnou část celého programu. Po skončení se rychle vše uklidilo a večerem nás provázela kapela Melody Band.

Věřím tomu, že byl každý z návštěvníků spokojený a odnesl si veliký zážitek.

Celá akce proběhla ve spolupráci obce Bezdědovice s SDH Bezdědovice. Touto cestou bych rád poděkoval všem, kteří se na celé akci podíleli a přidali ruku k dílu, aby se něco takového vůbec mohlo uskutečnit.

Jiří Bláha, starosta obce

Naši jubilanti

V měsíci srpnu oslaví své významné životní jubileum:

Vlastimil Sloup 65 let

Do dalších let přeje zastupitelstvo obce Břeží pevné zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Osmdesáté výročí 2. světové války

Dne 8. 5. jsme si v Buzicích připomněli 80. výročí konce 2. světové války. Bohužel přes nepřízeň počasí jsme museli celou akci po dlouhé úvaze přesunout do vnitřních prostor obecního domu. I přes tuto malou kolizi si troufnu říci, že

se celá akce vydařila. Nejprve se uskutečnil průvod k pomníku padlých hrdinů na návsi, kde hasiči a hasičky SDH Buzice položili květinu a věnec s trikolorou, poté byla držena minuta ticha a zazněla státní hymna. Po pietním aktu jsme se společně odebrali zpět do Obecního domu, kde se konala přednáška pod vedením „mladého muže“ Matouše Nikla. Matouše Nikla jsme si k nám do Buzic pozvali na doporučení a musím říci, že všichni příchozí hlali jeho přednášku s údivem, jak takto mladý muž může mít přehled a podat poutavé informace o zmíněném tématu. Přednášku Matouše Nikla doplnil i pan Svojsě o své osobní zážitky z tehdejší doby.

Po přednášce přišla na řadu kulturní vložka v podání kapely Š-umíci. Tančilo se a povídalo a já doufám, že jsme si aspoň na malou chvíli připomněli události tehdejší doby, protože minulost takového rázu se musí připomínat, aby se neopakovala.

Gabriela Málková

Den dětí

Obec Buzice ve spolupráci s SDH Buzice letos pojala Den dětí formou výletu. Vypravili jsme autobusový zájezd do Laser arény v Písku. Zájezdu se zúčastnilo 21 dětí z Buzic. Každé dítě si užilo 3 hry v laser aréně, pizzu, točenou zmrzlinu a samozřejmě jsme nezapomněli při cestě obhlédnout sochy z Písku, které se tradičně každý rok nachází podél řeky.

Vyrazili jsme směr Písek z parkoviště od Kohoutka v 8:40 a domů jsme dorazili cca ve 13:15. Doufám, že jsme dětem dopřáli krásný Den dětí, plný zážitků, na který budou vzpomínat.

Jako doprovod tento rok dělali dětem tatínkové.

Gabriela Málková

Pouť Buzice

Letošní pouťový víkend jsme započali pátkem 27. 6. a to rovnou pěkně svižně koncertem blatenské kapely Anča Band, který se konal na louce před obcí. Počasí nám přálo a přivítali jsme celkem 165 platících účastníků. Celá akce byla pod záštitou buzických hasičů. Tímto bychom chtěli poděkovat všem, kteří se zúčastnili a podpořili tým hasiče SDH Buzice.

V sobotu 28.6.2025 se na tom samém místě od 10:00 hod konal tradiční Buzickéj Bejk (turnaj neregistrovaných fotbalistů). Do turnaje se přihlásilo 6 mužstev z blízkého okolí a buzičtí Bejci skončili na krásném 5. místě. Tímto nám sobota neskončila, jelikož ve 22:00 hod byla na návsi pro občany připravena podívaná pod širým nebem v podobě Letního kina. Promítali jsme kultovní letní film Bobule. Mile nás překvapila účast na letním kině, kterého se zúčastnily všechny věkové kategorie. Obec Buzice zakoupila plátno a projektor do svého majetku a rozhodně to nebylo promítání poslední.

Celá Pouť byla zakončena nedělním posezením s dechovou kapelou Věnovanka. Věnovanka k nám zavítala z Čáslavi. Kapela hrála od 13:00 do 18:00 hod. V rámci Poutě Obec Buzice ocenila 3 buzická děvčata, která se věnují mažoretkovému sportu, a na mistrovství ČR obsadila krásná místa. 1. místo Natálie Medlínová a 3. místo Barbora Hulačová a Emma Regušová. Děvčata dostala květinu a poukázku do Decathlonu v hodnotě 500 Kč. Dále byli zmíněni i ostatní děti, které se v Buzicích věnují organizovanému sportu.

V rámci pouti bylo pro příchozí připraveno i mnoho dalších atrakcí jako je střelnice, kterou nám i letos zapůjčila obec Škvořetice. Růže z papíru nám vyrobili naši „Knihovničci“ a ti dostali od Obecního úřadu odměnu za jejich celoroční práci a pomoc při kulturních akcích v Buzicích. Dostali pomůcky pro pohybové aktivity v rámci kroužku při knihovně a veliký dort, který upekla paní Andrea Šenderová ze Sedlice. Paní Šenderová nám napekla i pouťové koláče na stoly, protože žádná pouť se nemůže obejít bez koláčů, jako vždy bylo vše výborné. V Buzicích si děti mohly koupit balónek za symbolickou cenu, předměty s obecní tematikou (klíčenky, svíčky, hrnečky), perníky a další drobnosti. Nechyběl ani skákací hrad zapůjčený již po druhé od Štěpána Říhy. Děti si mohly ve tvořivé dílně vyrobit koně na tyči a masky pod vedením Jany Halló. Nedílnou součástí naší pouti je výborná točená zmrzlina od Mirky Humlové,

Tento víkend byl opravdu na organizaci náročný, chci moc poděkovat všem, kteří se aktivně podíleli na přípravě a organizaci celého víkendu. Dále děkujeme všem, kteří jste do Buzice dorazili, myslím si, že vzhledem k bohatému programu si každý mohl najít to své.

Ráda bych za celý Obecní úřad a SDH Buzice popřála všem krásné léto, šťastný návrat domů z dovolených a dětem krásné, a na zážitky bohaté prázdniny. Děkujeme, že naše kulturní akce navštěvujete, protože díky tomu víme, že to má smysl a baví nás to.

Gabriela Málková, starostka obce

Den dětí

Letos si obec Doubravice k příležitosti mezinárodního dne dětí připravila pro svoje nejmenší výlet do ZOO, a to hned do té nej u nás, do Prahy. Sešli jsme se brzy ráno a za prvních slunečních paprsků vyrazili autobusem směr hlavní město.

Po nové dálnici to odsýpalo a po půl deváté jsme už stáli na Janáčkově nábřeží a čekali na nalodění – do zoo jsme totiž dopluli po Vltavě. Počasí nám přálo celý den – ani horko, ani zima, ani mokro – značka ideál. Zvířátek jsme za celý den viděli habaděj, krásně opravené a nově vybudované expozice, stánky s všelijakými dobrotami, nechyběly suvenýry... Zkrátka výlet, jak má být se vším všudy. Domů jsme se vrátili ve večerních hodinách unavení, ale šťastní s nějakým tím plyšovým kamarádem navíc. Tak zase za rok...

SDH Doubravice slaví úspěšnou sezónu

Jaro a začátek léta 2025 byly pro Sbor dobrovolných hasičů Doubravice ve znamení přátelských setkání, sportovního nasazení a krásných zážitků. Na pozvání sousedních obcí jsme se zúčastnili tří hasičských cvičení v požárním útoku, kde jsme reprezentovali naši obec v mužské, ženské i veteránské kategorii.

Co je požární útok?

Požární útok je tradiční hasičská disciplína, která simuluje zásah při požáru. Týmy musí co nejrychleji rozvinout hadice, napojit je na stříkačku, nasát vodu a zasáhnout terče proudem vody. Na vesnicích má tento sport dlouhou tradici – je nejen soutěžní disciplínou, ale i společenskou událostí, která spojuje celé generace.

• soutěž – Memoriál Václava Křivance v Lažánkách (17. 5. 2025)

Naše sezóna začala v Lažánkách, kde jsme se zúčastnili tradičního memoriálu. Naši muži zde vybojovali 2. místo, ženy se umístily na 4. místě a veteráni s historickou stříkačkou dosáhli shodného času s týmem z Mečichova. Po soutěži následovala skvělá zábava s živou kapelou, která roztančila nejen soutěžící, ale i diváky. Nechybělo bohaté občerstvení – domácí klobásy, bramboráky, pečené maso, párky v rohlíku a samozřejmě pivo a limonáda pro všechny věkové kategorie. Velkou radost udělala i účast dětských týmů, které si také vyzkoušely požární útok a předvedly skvělé výkony.

• soutěž – 135 let SDH Mečichov (7. 6. 2025)

Druhé cvičení proběhlo v Mečichově při oslavách významného výročí založení sboru. Z tohoto cvičení si muži odvezli skvělé 1. místo a ženy obsadily krásné 2. místo. Veteráni opět poměřili síly a remizovali s domácím týmem. Atmosféra byla jako vždy slavnostní a přátelská. Po soutěži se opět tančilo a zpívalo za doprovodu kapely. Občerstvení bylo bohaté a chutné, děti si užily nejen soutěž, ale i doprovodný program. Byla to krásná oslava hasičské tradice.

• soutěž – 100 let SDH Třebohostice (21. 6. 2025)

Závěrečné cvičení sezóny se konalo v Třebohosticích při příležitosti stoletého výročí místního sboru. Muži tentokrát skončili na 6. místě i přes velmi slušný čas. Ženy získaly za svůj užasný výkon 3. místo a veteráni opět svedli vyrovnaný souboj s Mečichovem. I zde panovala výborná nálada, počasí přálo a divácká účast byla hojná. Po soutěži následovala tradiční zábava s hudbou, tancem a výborným jídlem. Dětské týmy opět ukázaly, že hasičský sport má budoucnost.

Velké poděkování patří všem členům SDH Doubravice za jejich nasazení, týmového ducha a skvělou reprezentaci na všech třech akcích. Děkujeme také sousedním obcím za pozvání a perfektní organizaci. Všechny soutěže byly výborně připravené, s velkou diváckou účastí a přátelskou atmosférou. Těšíme se na další společná setkání a přejeme všem sborům úspěšný rok.

MDŽ v Doubravici: Květiny, stepaři a domácí dobroty

Přestože tento článek měl být původně zařazen k příležitosti Mezinárodního dne žen v minulém čísle, dovolujeme si jej zveřejnit nyní. Se zpožděním, avšak s neméně upřímným uznáním a respektem.

Obec Doubravice opět potvrdila, že si váží svých žen. Již po několikáté zde proběhla oslava Mezinárodního dne žen, která se konala v sále místního pohostinství. Slavnostní odpoledne se neslo v duchu vděčnosti, radosti a přátelské atmosféry. Program zahájil krátkou, srdečnou řečí starosta obce, který přivítal všechny přítomné dámy a poděkoval jim za jejich každodenní přínos pro rodinu i komunitu. Každá žena při příchodu obdržela květinu jako symbol úcty a poděkování. Sál byl krásně připraven. Stoly byly slavnostně prostřené, nechyběly květinové dekorace a svíčky, které podtrhly slavnostní ráz celého odpoledne. O obsluhu se postarali místní chlapi, kteří elegantně a s úsměvem roznášeli občerstvení v bílých košilích. Jejich galantní přístup přispěl k příjemné atmosféře celého setkání. Kulturní program zahájily děti z místní mateřské školy, které svým vystoupením potěšily a dojalo nejednu přítomnou dámu. Následovalo několik čísel stepařského vystoupení, které sklidilo velký potlesk a obdiv za precizní rytmus a energii. O hudební doprovod se postarali harmonikáři, kteří svými melodiemi rozezpívali celý sál a vytvořili domáckou atmosféru. Občerstvení bylo bohaté a rozmanité. Nechyběly zákusky ke kávě, chlebičky, brambůrky ani domácí uzené, které připravili členové SDH Doubravice. Vše bylo s láskou připraveno a s chutí podáváno. „Bylo to krásné odpoledne. Moc si vážíme toho, že obec na nás ženy myslí a připraví pro nás tak milé setkání,“ uvedla paní Jana, jedna z účastnic. Oslava MDŽ v Doubravici se tak opět stala příjemnou tradicí, která spojuje generace a připomíná důležitost vzájemné úcty a sounáležitosti. Pokud jste letos nemohli přijít, nezoufejte. Obec Doubravice vás srdečně zve na další ročník, který se uskuteční opět příští březem. Těšíme se na vás.

Otavský plamínek

V sobotu 3. května jsme se s našimi mladými hasiči zúčastnili soutěže Otavský Plamínek, který letos slavil svou plnoletost – jednalo se totiž už o 18. ročník této tradiční akce. Na Otavském Plamínku jsme v posledních třech letech slavili vždy medailový úspěch, a tak jsme i letos odjžděli s velkým očekáváním.

Bohužel se nám tentokrát nepodařilo navázat na předchozí úspěchy, i když jsme si to všichni moc přáli. Mladší družstvo se umístilo na 21. místě a starší družstvo obsadilo 7. příčku. Součástí celého dne byla také přehlídka složek integrovaného záchranného systému. Děti si mohly vyzkoušet například, jak těžká je neprůstřelná vesta a přilba, kterou používají vojáci, nebo si prohlédnout různé typy zbraní. Otavský plamínek byl i letos perfektně zorganizovaný a celý den se nesl ve skvělé a přátelské atmosféře. Děti si akci opravdu užily a už teď se těšíme na příští ročník!

Tomáš Blovský

Jarní kolo hry Plamen ve Střelských Hořticích

V sobotu 17. května 2025 jsme se s dětmi zúčastnili jarního kola soutěže hry Plamen, které se konalo ve sportovním areálu ve Střelských Hořticích. Děti soutěžily v několika disciplínách: štafeta dvojic, štafeta 4x60 m, štafeta CTIF, požární útok CTIF a klasický požární útok. V každé disciplíně získávaly body podle umístění, přičemž v celkovém hodnocení vítězí tým s nejnižším součtem bodů.

Na jarní část soutěže jsme se začali poctivě připravovat už od začátku března. Díky včasnému zahájení venkovních tréninků se nám podařilo děti dobře připravit – a výsledky na sebe nenechaly dlouho čekat.

Mladší družstvo se umístilo na výborném 3. místě z celkových 14 týmů. Předčilo je pouze družstvo z Volenic a vítězný tým domácích ze Střelských Hořtic. Starší žáci skončili přesně uprostřed startovního pole na solidním 5. místě.

Ve Střelských Hořticích panovala příjemná a přátelská atmosféra. Děkujeme všem pořadatelům za skvěle zorganizovanou akci a našim dětem za výbornou reprezentaci a pěkné výsledky.

Tomáš Blovský

Den dětí v Hajanech

Poslední květnová sobota patřila v Hajanech dětem. U hasičské zbrojnice pro ně otec Fura se svým pomocníkem Paklícem připravili Pevnost Hajard. A stejně jako ve známé hře děti museli plnit úkoly, získaly klíče od truhly s pokladem a hledat indicie k získání hesla pro otevření dveří, za kterými se truhla skrývala. Hra zabrala dětem celé odpoledne a z nalezeného pokladu měli všichni radost. A aby Den Děti nebyl jen o plnění úkolů, mohli si malí i velcí pochutnat na cukrové vatě, připraveném občerstvení a zmrzlíně, nebo si zaskákat na nafukovacím hradě. Největším hitem se v horkém letním dni stala káď s vodou.

Hana Gregorová, knihovnice

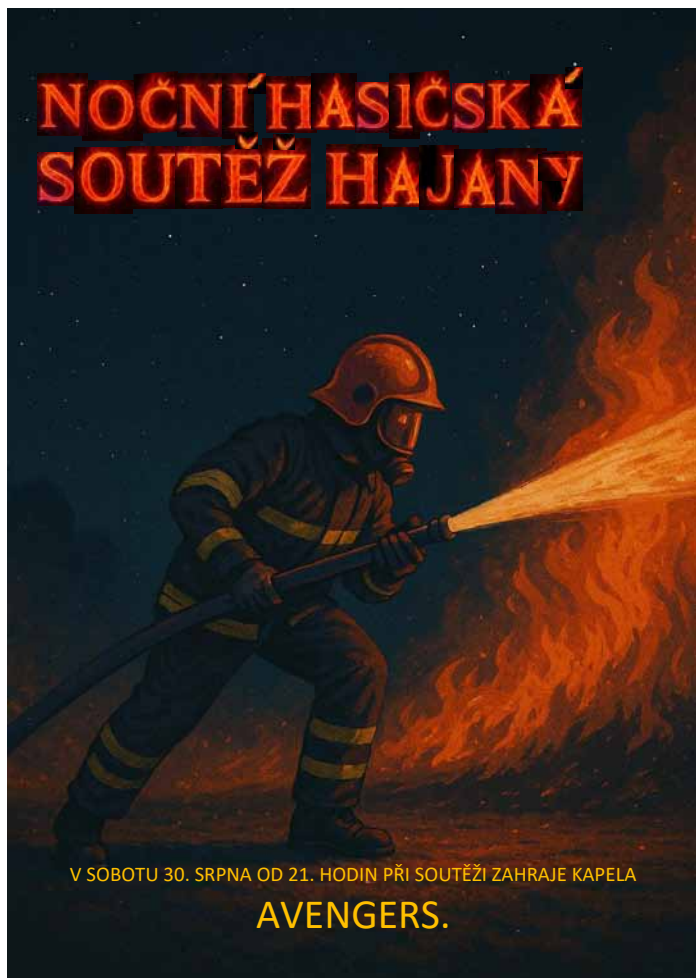
Soustředění MH Annín

Na konci školního roku vyrazili mladí hasiči na víkendové soustředění. Už podruhé jsme navštívili Annín. V pátek jsme se ubytovali a odvážnější si postavili stany. Potom nás čekalo koupání v krásné řece Otavě. Voda je v ní čistá a velice osvěžující. Večer bylo posezení u ohně spojené s grilovačkou. V sobotu jsme vyrazili na výpravu za pokladem Sloního potoka. Poklad se podle ověřených informací našeho historika a průvodce nacházel v troskách strašidelného mlýna. Začali jsme zostra, strmé stoupání k Mouřenci vyřadilo slabší kusy. Po cestě jsme viděli památník švédských vojáků, alej staletých lip a konečně v zalesněném údolí Sloního potoka i trosky Jungova mlýna. Děti se pustili do prohledávání tajemných zákoutí zříceniny a netrvalo dlouho a poklad jsme našli. Nalezené sladkosti si děti rozdělili a pokračovali jsme do

Radešova, kde jsme se v kempu občerstvili. Cestou zpět jsme navštívili nedaleký vodopád u Mukyho. Po náročné cestě následovalo osvěžení v řece a večer pro děti byla připravená bojovka. V neděli po snídani jsme vyrazili na návštěvu kostela v Dobré Vodě, kde jsme si prohlédli krásný skleněný oltář a křížovou cestu taky celou ze skla. Pokračovali jsme do Práší, kde byla domluvená zajímavá exkurze u JPO NP Šumava. Hasiči zde mají dva lesní hasičské speciály, čtyřkolky i jinou u nás pro mladé hasiče nevídanou techniku. Po prohlídce jsme se vrátili zpět do Annína, dali si oběd a odpoledne jsme se vydali zpátky do Hajan.

Jan Gregor, starosta SDH Hajany

Oslava 130 let SDH

Druhý červnový víkend proběhla v Hornosíně oslava 130 let od založení místního hasičského sboru. Zahájena byla v brzkých odpoledních hodinách slavnostním nástupem a uvitáním zúčastněných sborů. Všichni byli seznámeni s historií a děním v obci samotným historikem. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého, třeba za jakou cenu byla zakoupena první hasičská stříkačka. Také zde padla zmínka o tom, v jakém roce a kde došlo k požárům.

Po původním zahájení a přivítání starosta obce pan Adam Ježek oficiálně předal místním hasičům prapor, jenž byl pro ně zhotoven a navržen.

Návrh praporu vypracoval pan Červenka, který se zajímá o historii a dění v blízkých a přilehlých obcích či městech. Po předání praporu byli dlouholetí hasiči a hasičky oceněni. Následně se za doprovodu dechové hudby vydali všichni průvodem do vesnice k památníku pana Václava Vonáška, aby zde položením věnce, uctili jeho památku.

Na zpestření akce se také podílely Bělčické mažoretky, které nám předvedly svá vystoupení, se kterými soutěžily na mistrovství republiky v Čáslavi a přivezly si odtud několik ocenění.

Oslava probíhala za místním kulturním domem, kde proběhla také soutěž hasičských týmů, a to jak mužských, tak i ženských. Po ukončení soutěže zahrála k tanci a poslechu hudební skupina Kudrnáči do pozdních večerních hodin.

Nedílnou součástí této akce bylo samozřejmě i pohoštění, o které se postarali místní dobrovolní hasiči a hasičky. Lidé mohli ochutnat jak vynikající domácí bramboráky, které každoročně připravuje pan Josef Hrdina, tak i klobásky z Bělčického zemědělského družstva a nechyběly ani párky v rohlíku.

Všem, kteří se na přípravách a průběhu akce podíleli patří velké poděkování. Za výrobu věnce děkujeme také paní Anně Maškové a za pořízené fotografie Václavu Machovci. Nemohu také s poděkováním opomenout ty, kteří se k nám přijeli, nebo přišli podívat a byli tak součástí naší oslavy.

Naši oslavenci

Červenec:

Vrbský František	81 let
Pobuda Zdeněk	79 let
Červenkova Růžena	73 let

Srpen:

Mašek Karel	85 let
Vonášek Vlastimil	79 let
Bendová Marie	76 let
Vonášková Marie	76 let

Na co se můžeme těšit

25.–27.7. Stanový tábor spojený s vodáckým výletem
30. 8. Rozloučení s létem

Mini Country Fest Chlum

14. 6. se v naší obci sešlo v indiánské osadě u rybníku několik kapel na akci zvané MINI COUNTRY FEST CHLUM. Kapely s názvy Šumíci, Tamty, Seržant Huml a Brumendo zahrály v stánku osadní kapely, který je v naší indiánské osadě vybudován. Milovníků country hudby se sešlo dost z naší obce i z okolí. A jako vždy bylo přichystáno i občerstvení pro pivaře i jedlíky.

Hasičský fotbal

Fotbalová utkání hasičů se tentokrát konala 15. 6. na hřišti pod obcí. Souboje byly dva. Utkali se svobodní s ženatými a mladí hasiči Chlumu proti mladým hasičům z Bezdědovic. Starší ženatí muži z naší obce svému soupeři, svobodným mladíkům podlehl 8:4. Přesto výkon obou družstev byl výborný. Krásné byly i dresy svobodných. Od ženatých se lišili pouze rubovou stranou téhož dresu. Naši mladí hasiči hráli také dobře, i když chlapcům z Bezdědovic v tomto souboji podlehl.

Rudolf Vozár – Mistrovství malby na porcelán – ojedinělá výstava v ČR

Výstava se konala 11. 6. – 26. 8. ve výstavních sálech Muzea středního Pootaví Strakonice

Vernisáž výstavy, které se zúčastnila i řada chlumských občanů byla 10. 6.

Rudolf Vozár se narodil 27. listopadu 1977 v Chomutově. Rok a půl po jeho narození se rodina Vozárova odstěhovala z Klášterce nad Ohří do Chlumu u Blatné. Svě první výtvarné zkušenosti tak začal získávat v letech 1986–1992 v ZUŠ Blatná, kde ho z jeho učitelů nejvíce ovlivnila paní Eva Ďurčová, a to nejen jako pedagog, ale i jako člověk. V letech 1992–1997 vystudoval Střední odborné učiliště keramické v Karlových Varech – Stará Role se zaměřením na malbu a dekoraci keramiky. Zde mu první a nejdůležitější zkušenosti ke zvládnutí techniky malby na porcelán předávala paní učitelka Dagmar Šíroková. Po studiu nastoupil do Thun Studia Lesov jako malíř porcelánu. Nepostradatelné zkušenosti

a znalosti s malbou na porcelán mu pak přinesla spolupráce s předním českým mistrem malby na porcelán panem Romanem Šírokým, kterého měl možnost poznat a čerpat z jeho práce již za doby studia v Březové (Pirkenhammer). V jeho soukromém ateliéru r & š porcelán maloval od roku 2000 do roku 2008.

V současné době žije a tvoří v Dobřanech. Autorské malbě se věnuje již jen ve svém volném čase.

Indiánské léto

Letos se Indiánské léto uskutečnilo 21. 6. Tak jako v předchozích letech i tento rok se plácek pod obcí u rybníku zaplnil velmi rychle rodiči s dětmi. Pro děti chlumští indiáni přichystali mnoho her. Za úspěšné splnění her děti dostávaly platidla nugety, za které si v indiánském shopu mohly zakoupit vybrané předměty. Dárků pro děti tu bylo mnoho. V teplém dni, kdy teploty dosahovaly i 30 °C se také hodilo pití, pivo i jiné nealko nápoje pro děti, které si zde mohli všichni zakoupit. Velmi chutné byly také pečené ryby, které chlumští kuchaři přichystali. Indiáni, děkujeme.

Vzpomínka na tatínka, dědečka

Dne 2 srpna 2025 uplyne již 20 let od úmrtí Františka Marka. Uběhlo už dvacet let, ale čas nezmírnil naši vzpomínku, ani naši lásku. Stále si pamatujeme jeho klidný hlas, pevný stisk ruky, pohled plný porozumění. Byl pracovitý, čestný, spravedlivý. Uměl naslouchat a poradit. Miloval svou rodinu a všechno dělal srdcem. Chybíš nám, tatínku a dědečku. Ale i po dvaceti letech jsi stále s námi v našich slovech, v našich gestech, v našich srdcích. S láskou a vděčností vzpomínají: dcera Miroslava, syn Martin a vnuci Martin, Jirka a Martin

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

*„Jediná skutečná proměna světa není
v revolucích, zákonech nebo vládách, ale
v srdci člověka, který se rozhodne milovat místo nenávidět.“*

Lev Nikolajevič Tolstoj

Vážení a milí, buďme hodně zdraví, žijme s láskou, v lásce a pro lásku a chovejme se k sobě vždycky hezky. Přeji Vám krásné zdravé léto.

O čem víme, co se chystá a že se děje?

Sobota 30. 8. – Pečení bramboráků v Poli

Pá–Ne 22.–24. 8. – Setkání trabantů v táboře ve Vrbně

Sobota 20. 9. – ukončení sezóny, grilovačka v Poli

Sobota 27. 9. – Viklanské hrátky pro děti

Neděle 28. 9. – pouť v Kadově, Lnářském Málkově a Poli

Pá–So 3.–4. 10. – Volby do PS Parlamentu ČR

Neděle 5. 10. – posvícení ve Vrbně

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách](http://www.kadov.net)

www.kadov.net.

Události

V sobotu 17. května uspořádali dobrovolní hasiči Kadov ve spolupráci s obcí 1. turnaj v nohejbale na novém víceúčelovém hřišti u tábora pod školou v Kadově. Zázemí kuchyně pro dobré občerstvení jim poskytli dobrovolní hasiči z Blatné, za což jim patří velké poděkování. Ze šesti týmů se po urputném boji na třetím místě umístil tým Jelita, druhá pozice na bedně patřila Hurikánům a zvítězil tým Mějetojedno. Akcička se prostě povedla.

Text: Vladimíra Tomanová

Tradiční Dětský den, tentokrát s kouzelníkem, který uspořádali společnými silami dobrovolní hasiči z Vrbna, občané a přátelé Vrbna ve spolupráci s obcí, navštívilo v sobotu 24. června téměř 240 dětí. Plejádu atrakcí, kouzelnického a tanečního vystoupení, soutěží a vynikajícího občerstvení doladilo i skvělé počasí. Děkujeme všem pořadajícím za perfektní práci, účinkujícím za kulturu, sponzorům za podporu a dětem s rodiči, že přišli.

Text: Vladimíra Tomanová; foto: Miloš Holý

Další tradiční Setkání důchodců uspořádala obec Kadov v pátek 30. 5. pro své občany v bývalé škole v Kadově. Nechybělo předtančení dětí ze ZUŠ v Blatné pod vedením slečny Kateřiny Kočovské. K tanci i poslechu zahrála kapela pana Koubka a výborné kuřecí řízky byly dílem personálu

Tábora Vrbno z. ú. Sladká tečka v podobě minizákusků s kávou či čajem naše spoluobčany také nezarmoutila. Dokonalý servis zajistili členové dobrovolných hasičů Kadov a jejich rodinní příslušníci a přátelé.

Text i foto: Vladimíra Tomanová

Sledujte naše webové stránky www.kadov.net, budeme Vás informovat.

Publicita – Dětské hřiště Kadov

PROJEKT Dětské hřiště Kadov je spolufinancován Evropskou unií.

Tuto akci jsme zrealizovali v roce 2025 za finančního příspěvku z prostředků EU a národních zdrojů za 380 157,80 Kč.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova
Evropa investuje do venkovských oblastí
Program rozvoje venkova

PROJEKT

Dětské hřiště Kadov

je spolufinancován **Evropskou unií**.

Vybudování nového dětského hřiště v lokalitě bytové zástavby

Spolufinancováno
Evropskou unií

STRATEGICKÝ PLÁN SZP

Kocelovice v pohybu

14. června 2025

„Červení, zelení, nebo modří?“, to byla otázka, na kterou jsme celé odpoledne hledali odpověď a která naše společné setkání pěkně rozpohybovala. Každý příchozí získal náramek v barvě svého týmu. Zástupci červených, modrých a zelených vyzývali své

soupeře v nejrůznějších disciplínách a vehementně sbírali cenné body.

Souboje probíhaly na mnoha kolbištích. Svou zručnost jsme prověřili zatloukáním hřebíků a přenášením vody v dlaních. Především rychlost určovala vítěze v běhu na lyžích a skákání v pytli. V přetahování rozhodovalo, kdo má větší svaly. Ty ovšem ztrácely svoji sílu v pexesu či piškvorkách, kde kralovala bystrost našich hlaviček. Jak přesně házíme a jak dobře při tom ještě zvládáme počítat, se ukázalo při hře Kubů s čísly. Sportovní nadšenci sbírali body pro své týmy v ping-pongu a střelbě do basketbalového koše. Spoustu legrace přinesla hra kámen-nůžky-papír. Dvanáctou disciplínou, která byla nejvíce bodovaná a mohla s konečným výsledkem ještě zahýbat, byla velkoformátová malba jednotlivých týmů. Motivem bylo zachytit atmosféru společného odpoledne, a to se všem soutěžním týmům jednoznačně povedlo. Koš třešní nakonec zasluženě doputoval do rukou vítězného týmu modrých.

Fotbalový zápas je již stálíci v programu našich akcí. I tentokrát se našla řada zájemců vyběhnout na trávník a zabojovat o zlaté medaile. Fanoušci tradičně nezklamali a vytvořili báječnou kulisu. Zažili jsme sportovní zážitek par excellence.

Děkujeme všem, kteří se rozhodli pomoci naplnit název akce Kocelovice v pohybu, což se nám bezpochyby vrchovatě podařilo. Naše chuťové pohárky posílají speciální díky kocelovickým ženám, které pro nás ve svých kuchyních vykouzily nejrůznější dobroty.

Budeme se těšit na další zábavné odpoledne, které nás čeká v sobotu 6. září 2025.

Lucie Hanušová za kocelovické maminky

Pohádkový les

21. června 2025

Kdo zná cestu z Kocelovic kolem přírodní památky Kocelovické pastviny a Velkého kocelovického rybníka na Hubenov, tak mi dá jistě za pravdu, jak krásná procházka to je. Člověk by si málem myslel, že je v pohádce. Ovšem pokud do těchto končin zavítáte na konci června, tak není pochyb, že jste se v říši pohádek skutečně ocitli. Již tradičně tu totiž Charita Strakonice pořádá pohádkový les. No, a když se něco takového děje přímo u vás za humny, tak tam prostě nemůžete chybět. Kdo jiný nás na našem putování za pohádkami mohl přivítat než Večerníček. Papírovou čepici jsme měli, a tak jsme vyrazili za Patem a Matem. Následovalo setkání s princeznami, jak tou spící v růžovém

království, tak tou, na kterou si brousí zuby drak. Největší obavy v naší skupince panovaly z případného setkání s čertem. A co čert nechtěl, peklo na nás čekalo už při vstupu do lesa. Ale i to jsme zvládli a dokonce jsme vyvázli s odměnou. Do skoku nám naopak bylo ve šmoulí vesničce, kde nás s úsměvem vítala Šmoulinka. Jen o kousek dál nám ale bylo opět trochu ouvej, padli jsme do zajetí loupežníka. Nakonec jsme se ale úspěšně vystříleli, a tak se šlo dál. Od toho dne máme spoustu nových kamarádů, vždyť považte, když vám Sněhurka představí sedm trpaslíků a všichni jsou to velcí sympatáci. Dobrodružnou pirátskou výpravu za pokladem jsme si náramně užili. S panem vodníkem, který za námi z rybníka vylezl až na hráz, jsme se zase hodně nasmáli. Nakonec jsme se spřátelili i s vlkem u Karkulky a ten tedy na první pohled přátelsky příliš nevypadal. Ale když jsme si uvědomili, že Karkulku vlastně nesnědl, rádi jsme mu dali šanci i my. Čarodějnice u perníkové chaloupky byly tak prima, že jsme jim neobežetně, ale s chutí naletěli na výborné perníčky. V táboře Hubenov se nám dost ulevilo, když jsme zjistili, že vlk nesnědl ani babičku. Tak jsme si s ní mohli pěkně popovídat o bylinkách. Troufale jsme ještě vzbudili hloupého Honzu a pak už jsme s nadšením běželi na molo za mořskou pannou. Naše pohádková cesta nemohla skončit jinde než na zámku. Zdejší princezna, ač se nejprve tvářila šíleně smutně, nás obdarovala spoustou vzácných darů, které přinesly hodně radosti.

Naše velké díky patří všem, kteří se na pohádkovém lese podíleli, kteří našim dětem věnovali svůj čas a vykouzili úsměv na jejich tvářích. Moc jsme si to užili a díky Charitě jsme zároveň mohli přispět na dobrou věc. Těšíme se zase za rok.

Lucie Hanušová za kocelovické děti

Ohlédnutí za průběhem počasí ve druhém čtvrtletí roku 2025

Duben sice hlavně ve svém počátku strašil s nočními mrazy, ale vzhledem k tomu, že ještě nebyla vegetace v pokročilejším stadiu vývoje, ničemu to nevadilo. Jinak to byl pohodový jarní měsíc naprosto bez sněžení. Svoji průměrnou měsíční teplotou překonal normál o 2,8 °C, což je již značná odchylka. Však se také zejména ke konci měsíce začala vegetace bouřlivě rozvíjet a kvetly prakticky všechny ovocné stromy. Jarní pohodě však tak trochu chyběly srážky, protože jich v Kocelovicích duben přinesl pouze 71 % obvyklého dlouhodobého množství a také kvůli suché celé zimě i v dosavadním průběhu jara. Hodně však bylo sluníčka, celých 118 % normálu. Za celý měsíc se vůbec nevyskytla bouřka a již celý rok ani bouřlivý vítr. Zajímavostí byl výskyt zemětřesení dne 24. dubna po půl osmé večerní.

Květen přinesl teplé dny pouze na svém počátku a pak na samém konci, jinak převládalo sice slunečno, ale i chladno. Po delší době tak byl zaznamenán měsíc se zápornou odchylkou od normálu, měsíční průměrná teplota byla o 1,0 °C nižší než zmíněný normál. V květnu se vyskytlo dokonce více dnů s přízemním mrazem, než jich bylo v dubnu, celých 8. Pro dny 23. a 24. května byl přepsán historický

rekord v denním minimu teploty vzduchu. Co však chybělo a tento neblahý efekt se táhne v podstatě již od října, byly srážky. Vody spadlo oproti normálu v květnu jen 60 %. Sluneční svit byl přesně v normálu a aspoň maličkou chvilku vysvitlo slunce každý den. Ve třech dnech byla mlha a v pěti dnech bouřka. Za celý měsíc se vůbec neobjevil silný vítr.

Červen se vytáhl především slunečním svitem. Stal se nejslunečnejším červnem od roku 2019 a celkově se dá říci, že po roce 2000 převládá trend s nadprůměrně dlouhým slunečním svitem v tomto měsíci. Letošní červen nasvítí 120 % obvyklé červenové délky slunečního svitu. S dlouhým slunečním svitem úzce souvisí skutečnost nízkého průměrného pokrytí oblohy oblačností v tomto měsíci, které činilo pouze 51 % a červen přinesl vysoký počet jasných dní 6, což je druhý nejvyšší červenový počet (po roce 1976). Naproti tomu byl v červnu nízký počet deštivých dní, ale celkově červen přinesl 101 % množství srážek oproti dlouholetému normálu. Hodně se o to ale zapříčinil 15. červen, kdy spadlo vydatných 25,3 mm srážek a 4. červen s denním úhrnem srážek 13,0 mm. Zejména ke konci měsíce byly vysoké denní sumy výparu vody, čímž začala krajina rychle vysychat. Průměrnou měsíční teplotou byl červen o 2,4 °C teplejší, než činí normál. Hodně se o to postarala zejména druhá a třetí dekáda. Zhruba do poloviny měsíce se vyskytovaly vcelku chladné noci.

Martin Lukáš

Pozvánka na 19. ročník Běhu Kocelovice-Hornosín-Kocelovice

V sobotu 20. září se v Kocelovicích uskuteční další ročník běžeckého závodu Kocelovice-Hornosín-Kocelovice. Nabídka sportovních akcí je koncem září je velká, závodu se proto účastní v posledních letech kolem 40 startujících. Účastní se ho jak vyloženě rekreační běžci, tak běžci s výkonností, kteří tak porovnávají svoji výkonnost. Někteří závodníci přijíždí jednou, jiní se ho účastní pravidelně.

Trasa závodu, 6,7 km, je vedena po zpevněných cestách s asfaltovým povrchem, prochází Kocelovicemi, pak kolem rybníků Velký a Protivec a stoupá do Hornosína. Z Hornosína se běží z kopce, mezi 4. a 5. kilometrem je táhlé stoupání podél lesa U soudných. Pak následuje celkem rovinatý úsek na Kněžský vrch a seběh do cíle k hospodě v Kocelovicích. Některé úseky jsou vedeny po silnici za běžného provozu, na kritických místech budou projíždějící auta zpomalována.

Registrace k závodu začne v 9 hodin před hospodou, kde bude možné se v případě horšího počasí převléci a nechat i své věci. V deset hodin je start. Budou vypsány kategorie podle věku, stejně pro muže i ženy, tj do 18 let, pak 19–39 let, 40–49 let, 50–59 let, 60–69 let a 70 a více let. První tři v každé kategorii obdrží věcné ceny a diplom.

Po doběhu bude pro na závodníky připraveno občerstvení.

Protože se Kocelovice nachází na pomezí Jihočeského, Středočeského a Plzeňského kraje, zveme všechny sportovce a sportovkyně z těchto krajů, aby přijeli do Kocelovic poměřit své síly a vytrvalost.

Obecní úřad Kocelovice pořádá 19. ročník běžeckého závodu

KOCELOVICE-HORNOSÍN - KOCELOVICE

sobota 20. září 2025, start v 10:00

Prezentace : od 9 hod v místě startu u hospody na obřadí Hornosín Kocelovice
Trat : 6,7 km pro všechny kategorie. Vede po asfaltových cestách za běžného provozu, v první polovině stoupá do Hornosína, pak má zatáčku profilu a v závěru klesá
Kategorie : junioři do 19 let
muži 19-39 let, 40-49 let, 50-59 let, 60-69 let, nad 70 let
juniorky do 19 let, ženy 19-34 let, 35-49 let a nad 50 let
Startovné : 100,- Kč splatné na místě při registraci
Ceny : pro první tři v každé kategorii – diplom a věcná cena
Občerstvení : po doběhu – čaj, domácí pečivo, párek, pivo
Šatny : v prostoru startu/cíle
Informace : Martin Holan, tel 606796450, holan63@seznam.cz

Běh se koná za každého počasí. Každý závodník startuje na vlastní nebezpečí.

SDH Lažánky

Sbor dobrovolných hasičů Lažánky vzdal hold někdejšímu starostovi okrsku Václavu Křivancovi memoriálem, který se konal 17. května. Letošního ročníku se zúčastnil pro naši obec rekordní počet družstev a přípravy započali jako vždy už mnohem dříve.

Znamenalo to, že ruku k dílu musela přiložit spousta členů sboru, ale také místní ženy, které se spolu s hasiči postaraly o to, že návštěvníci a soutěžící během cvičení mohli uhasit žízeň a dát si něco dobrého k jídlu. Úkolů, které je potřeba obstarat je ale mnohem více. A patří mezi ně třeba i připravit mladé hasiče na soutěž. Ale když mají i ti nejmenší členové sboru chuť a jdou do toho se „zapálením“, tak je to radost. Proto se letos na soutěž po dlouhé době připravilo i družstvo mladších dětí a zadostičením snad bylo jejich umístění na prvním místě.

Jsm rádi, že soutěž proběhla v přátelském duchu, a hlavně bez zranění. A už nyní se můžeme těšit, že se s přáteli z okolních sborů opět sejdem na louce v Lažánkách v roce 2028 při 140. výročí založení SDH Lažánky. Naše družstva se samozřejmě zúčastňují i při soutěžích v okolních vsích, letos to byla soutěž k 135. výročí založení SDH Mečichov a také výročí 100 let od založení sboru dobrovolných hasičů v Třebohosticích, kde představitelé sboru nechyběli ani při slavnostní členské schůzi. Na obě soutěže se z Lažánek vypravili celkem čtyři družstva – děti mladší i starší, ženy a muži.

V letošním roce bychom se ještě jako sbor chtěli sejít 6. září na rozloučení s létem a zároveň na zakončení soutěžní sezóny, kde budou pro všechny děti připraveny soutěže a nebude chybět ani sladká odměna.

Mateřská škola Lnáře

Svěží jaro pomalu přechází v nejteplejší období roku, tedy léto. Přicházející červen s sebou přináší ty nejsladší plody. Prázdniny klepou na dveře a s nimi i čas odpočinku. Ale my v naší školce nepolevujeme a v měsíci červnu nás čekalo spousta zábavy a veselí.

Červen jsme začali oslavou Mezinárodního dne dětí. Nejprve si děti opekly vuřty u fotbalového hřiště a moc si na nich pochutnaly. Na školní zahradě plnily úkoly na různých stanovištích, které si pro ně paní učitelky pečlivě připravily. Odměnou pro každého byla taška se sladkostmi, omalovánky a pastelky. Děti si ze svého dne odnesly veselí, zážitky s kamarády a možná i nějaká splněná přání.

V pondělí 9. června nás čekal koncert Vladana, Jany, Daniela a Heidi Kočí, který se konal v základní škole. Děti se seznámily s hudebními nástroji – violoncello, housle, dudy a piano a poslechly si krásné skladby známých i méně známých autorů.

Ve čtvrtek 12. června jsme v základní škole zhlédli Svátek Slabikáře. Prvňáčci nám přednesli báseň Abeceda, zahráli pohádku O řepě a ukázali, jak se pěkně naučili číst.

V pátek 13. června jsme vyrazili na výlet do Pohádkové kovárny v Selibově. Na místě nás přivítala duhová víla a seznámila nás s programem. Po výborné svačince se najednou ve dveřích pohádkové dílničky objevila čertice Klotylda. Pozvala nás dál a povídala si s dětmi o pohádkách a pohádkových bytostech. V tvořivé dílně s duhovou vilou děti malovaly zářivými barvami sádrové odlitky dle vlastního výběru. Na Stezce čápa Ferdinanda si vyzkoušely své znalosti českých pohádek, a protože byly moc šikovné, splnily všechny úkoly a správně uhodly tajenku, získaly titul Znalci českých pohádek. Vyšlo nám krásné počasí, a tak jsme si mohli do sytosti užít všechny atrakce, které Pohádková kovárna nabízí. Viděli jsme oslíky Jasmínku a Aladina, pouštěli krásné modely vláček a prošli se bludištěm plným bylinek a kytiček. Na závěr jsme s čerticí vyšli na náves hledat poklad, což se nám podařilo. Byl ukrytý v košíku u dřevěného andělíčka. Tam jsme se také rozloučili s čerticí Klotyldou a vydali se zpátky domovu plni krásných zážitků.

Ve čtvrtek 19. června jsme přijali pozvání na Školní akademii. Paní učitelky s dětmi pro nás připravily krásný program. Viděli jsme pohádky, zazněly krásné písničky, hra na flétny, tanec, vše, co k akademii patří. I letos bylo vystoupení dětí nápadité a originální.

Ve středu 25. června jsme jeli linkovým autobusem na výlet do Blatné, kde jsme navštívili Hasičský záchranný sbor. Pan Mašek nás seznámil s prací hasičů a jejich technikou. Následně nám ukázal všechny části hasičské výstroje a děti si tak mohly prohlédnout oblečení, které při zásahu používají. Největším lákadlem však byla hasičská auta. Nejen, že si je děti prohlédly zvenčí i s celou jejich výbavou, ale mohly si je prozkoumat i uvnitř. Získaly nezapomenutelné zážitky a mnoho nového se dozvěděly. Návštěva u hasičů byla velmi poučná a zajímavá.

A jak už to bývá, měsíc červen se blížil pomalu ke konci. Nastal čas, kdy jsme se museli rozloučit s našimi předškoláky. Slavnostní rozloučení

se konalo na zámku ve Lnářích za účasti Mgr. Vladimíra Červenky, místostarosty obce Lnáře, a rodičů odcházejících dětí.

Přejeme všem dětem krásné prázdniny plné sluníčka a mnoho zážitků z výletů a dovolené s rodiči.

Za MŠ Lnáře Eva Machovcová

Vítání léta v Základní škole Lnáře

Blížící se konec školního roku a vidinu prázdninového volna jsme už všichni ve škole netrpělivě očekávali. Někteří školáci si na poslední chvíli vylepšili svůj prospěchový průměr a paní učitelky se snažily do dětských hlaviček dostat ještě co nejvíce vědomostí z probíraného učiva. V úvodu tohoto příspěvku bych chtěla všem zaměstnancům naší základní i mateřské školy poděkovat za jejich kvalitní celoroční práci a popřát jim pěknou zaslouženou dovolenou. Do nového školního roku všem kolegyním přeji, aby svoji práci i nadále vykonávaly s radostí a pochopením pro naše malé svěřence. S přicházejícím létem v naší škole proběhlo mnoho zajímavých školních akcí, které byly pro žáky přínosem a oživily školní výuku. S některými z nich bychom vás rádi seznámili.

Máme rádi zvířata

Ukázka dravců a sov

Opět po roce navštívil naši školu pan Vondruška se svými opeřenými kamarády. Na tuto krásnou podívanou přišly i děti z mateřské školy. Jako zástupce dravců nám pan Vondruška představil sýčka Bobíka a orla skalního jménem Bohoušek. Ze skupiny sov jsme mohli obdivovat sovu pálenou Deníska, výra velkého a afrického jménem Kuba a Tereška. Mohli jsme sledovat poslušnost ptačích svěřenců a chuť, s jakou do sebe ládovali odměnu v podobě malých kuřátek. Největším zážitkem pro nás bylo, že jsme si některé ptáky mohli pohladit. Děkuje panu Vodruškoví za zajímavé povídání a práci pro ochranu dravců a sov.

Beseda o včelařství

O včelách už jsme všichni hodně slyšeli, ale málokdo měl možnost je vidět tak zblízka jako my. Díky panu Petru Texlovi, který navštívil naši školu v polovině května, jsme si mohli vyzkoušet včelařský oblek, poznávat včelí produkty a ochutnat dva druhy medu. Zajímavé povídání pana Texla završilo „okénko do úlu“. Když pan Texl v okénku otevřel okenice, objevil se prosklený prostor, kde jsme mohli pozorovat včely, jak pracují na plástu. Byl to opravdu hezký zážitek. Panu Texlovi děkujeme za zajímavou besedu, která byla podpořena z finančních prostředků MAS Blatensko.

Co se vše dá chovat?

Na tuto otázku jsme si alespoň částečně mohli odpovědět při besedě pana Aleše Koříňka. Pan Kořínek vede v Radomyšli chovatelský kroužek. Z chovaných živočichů nám přivezl na ukázkou kromě tradičních zvířat, jako je morče, křeček nebo želva, také méně obvyklé zástupce. Mohli jsme obdivovat chameleona, sklípkana, ježky, mravence v mraveništi,

ale i ještě. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí. Děkujeme panu Kořínkovi za mnoho zajímavých informací a těšíme se, že nám příště přiveze ukázat i nějakého hada. Také opět děkujeme MAS Blatensko za financování zajímavé besedy.

Divadelní představení

V posledních dvou měsících školního roku jsme s dětmi využili skvělé nabídky navštívit blatenskou Sokolovnu a zúčastnit se dvou kulturních akcí, které nám nabídl nejen zábavu, ale i inspiraci a společné zážitky. Prvním z nich bylo divadelní představení *Kujme pikle*, které sehráli blatenští ochotníci před zcela zaplněným sálem. Dětem byl příběh dobře známý, protože scénář vycházel z pohádky *Šíleně smutná princezna*. Představení bylo velmi povedené a tróujeme si říct, že celý sál byl nadšený. Děti byly navíc do hry aktivně zapojovány – a naše měly to štěstí, že se na ně dostalo hned několikrát. Odměnou pro všechny herce byl zaslužený potlesk a pro děti milá památka v podobě společné fotografie s celým hereckým souborem.

Druhým kulturním zážitkem byl pohádkový muzikál *V peřině*, který nacvičily děti ze Základní umělecké školy Blatná. Do Blatné jsme přijeli linkovým autobusem a cestou k Sokolovně jsme se ještě zašli podívat do Komunitního centra, kde aktuálně probíhala výstava obrázků ze soutěže Příroda Blatenska, které se zúčastnili i naši žáci. Muzikál *V peřině* byl velmi zdařilý a zaslouží si velké uznání. Obdiv patří všem, kteří se na jeho realizaci podíleli, a že účinkujících rozhodně nebylo málo. Děkujeme za pozvání a těšíme se na další příležitosti, jak si společně užít kulturu.

Školní výlet

Jedním z nejhezčích zážitků na konci školního roku byl výlet na státní hrad Velhartice. Hned při vstupu do hradu jsme byli přivítáni Bílou paní, která nás provedla všemi jeho komnatami a poutavě vyprávěla o jeho historii. Prohlídka byla interaktivní, takže si děti mohly potěškat drátěnou košili nebo složit z dřevěných dílků erb šlechtického rodu. Po prohlídce jsme navštívili prodejnu místního řezbáře a pak už jsme se vydali na Werichovu stezku, která vede krásnou přírodou a naučná tabule připomíná osobnost herce a spisovatele Jana Wericha, jenž ve Velharticích rád pobýval. Na zpáteční cestě jsme si ještě udělali krátkou zastávku na hradě Rabí – tentokrát jen na zmrzlinu, která po celodenním putování přišla všem vhod.

Preventivní programy

V pátek 30. května se v naší škole uskutečnily dva preventivní programy centra *Do světa*. První program s názvem *Jedinečnost* byl realizován v 1. a 2. ročníku. Tento program byl zaměřen na podporu zdravého klimatu skupiny ve třídě a také k posílení vlastní sebehodnoty.

Druhý program se jmenoval *Bezpečnost na internetu* a zúčastnili se ho žáci 3., 4. a 5. ročníku. V rámci tohoto programu se žáci dozvěděli mnoho potřebných a důležitých informací o tom, jak se bezpečně chovat v kyberprostoru, a byly jim poskytnuty rady, jak si poradit v situacích, se

kterými se mohou ve svém životě setkat. Oba programy byly vedeny zkušenými lektory, kteří dokázali svými metodami v žácích vzbudit zájem o dané téma, a tak se všichni žáci úspěšně a s chutí zapojili.

Den dětí s roboty

Ke Dni dětí dostali žáci naší školy opravdu nevšední dárek – návštěvu studentů ze společnosti Visible Vision. Ti si pro ně připravili poutavý program zaměřený na robotiku a programování. Lektoři nejprve představili robot Luna, který si okamžitě získal dětskou pozornost. Následovala ukázka robotu ClicBot. Během programu jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí ze světa moderních technologií – jak roboti fungují, jak se programují, jaké mají využití. Nešlo ale jen o teorii, roboti dětem předváděli jednotlivé činnosti a napodobovali různá zvířátka. Děti byly opravdu nadšené. Ti odvážnější si mohli roboty sestavit a vyzkoušet jednoduché programování. Celé dopoledne bylo vedeno hravou a interaktivní formou. Věříme, že výběr tohoto programu byl pro děti zážitek, který jim možná pootevřel dveře do světa vědy a techniky.

Školní akademie

Rok se s rokem sešel a naše malá školička opět ožila při tradiční školní akademii, která se letos konala ve čtvrtek 19. června. Naši školáci poctivě a dlouho trénovali, aby mohli svým rodičům, prarodičům a kamarádům předvést, co nového se naučili. Program byl jako obvykle velmi pestrý. Nechyběla taneční, hudební a dramatická vystoupení. Program školní akademie zahájili žáci 1. ročníku s písničkou *Abeceda* a poté následovala dramatizace pohádky *O veliké řepě*. Po jejím skončení jsme se společně s žáky 2. a 3. ročníku přenesli do pohádky o Machovi a Šebestové, kteří se díky kouzelnému sluchátku ocitli na moři mezi piráty. Následující vystoupení předvedli opět žáci z 1. ročníku, kteří zazpívali píseň *Mravenčí ukolébavka*. Poté nám do tělocvičny napochodovali turisté ze 4. a 5. ročníku, s nimiž jsme se přenesli do lesa k táboráku. Společně nám zazpívali anglickou písničku *When we go camping* a předvedli vše, co ke správnému kempování patří. Žáci z kroužku hry na flétnu zahráli a zazpívali několik písní a na ně navázali žáci z tanečního kroužku svým tanečním vystoupením. Závěrečné písně *Okolo Třeboně* a *Mějte se rádi* zazpívali všichni žáci naší školy v doprovodu paní učitelky Marty Šmrhové, která se tímto hudebním vystoupením s našimi žáky i naší školou rozloučila. Tímto jí děkujeme za dva roky krásné spolupráce a přejeme jí mnoho „nejen“ hudebních úspěchů v nové škole. V závěru školní akademie si vzala slovo paní ředitelka Jitka Venclová, která pochválila žáky za jejich vystoupení a popřála všem zúčastněným hezké letní prázdniny.

Úspěch ve výtvarných soutěžích

Žáci se i letos zapojili do výtvarné soutěže Příroda Blatenska „Roční období, které máme rádi“. Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže, které proběhlo 19. května ve Velkém sále Komunitního centra aktivního života v Blatné, si malí výtvarníci určitě pěkně užili. V kategorii žáků 1. a 2. tříd získali 1. místo Anna Kluknerová a Oldřich Kuneš z 1. ročníku a v kategorii 3. až 5. tříd získal 2. místo Matěj Viktora, žák 4. ročníku. Dalším velkým úspěchem bylo pro Oldřicha Kuneše pěkné umístění ve výtvarné soutěži organizované Spolkem pro obnovu venkova ČR. Oldík převzal pomyslnou štafetu po Tereze Drobílkové, která stejné umístění získala v loňském roce. Oldíkův obrázek pojmenovaný *Procházka v přírodě* získal mezi stovkami zaslaných děl krásné 3. místo. Oldík se bohužel slavnostního předání diplomu a cen ve Valdštejnské zahradě v Praze nemohl zúčastnit, ale o osobní předání ocenění nepřijde. Cenu mu přijde předat předseda krajské organizace Spolku pro obnovu venkova v září přímo do školy. Děkujeme tímto paní učitelce Chudádové za kreativní a inspirativní hodiny výtvarné výchovy.

Svátek Slabikáře

Slabikář je moudrá kniha – touto básničkou prvňáčci zahájili svůj *Svátek Slabikáře*. Na přítomné diváky z řad rodičů i starších spolužáků čekalo pásmo hezkých básniček a písniček. V dramatickém ztvárnění příběhu *O velké řepě* bychom objevili určitě nejen herecký talent. O tom, že

se z prvňáků stali opravdoví čtenáři, není pochyb. Příběh *O zrození světa a člověka aneb Jak se rodí svět* přečetli všem přítomným posluchačům na jedničku. Během chvilky se z prvňáčků stali malí mravenčci, kteří nás potěšili tanečkem na písničku *Mravenčí ukolébavka*. Součástí celého odpoledního programu byla především ukázka čtenářských dovedností a prvňáčci při plnění tohoto úkolu určitě neklamali. Na závěr celého vystoupení malé čtenáře paní knihovnice Hana Honzová, alias královna, pasovala na čtenáře a předala jim na památku pěknou knihu *Pohádky z remízky* od paní spisovatelky Růženy Vitákové a další drobné dárečky.

Letní olympiáda – Sportu zdar!

Ve čtvrtek 20. června se hřiště ve Lnářích proměnilo v dějiště letní olympiády. Po slavnostním zahájení sportovní akce, při kterém byli žáci seznámeni s programem a pravidly jednotlivých sportovních disciplín. První disciplínou byl skok do dálky, kde žáci ukázali svou sílu a techniku. Následoval běh na krátkou trať, který prověřil rychlost a výbušnost dětí. Žáci běželi s plným nasazením a překonávali sami sebe. Běh na dlouhou trať byl opravdovou výzvou pro vytrvalce. Kromě fyzické kondice museli prokázat i pevnou vůli a odhodlání. Trať vedla kolem celého hřiště a děti se navzájem podporovaly bouřlivým povzbuzováním. Poslední disciplínou byl hod kriketovým míčkem. Olympiádu jsme zakončili fotbalovým turnajem. Po ukončení sportovního klání následovalo ve škole vyhlášení vítězů. Nejlepší sportovci byli odměněni diplomy a medailkami. Olympiáda se stala nejenom příležitostí pro děti ukázat své sportovní dovednosti, ale také způsobem, jak posílit týmového ducha a radost z pohybu.

Cesta za pokladem

Konečně jsme se dočkali! Je tu čas výletů a dokončení celoročních projektů. Prvňáčci se celý rok pilně učili a za zvlášť vydařené úkoly se posouvali po jednotlivých políčkách směrem k pokladu. Šikovné Aniče Kluknerové se podařilo k pokladu doputovat jako první, tak za odměnu mohla truhlu s pokladem otevřít. Ještě nás ale čekala dobrodružná cesta za samotným pokladem. Autobusem jsme dojezdili do Kocelovic a hned na začátku polní cesty směrem k Hajanům nás čekalo milé překvapení. Moniččina maminka paní Radilová dětem nachystala osvěžující občerstvení v podobě melounu a třešní. Cestou děti hledaly šipky, fáborky a plnily různé vědomostní úkoly. Díky lesním jahodám jsme si i zamlsali. K pokladu nás popoháněla nejen zvědavost, ale i lesní vosy, které jsme vyrušili v jejich odpočinku. Naštěstí máme rychlé nohy, tak bolestivý pozdrav od vos dostaly pouze dvě děti. Obě byly statečné. Odměnou všem poutníkům byl nejenom poklad plný pěkných dárečků, ale i opékání buřtů a koupání v bazénu. Výlet jsme si všichni velmi užili.

Dobrodružná cesta 2. a 3. ročníku za pokladem

V pondělí 24. června se žáci 2. a 3. ročníku vydali na výjimečnou výpravu do zámeckého parku ve Lnářích. Tímto dobrodružstvím jsme slavnostně zakončili celoroční projekt nazvaný „O poklad kapitána Mořského vlka“. Podle smyšlené legendy zde před 300 lety ukryl pirát poklad pro svou milovanou zámeckou paní. Ta se však o jeho existenci

nikdy nedozvěděla. A tak jsme se po třech stoletích vydali na místo, kde měl být poklad ukryt. Děti postupně plnily různé úkoly, které prověřily jejich důvtip i spolupráci. Po úspěšném vyřešení všech osmi hádanek se nám podařilo poklad skutečně objevit! Radost byla veliká a poklad byl spravedlivě rozdělen mezi mladé piráty. Protože nám počasí přálo, děti měly možnost se osvěžit i v zámeckém bazénu. Na závěr jsme se přesunuli na místní hřiště, kde jsme si opekli buřty. Celá akce se povedla na jedničku. Děkujeme paní Anně Drobílkové za možnost uskutečnit cestu za pokladem v zámeckém parku a panu Josefu Krejčímu za přípravu ohniště a zázemí na hřišti.

Nocování u Hubenova

Ve středu 25. června jsme po obědě s batohy na zádech vyrazili směrem k rybníku Hubenov. Cesta byla v pohodě, celou dobu jsme si povídali a občas si i zazpívali. Když jsme dorazili na místo, každý dostal svoji matraci a odnesl si ji do svého stanu. Sluníčko hodně páliło, tak jsme se často chodili ochladit do rybníka a občerstvit na břeh. Svačiny nám moc chutnaly. Paní asistentky si pro nás připravily pečení trdelníků na ohni. Byla velká zábava udržet trdelník nad ohněm, aby v něm neskončil. Ale stálo to za to! Chutnal luxusně! Večer jsme si opekli buřty a šli spát. Druhý den ráno jsme se ještě chvíli cachtali v rybníce, ale pak už jsme museli vyrazit na zpáteční cestu. Vytvořili jsme dva týmy a závodili, kdo bude dřív ve škole. Cesta uběhla rychle a zvládli jsme i zastávku na nanuka. Bylo to fajn rozloučení se školou. Chtěla bych i za své spolužáky poděkovat paní asistentkám Renátě Turkové a Petře Šimové za to, že nám na rozloučení se školou připravily takovou hezkou akci a věnovaly nám svůj volný čas.

Lucie Honzová, žákyně 5. ročníku

Exkurze ve firmě FLÖTOTTO

Měsíc červen byl nabitý nejen na výlety, ale i další zajímavé akce. Díky jednatele společnosti FLÖTOTTO paní Jaroslavě Bednářové měli žáci 4. a 5. ročníku možnost podívat se na exkurzi v pobočce této firmy, která čítá cca 13 zaměstnanců a sídlí ve Lnářích. K velkému překvapení dětí i dospělých jsme se setkali s naprosto perfektně připraveným programem, do kterého se s nadšením zapojili všichni firemní zaměstnanci. Firma FLÖTOTTO se zaměřuje na výrobu školního

nábytku. Jde o rodinnou firmu a její historie sahá do roku 1906. Školáci byli seznámeni s provozem firmy, vyzkoušeli si montáže židlí i stolu. Součástí celého programu byla výroba dřevěných bedýnek, které si malí šikulové mohli odnést domů. Pro děti byly na závěr připraveny pestré aktivity, kdy se mohly projet na koloběžkách, vyzkoušely si hod na cíl, chůzi na chůdách, přetahovanou lanem, střelbu ze vzduchovky, malování triček aj. Po celou dobu zábavné části programu pro nás bylo připraveno výborné občerstvení a na závěr jsme si mohli opéct buřty. Děkuje tímto paní Jaroslavě Bečvářové a všem zaměstnancům za velmi laskavý přístup i za skvěle připravený program. Kluci i holky si už ve firmě domlouvali do budoucna brigádu. ☺ Děkujeme i za nábytek, který se zástupci firmy rozhodli darovat základní i mateřské školy a těšíme se na budoucí spolupráci.

Slavnostní rozloučení žáků 5. ročníku

27. červen byl pro naše pátáky posledním dnem, který mohli prožít v naší škole. Pět let prožitých v naší škole – pět let radostí, navázaných kamarádství, určitě i běžných obav ze zkoušení nebo písemek – prostě pět let, díky nimž se stali součástí naší velké „školní rodiny“. Slavnostní rozloučení pro žáky 5. ročníku ve velkém sále lnářského zámku velmi hezky se slavnostním přípitkem připravili místostarosta obce Mgr. Červenka a paní Ing. Velánová zaměstnankyně Obecního úřadu Lnáře. Po našich pátáčích se nám bude určitě stýskat, ale doufáme, že si najdou čas nás navštívit a podělit se o zážitky z nových škol.

V příštím školním roce se již těšíme na devět budoucích prvňáčků, z nichž se dvě děvčata budou individuálně vzdělávat v domácím prostředí. S prvňáčky se slavnostně přivítáme za přítomnosti zástupců Obce Lnáře a vedoucí učitelky mateřské školy v pondělí 1. září 2025 před hlavním vchodem do školní budovy. Obec Lnáře z rozhodnutí obecního zastupitelstva poskytne rodičům budoucích školáků příspěvek ve výši 1 500 Kč na zakoupení školních pomůcek a potřeb. Za rodiče budoucích školáků tímto velmi děkujeme.

Pedagogové ZŠ Lnáře

Co se v obci událo

V květnu si obec převzala nové polní cesty. Cesta Jindřichovická, Okružní a Čapí. Cesty nám vybudoval stát z pozemkových úprav za cenu cca 29 000 000 Kč. Na obci je, aby se o ně řádně starala. Po cestách je dovoleno jezdit 30 km/h. Cesty slouží k zpřístupnění pozemků pro zemědělskou techniku, pro občany k vycházkám a k jízdě na kole.

Dále v květnu obec osadila skladovací prostory v Cihelně okny a vraty. Na hrázi rybníka Mačkovský Velký arborista provedl bezpečnostní řez na stromech, pod kterými prochází lidé z cyklostezky na cestu čapí. U této cesty, na rozcestí Hříbárna, je nová meteostanice s lavičkou. Obec vysadila stromy na Pahorku i v lesíku. Natřeli jsme lavičky a vypleli zelené květinové plochy. V červnu si obec Mačkov převzala nové hasičské auto, kterému zkrátila i parkovací dům (hasičskou zbrojnici).

1.6. obec uspořádala MDD – šipkovanou s hledáním pokladu. Šipkovaná vedla po čapí stezce k pohádkovému lesu, kde si každé dítě zasadilo stromek. Splnily soutěže, snědly melouny a lízátka. Po chvilce odpočinku se šlo dále přes hráz rybníka Mačkovský Velký na cyklostezku. Zakončení šipkované bylo na hřišti, kde děti našly sladký poklad. Na ohni se opékaly buřty a dospěláci si dali pivo. Účast byla hojná všichni si pochvalovali. V polovině června místní oslavili den otců výletem do pivovaru Budvar v ČB. Do pivovaru se vypravilo na 40 účastníků. Tentokrát nám ochutnávku naservírovali do skla, což bylo velmi příjemné. Výlet přinesl nové informace, jako ta, že pivo vaří z vlastní vody, kterou čerpají ze studních 300 m hlubokých, v kvalitě lepší, než je voda kojenecká. Tento velmi poutavý výklad i ukázkou historických kulís a s kvízovými otázkami přednesl zaměstnanec pivovaru. Prohlídka vedla přes plnicí linky, ve kterých se denně naplní a rozveze neuvěřitelné množství lahví. Po zodpovězených otázkách našich zvědavých mužů jsme se vypravili na oběd do Globusu. Ve večerních hodinách, nás ve zdraví přivezl autobus, zpět do obce.

Hasičská zbrojnice září novotou

Skutečně důstojný a reprezentativní vzhled získala v nedávném období hasičská zbrojnice v obci Mačkov. Navíc teď místním chráněncům svatého Floriána bude sloužit zbrusu nová technika. „Od května je uvnitř zaparkováno čerstvě pořízené hasičské auto. Před třemi roky jsme

získali moderní stříkačku,“ upozorňuje starostka obce Mačkov Hana Míková. Velké plus pro práci členů sboru znamenalo zavedení vody. Co se estetických zákroků na objektu týče, došlo i na vymalování vnitřních prostor a vybudování nové fasády, zakončené výstavním nápisem „Hasičská zbrojnice“ s obecním znakem a znakem has. sboru. Pamatováno bylo také na instalaci potřebných výsuvných vrat. „Dále po straně vznikl oplocený přístřešek, kde je možno obdivovat naši chloubu – mačkovskou koňskou stříkačku z roku 1911. K vrátkům se také vybudoval nový nájezd ze zámkové dlažby.

Celkové finanční náklady, spojené s generální hasičskou renovací v Mačkově, je finále ještě navýšené o kompletní výměnu oken v budově a zahradní úpravu, se vyšplhaly na 350 000 korun.

O parádní okrasu hasičské zbrojnice se postarala umělecká malířka Pavla Nazarská. Jedná se o výjev ve staročeském stylu, kdy koňské spřežení táhne stříkačku s hasičem v dobové uniformě na kozlíku. Takto „vyfešákováný“ fasádní plášť je zcela jistě raritou hasičského společenství na Blatensku.

Sbor dobrovolných hasičů v Mačkově může být s aktuálním zázemím více než spokojený. A jistě si ho plným právem zasloužil. Jeho mnohaletá činnost hovoří sama za sebe!

Vladimír Šavřda

Oslavenci

17. 5. paní M. Sýbková	70 let
3. 7. paní M. Poskočilová	75 let
10. 7. paní B. Šourková	75 let
1. 8. paní J. Hocková	70 let

Všem jubilantům přejeme hlavně zdraví a hodně sil do dalších let. Lásku a spokojenou rodinu kolem sebe.

Paní Sýbková, 70 let

Paní Poskočilová, 75 let

Plány obce

Hurá prázdniny ☺

Zkrášlování pohádkového lesíka.

6. 9. velká celodenní oslava Mačkova 710 let

Turnaj v Kubb

Ve středu 18. června se do areálu Domova PETRA sjely týmy z jihočeských zařízení sociálních služeb, aby si zahrály Kubb, starou společenskou vikingskou venkovní hru pro dvě družstva o šesti členech. Je velmi oblíbená zejména v severských zemích, ale postupně se rozšířila i do dalších částí Evropy. Dokonce se v loňském roce konal v Hradci Králové 5. ročník Mistrovství Evropy ve hře Kubb. V České republice se však

konat zcela poprvé. O titul Mistra Evropy se tehdy utkalo přes 400 hráčů z 15 zemí ve čtyřech různých kategoriích. Slovo Kubb má v gotlandském nářečí švédštiny význam dřevěná kostka. Hra je nenáročná, pro její realizaci stačí herní souprava a prostor cca 8x5 m, a může ji hrát prakticky každý.

Domov PETRA pořádal letos již jedenáctý ročník této hry. Poprvé se turnaj konal v roce 2013, kdy spolupráce mezi zařízeními pro mentálně postižené začala nabývat na velkém významu a společné akce uživatelů z různých zařízení a domovů byly čím dál tím častější. Všem se velmi líbilo poznávat nové prostředí, nové aktivity, nové kamarády. A tak se spousta akcí, ať sportovních či kulturních, stala tradicí a opakují se se železnou pravidelností každý rok. Náš Domov PETRA pořádá právě tento turnaj a na podzim velmi oblíbený Westernový den.

Letos se zúčastnila družstva, která jezdí již pravidelně k nám do Mačkova a mnozí trénují tuto hru po celý rok. Byly to DTS Klíček Záluží, DS Strakonice, DTS Duha Písek, Sociální pohoda Javorník, STROOM Dub o.p.s., DOZP Osek a domácí Mačkovské kočky. Náš Domov reprezentovali Marie Ťulpová, Jana Loužecká, Kristina Francová, Dagmar Jandová, František Zábranský a Václav Čížek. Ráno se omluvili uživatelé z DOZP Zběšičky, kteří nemohli z technických důvodů dorazit. Proto k zahájení turnaje nastoupilo pouze sedm týmů. Úvodní slovo držela paní ředitelka Ing. Petra Huřťáková, která přivítala všechny sportovce a popřála všem hodně štěstí k co nejlepšímu výkonu.

Vždycky se bojíme, aby nepršelo, neboť Kubb se odehrává venku, letos bychom byli vděční alespoň za malý mráček. Zázemí týmů bylo ve stínu, ale hra na prosluněném hřišti byla i tak velmi náročná. Nakonec si prvenství připsal tým Sociální pohody Javorník, druhou příčku obsadil DOZP Osek a bronz vybojovali domácí Mačkovské kočky. Sportovci na stupních vítězů si převzali krásné dřevěné medaile, originální diplomy a pohár z rukou paní ředitelky Ing. Petry Huřťákové. Dorty pro vítěze nám opět věnovala pekárna Klas Protivín. Všechny týmy obdržely pamětní list a dárkový koš. Turnaj se odehrál v příjemném společenském prostředí, v duchu fair play. Všem přítomným hráčům děkujeme za účast a vítězům blahopřejeme k zisku medailí. Za rok se těšíme se všemi znovu na shledanou.

Myštická plácaná s florbalovou hokejkou

10. května se opět po půl roce konal tradiční turnaj myštická plácaná s florbalovou hokejkou. Tentokrát se účastnilo 6 týmů. Vítězem turnaje se stal tým

NE, druhý skončil tým Břežnice a třetí Univerzál.

Pořadí ostatních (4.–6. místo): Chobot, Skaličany a Myštica. Občerstvení bylo opět bezchybně zajištěno pořadatelem Honzou Mikešem a jeho

věrnou družinou (Niky a Peťa) v předsálí myštické hospody a díky nim nikdo neodešel hladový a žíznavý, za což jim patří velký dík. Všechny týmy si za své výkony v turnaji odnesli hodnotné ceny.

Mokrý dětský den

V sobotu 7. 6. se u myštického dětského hřiště konal dětský den. Po loňské nucené pauze, kdy byl dětský den na poslední chvíli zrušen pro velkou nepřízeň počasí se i letos počasí rozhodlo nám přípravu a průběh dětského dne pořádně znepříjemnit. Poté, co celý týden před plánovanou akcí bylo ideální předletní počasí plné slunce a příznivých teplot, se v den konání dětského dne počasí rozhodlo, že slunce už bylo dost a že je potřeba pořádně zalít. A tak od dopoledne přišlo a přišlo. My jsme se tím však už tentokrát nedali odradit a vše se snažili připravit tak, aby nám vytrvalý déšť nevadil. Pro děti bylo připraveno 7 krytých stanovišť s tematickými úkoly – povolání a řemesla, za jejichž splnění pak všichni dostaly věcné odměny. S ukázkou svých řemesel se pak představili: Ivana Křesinová s včelařením, Honza Kyznar – instalatér s ukázkou zapojení vodovodní soustavy, kterou když děti správně zapojily, na konci jim vytryskla fontánka a Ondra Hejduk s ukázkou kovářského umění, kde si děti pod jeho odborným dohledem mohly ukovat vlastní hřebík. Pro všechny, kteří se nebáli deštivého počasí a dorazili, bylo připraveno kryté posezení s nabídkou bohatého občerstvení (klobásy, hot dogy, palačinky, domácí buchty a cukrová vata) a k tomu pivo a limo. Kdo měl zájem, mohl se na vše podívat z patřičného nadhledu, díky zapůjčené vysokozdvizné plošině od Křesinů. Všem, kdo přiložil ruku k dílu a připravil nějakou tu atrakci pro děti moc děkujeme. I přes nepřízeň počasí to bylo super!

Obecní výlet do zoo Jihlava

V sobotu 14. 6. se konal obecní zájezd do zoologické zahrady v Jihlavě. V 7 hodin ráno vyvedl přistavený minibus p. Vohryzky 20 účastníků zájezdu před myštickou hospodou a vyjel na cestu dlouhou 140 kilometrů směr Jihlava. Cesta byla pohodová se zastávkou na snídani a rychle nám všem uběhla, takže v 9:30 jsme byli na místě. V jihlavské zoo nás přivítalo krásné letní počasí, a tak prohlídka mohla začít. Jihlavská zoo není příliš velká, ale za to je v ní spousta krásných exotických zvířat k vidění a spousta atrakcí pro děti k prozkoumání a k vyzkoušení, a tak nám prohlídka zabrala 5 hodin i s polední pauzou na oběd v místní restauraci ZanziBAR. Ze zoo jsme odjížděli plni nových zážitků a dojmů. Cesta nazpět proběhla hladce a za 2,5 hodinky jsme byli zpátky v Myšticích.

Dětský den

Poslední květnový den v Předmíti patřil dětem. Odpoledne bylo plné her a odměn v podobě razítek do kartiček, za které si děti v jarmarku nakupovaly hračky, hry, dětské šperky, školní potřeby a spoustu dalších drobností. Děti se sešel rekordní počet. Každé dostalo limonádu, zmrzlinu a párek v rohlíku. Počasí bylo slunečné, a tak všichni dobrovolníci na stanovištích zaslouží velkou pochvalu za to, že vydrželi, i když trpěli několik dní lehkými spáleninami. Velký dík patří také členům JSDH Mladý Smolivec, kteří přijeli předvést svoji Tatru Force a na závěr dne z ní dětem vytvořili osvěžení v podobě deště. Obecnímu úřadu děkujeme za finanční podporu a také děkujeme všem, co se podíleli na přípravách, výrobě pomůcek pro jednotlivá stanoviště a samozřejmě i úklidu.

Petra Muchová

Střípky z úřadu

Těsně před uzávěrkou tohoto vydání nám byly sděleny dvě zprávy, které se přímo dotknou života v našich obcích. První, která ovlivní dopravu mezi obcemi Metly a Zámlyní, je uzavření smlouvy o dílo mezi SÚS Jihočeského kraje a spol. Reno Šumava a.s. na realizaci akce „Most ev. č. 17726-1 Zámlyní“, při které dojde k odstranění mostu a výstavbě mostu nového. Předpokládaný začátek je stanoven na srpen a realizace této akce potrvá cca 4 měsíce. Přesný termín zahájení a uzavírky komunikace bude zveřejněn na úřední desce a vývěškách v obcích.

Druhá zpráva, zatím velmi pozitivní, se týká autobusového spojení mezi naší obcí a Blatnou. V rámci přípravy nových jízdních řádů je nyní navržena změna odjezdu autobusu ve 13:11, nově na 13:05, noční spoj z Blatné by měl nově jezdit každý týden, a uvažováno je také navýšení spojů z Blatné v odpoledních hodinách o minimálně dva. Tyto změny jsou průběžně zveřejňovány na stránkách www.jikord.cz.

Oslavenci

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Bouše Miroslav (81), Boušová Růžena (80), Šustr Vladislav (79), Komancová Marie (77)

Jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně stálé zdraví a mnoho životních úspěchů.

Souhlas GDPR:

Pokud se někdo nenajde ve zveřejňovaných gratulantech a souhlasil by, abychom mu touto cestou k výročí poblahopřáli, může si v kanceláři OÚ vyžádat formulář se souhlasem se zpracováním osobních údajů. Následně bude zařazen jak do gratulací do tohoto dvouměsíčníku, tak do gratulací s písničkou, zadávaných do Českého rozhlasu České Budějovice

Ing. Pavel Karlík, starosta obce

ČSŽ slavil Den matek

V neděli 11. 5. jsme oslavily den matek posezením Na Křenovce. Malí baráčníci nám zatančili a paní Karešová představila produkt Bachovy esence. Pak se povídalo a mlsalo. Příjemně strávené odpoledne.

Za ČSŽ Blanka Matoušková

Rybářské závody a dětský den v Leskovicích

V sobotu 31. 5., kdy nám počasí velmi přálo, jsme společnými silami uspořádali po letech rybářské závody. Jelikož hned druhý den byl den dětí, bylo jasné, jakým směrem akci ubírat. Honza K. spolu s Lukášem K. si vzali za své organizaci rybářských závodů a s připojením různých aktivit, jako bylo chytání rybek z bazénku, házení koleček na dřevěný kříž, skákačí hrad atd. jsme si tento den velmi užili. Marie K. malovala dětem obrázky na tělo a dělala se různá tetování. Jako občerstvení jsme měli párky v rohlíku a domácí hamburgery, které byly výborné. Na lovení ryb se přihlásilo asi 16 dětí a zbytek pozoroval nebo si hrál. Jako první se umístil Jáchym Kučera, druhá byla Jůlie Medvíková a třetí místo získala Ema Kadečková. Cenu za největší úlovek získala Kristýna Žilová. Všechny děti dostaly drobnou odměnu. Děkujeme tímto sponzorům, kteří věnovali drobnosti na tuto akci a samozřejmě městy Radomyšl, že nám tyto dětské akce s ochotou financuje. Bylo to velmi pěkně strávené odpoledne a všichni jsme si jej užili do sytosti.

Mgr. Tereza Žilová Kadlecová

Stezka Kapra Jakuba

Už po několikáté jsme připravily stezku na motivy ryby a příroda nazvanou podle razítka z Pohádkové kanceláře Zdeňka Trošky. Příjemná procházka spojená s vědomostmi. Na startu bylo 32 lidíček. Nic moc, ale všichni, co nešli, o dost přišli. Děkuji organizátorkám Míše a Vendulce.

Za ČSŽ Blanka Matoušková

Rojičáci

První pololetí roku uplynulo a jaké bylo? Období plné práce, ale hlavně zábavy a pohody. Po zimě bylo třeba uklidit v celé vesnici a ještě v okolí. Chopily se práce naše děti, pod dozorem rodičů. Počasí jim moc nepřálo. Sběr zakončily na hasičárně při horkém čaji, pečených buřtech a společné zábavě.

O Velikonocích koledníci vyšlupali každé děvče a i nás starší generaci. Opět jsme postavili krásnou májku. Letos jí mládenci dobře hlídali, a proto ustála nájezdy okolních vesnic. Proběhly také nějaké oslavy. Sešli se kamarádi přátelé, společně jsme v dnešní uspěchané době poseděli.

Marie Hřebíčková

Co nového u bábinek?

Květen zahájily bábinčky tradičním setkáním v hospůdce Na Křenovce, kde mají ve zvyku mimo jiné plánovat své akce. V polovině května se sešly v Sokolovně Radomyšl, aby zde společně

oslavily Den matek. Na tomto setkání rozhodně nemohl chybět ani zábavný program: zatančit jim přišly dívky z obce baráčníků a ženy z SDH Radomyšl.

Závěr měsíce byl na činnost opravdu bohatý. Poslední květnová neděle zastihla bábinčky opět v Sokolovně, kam se přišly podívat na generálku divadelního představení „Ať žijí duchové“. Následující středu vyjely na výlet za krásami jižních Čech. Cesta je vedla nejprve na zámek Kratochvíle s komentovanou prohlídkou zámku a kaple a výstavou Harmonie květin. Další zastávka byla v Holašovicích, kde na ně čekala komentovaná prohlídka návsi se spoustou zajímavých informací o historii zdejších staveb. Perličkou pak byla návštěva holašovického Stonehenge. Putování ukončily bábinčky v Chelčicích, kde navštívily památník Petra Chelčického a také Komunitní centrum Chelčice pro region Chelčicko-Lhenicka. Na tomto místě děkujeme paní ředitelce Mgr. Kavanové Muškové za milé přijetí a poutavý výklad jak v památníku, tak i v Komunitním centru. Poslední květnový den strávily bábinčky v Mateřské škole Radomyšl. Zúčastnily se zde oslavy Mezinárodního dne dětí, a to asistováním při různých soutěžích, které pro děti MŠ k této příležitosti uspořádala.

Na rozdíl od předchozího měsíce uplynul červen zcela klidně a nenápadně. Bábinčky se sešly pouze jednou, protože pravidelné měsíční setkání Na Křenovce prostě nesmí chybět. Jejich hostem zde byla tentokrát p. Kateřina Bradshaw, která s sebou přinesla bylinky a bylinné čaje (některé z nich na místě připravila k ochutnávce) a seznámila přítomné s jejich účinky.

Nicméně žádný strach, ačkoli červen byl opravdu oddychový, další aktivity už na bábinčky čekají a příště se určitě pochlubíme.

Za Bábinčky z Radomyšle Marie Zdeňková

Mladí hasiči z Radomyšle sbírají úspěchy i nové zkušenosti

Kroužek mladých hasičů v Radomyšli jede naplno! Děti se pravidelně scházejí, trénují, učí se základy hasičského sportu i týmové spolupráce – a hlavně je to baví. Pod vedením našich vedoucích se

jim daří nejen rozvíjet své dovednosti, ale také se s chutí účastní různých soutěží v rámci Strakonického okresu. Jednou z posledních akcí, kde ukázali, co v nich je, byla soutěž v Třebohosticích, která se konala u příležitosti oslav 100 let tamního sboru. A jak to dopadlo? Na výbornou! Naši mladí hasiči si domů přivezli krásné 1. a 2. místo, což všechny moc potěšilo. Za těmito výsledky ale stojí poctivá práce. Děti se scházejí pravidelně, trénují požární útok, uzlování, zdravotvědu i další disciplíny, které k hasičině patří. Kromě soutěží se rády zapojí i do různých místních akcí – ať už jako pomocníci nebo jen pro radost. Velké poděkování patří nejen dětem za jejich nadšení, ale i vedoucím, kteří s nimi pracují ve volném čase. Díky nim se daří udržovat hasičskou tradici i mezi nejmladšími a vychovávat novou generaci, která bude jednou možná chránit naše domovy stejně jako jejich starší kolegové. Držíme palce do dalších soutěží – a těšíme se, co všechno ještě předvedou!

Iva Lojčíková

Nohejbaloví starší žáci TJ Radomyšl slaví titul republikových šampionů dvojic

Mladí nohejbalisté TJ Radomyšl potvrdili, že patří k absolutní české špičce. První den šampionátu patřil jim, dvojice Jakub Sekáč – Tomáš Jareš získala titul Mistrů ČR. V Karlových Varech se představilo třicet dvojic z celé republiky. Hrál se v osmi

skupinách, ze kterých vítězové postupovali rovnou do osmifinále, týmy na druhých a třetích místech se musely o osmifinále ještě poprat. Pak již se hrálo vyřazovacím způsobem. A dvojice z Radomyšle procházela soutěží bez zaváhání. Hráči vyhráli bez problémů skupinu a i ve vyřazovacích bojích se jim dařilo. Boj přišel v semifinále, kdy narazili na hráče Pekla nad Zdobnicí, což bylo jakési předčasné finále. Byl to těžký zápas, ale hráči to zvládli a ve třetím setu vyhráli 10:8. Finálový duel se Zbečnickem již byl jejich jasnou záležitostí. Jakub Sekáč byl vyhlášen nejlepším hráčem sobotního turnaje dvojic.

Za TJ Radomyšl Václav Mašek

Okresní přebor ve volejbalu žen 2024/2025

Původně se měl závěrečný červnový turnaj konat na antukových hřištích bývalého zimního stadionu v Radomyšli. Kvůli nepříznivé předpovědi počasí a hlášenému dešti z meteorologických radarů však bylo rozhodnuto o přesunu do krytých tělocvičen v Radomyšli a Strakonici. Slavnostní vyhlášení výsledků pak proběhlo v prostorách ZŠ Povážská. Přes tuto nečekanou změnu se podařilo turnaj bez problémů úspěšně dokončit. Radomyšl si v konkurenci dvanácti týmů vybojovala skvělé 5. místo. Náš tým doplnily nové mladé hráčky a zároveň nezapomínáme, že také postupně nemládeme. Vítězem se stal tým Strakonice Casts, který po celou sezónu dominoval. Na druhém místě skončil tým Černý mamby, třetí místo obsadily Žižaly Záboří, těsně následované týmem Volyně a na pátém místě tým Radomyšl. Příští rok se opět můžete těšit na napínavé zápasy a nová sportovní dobrodružství na volejbalových hřištích okresu Strakonice! Začínáme od září. Do našeho týmu (Barborková, Moulíková, Vacková, Krejčí, Bui, Štěpánová, Heimlichová, Hendrychová, Machová, Nepodalová, Čejková, Linzmajerová, Vyčítalová) přivítáme dívky, slečny i ženy, které by si rády s námi zatrénovaly a zahrály.

Ing. Eva Barborková

Velký úspěch volejbalistek Radomyšle v Jihočeském přeboru ženy 2A

Tým volejbalistek Radomyšle oslavil významný úspěch v Jihočeském přeboru ženy 2A, když si po náročné sezóně vybojoval první místo v kraji. Tento skvělý výkon znamenal postup do vyšší soutěže, krajského přeboru 1.

Radomyšl tak potvrdila svou sílu a vytrvalost, kterou celý tým během sezóny předváděl (Bláhovcová Lucie, Heimlichová Hana, Hendrychová Petra, Krejčí Vendula, Machová Eva, Marková Agáta, Nepodalová Anita, Hrčková Simona, Vacková Michaela, Vyčítalová Veronika, Štěpánová Dagmar). Přestože se vedly vášnivé debaty a různé úvahy o přihlášení do krajského přeboru 1, nakonec se tým rozhodl do nové soutěže nepřihlásit. Hlavním důvodem byla vysoká časová náročnost a logistické požadavky spojené s účastí v KP1. Byla to vynikající sezona a můžete se těšit na další výzvy, které tým čekají v KP2.

Ing. Eva Barborková

Spolufinancováno
Evropskou unií

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Základní škola Radomyšl, okres Strakonice - jazyková učebna

Základní škola Radomyšl, okres Strakonice, ve spolupráci se svým zřizovatelem, městysem Radomyšl, úspěšně realizovala projekt ZŠ Radomyšl - jazyková učebna. Jeho cílem bylo zkvalitnit výuku cizích jazyků a zároveň rozšířit využití digitálních technologií ve vzdělávání.

Modernizovaná učebna byla vybavena novým nábytkem a širokou škálou interaktivních a digitálních zařízení. Díky tomu si žáci mohou osvojit nejen jazykové dovednosti, ale také základní kompetence v oblasti digitální gramotnosti. Díky novému vybavení se výuka stává dynamičtější a pro žáky atraktivnější, což zvyšuje jejich zapojení i zájem o studium cizích jazyků.

Projekt zároveň napomáhá naplňovat cíle Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání (RVP ZV) v oblasti jazykové komunikace. Moderní přístupy k výuce cizích jazyků pomáhají rozvíjet u žáků nejen jazykové dovednosti, ale i samostatné myšlení a schopnost spolupracovat při řešení komunikačních úkolů.

Realizace projektu je spolufinancována Evropskou unií za podpory MAS Blatensko (www.blatensko.cz/), která se dlouhodobě zaměřuje na podporu rozvoje venkova, školství a infrastruktury v regionu.

Volejbalová smeč Radomyšl 2025

V sobotu 14. června se na Stadáku v Radomyšli uskutečnil další ročník turnaje smíšených družstev Volejbalová smeč. Letos se ho zúčastnilo 9 týmů, přičemž jeden tým se na poslední chvíli odhlásil. Vítězem se stal tým Velká Turná pod vedením Jonáše Celerýna, který tak obhájil loňské prvenství. Druhé místo patřilo týmu Ruce v kapce, třetí skončila Ruptura. První tři týmy byly odměněny medailemi, dorty a putovním pohárem, čímž bylo jejich úsilí náležitě oceněno.

Rádi bychom poděkovali všem, kteří se podíleli na organizaci akce, dále našim sponzorům a partnerům. Zvláštní dík patří Mirce Lebedové z Radomyšle za výtečné dorty, které všem moc chutnaly. Už teď se těšíme na další ročník, který proběhne 13. června 2026 a doufáme, že se opět sejdem v co největším počtu.

Ing. Eva Barborková a Mgr. Vendula Krejčí

Exkurze 8. a 9. třídy do Prahy

V úterý 29. dubna 2025 jsme se s žáky 8. a 9. třídy ZŠ vydali na poznávací exkurzi do Prahy. Cílem bylo propojit výuku českého jazyka, literatury a dějepisu s autentickými místy, která jsou s těmito předměty úzce spjata. Naše první kroky vedly na Kampu do Werichovy vily. Osmáci si prošli expozici věnovanou životu a dílu Jana Wericha. Deváťáci mezitím zhlédli divadelní představení Tanky na plovárně, které jim přiblížilo atmosféru Prahy v roce 1968 a připomnělo události spojené se sovětskou okupací. Po krátké pauze na oběd jsme se přesunuli do bývalé Židovské čtvrti. Navštívili jsme tři významná místa: Staronovou synagogu – jednu z nejstarších dochovaných synagog v Evropě, dále Pinkasovu synagogu, která slouží jako památník obětem holocaustu, a nakonec Starý židovský hřbitov, kde jsme si připomněli bohatou a často bolestnou historii židovského obyvatelstva v Praze.

Z Prahy jsme odjžděli kolem čtvrté hodiny odpoledne a do Radomyšle jsme dorazili po šesté večer.

Mgr. Anita Nepodalová

McDonald's Cup pro 1.–3. třídy

V neděli 28. 4. 2025 se naše škola zúčastnila fotbalového turnaje McDonald's Cup v kategorii A (1.–3. třída). Družstva byla rozdělena do třech skupin, my jsme byli ve skupině B společně se ZŠ Zaboří, TGM Blatná a ZŠ Krále Jiřího z Poděbrad. Po důkladné rozcvičce jsme nastoupili k prvnímu zápasu se ZŠ Krále Jiřího z Poděbrad a posléze jsme slavili první vítězství 2:1. V dalším zápase nás čekalo ZŠ Zaboří, nicméně kvůli neúčasti dívky v týmu bylo diskvalifikováno ze soutěže a vyhráli jsme kontumačně 3:0. K poslednímu zápasu ve skupině jsme šli tedy již se dvěma výhrami proti TGM Blatná. Díky vstřelenému gólu Ondřeje Brabce v posledních sekundách zápasu jsme nakonec remizovali 1:1. Postoupili jsme z prvního místa ve skupině do finálových bojů, kde na nás čekaly dvě porážky od vítěze turnaje ZŠ Vodňany a stříbrných ZŠ J. A. Komenského Blatná. Skončili jsme tedy na krásném třetím místě. Celý tým byl nadšený z poháru za třetí místo a bronzových medailí. Tímto bych chtěl poděkovat našim reprezentantům: Ondřej Baloušek, Ondřej Brabec, Dominik Diviš, Anežka Ivanjuková, Matyáš Křivanec, Šimon Mareš, Lukáš Petržela, Jakub Urban, Štěpán Vrána, Adam Vrhel.

Ivan Křešnička

Pohár rozhlasu mladšího žactva

V úterý 6. května se uskutečnil Pohár rozhlasu na atletickém stadionu v Blatné. Přilákal spoustu škol. Počasí bylo slunečné, ale chladnější. Vše vyvážila dobrá nálada a sportovní duch. Závodníci soutěžili v několika disciplínách a zde jsou jejich výkony.

Disciplíny:

- 1000 m – Babka Jan 3:29,26 1. místo,
Čapek Václav 3:59,90 18. místo
600 m – Karešová Eliška 2:09:24 9. místo,

60 m –

Svoboda Adam 8:71 5. místo,
Babka Jakub 8:77 8. místo,
Demetr Adam 11:57 27. místo,
Karvanová Alžběta 9:49 10. místo,
Králíková Elena 9:91 21. místo,
Kadečková Ema 10:52 28. místo
Skok vysoký – Babka Jakub 138 cm 9. místo,
Křivancová Barbora 126 cm 4. místo,
Petrželová Adéla 110 cm 20. místo
Skok daleký – Pavešic Vítek 386 cm 16. místo,
Druha Zdeněk 353 cm 19. místo,
Králíková Elena 362 cm 9. místo,
Karvanová Alžběta 355 cm 12. místo,
Tichá Izabela 301 cm 25. místo

Hod kriketovým míčkem –

Babka Jakub 51,40 cm 1. místo,
Demetr Adam 38,88 cm 15. místo,
Pavešic Vítek 34,66 cm 21. místo,
Petrželová Adéla 33,39 cm 10. místo,
Žilová Kristýna 30,33 cm 14. místo
Štafeta 4x60 m – Druha Zdeněk, Babka Jan, Pavešic Vítek,
Svoboda Adam 36.18 6. místo
Kadečková Ema, Karešová Eliška, Tichá Izabela,
Karvanová Alžběta 38.89 12. místo
Křivancová Barbora, Žilová Kristýna, Králíková
Elena, Petrželová Adéla 38.48 11. místo

Celkové umístění chlapců bylo 5. místo a děvčat 7. místo.

Chtěla bych moc poděkovat všem dětem za jejich výkony.

Mgr. Šišpelová Irová Johana

Dobrodružný pochod 3. B

Třída 3. B se vydala za zážitky! Vyrázili jsme na dvoudenní pochod z Radomyšle do Kbelnice a Jemnice, kde nás čekala nejen cesta plná zážitků, ale i přespávačka s pořádnou dávkou nově nabytých dovedností a vědomostí. Učení může být i zábava – a co si vyzkouším, to si zapíšu za uši už napořád.

Po pětikilometrovém pochodu do Kbelnice, na kterém nás čekala poznávačka jarních rostlin, která nám ukázala, jak bohatá je příroda kolem nás, jsme se pustili do tréninku primitivních dovedností. Každý si vyzkoušel, jak náročné může být rozdělování ohně, ale nakonec jsme ho všichni společnými silami rozdmýchali! Pak jsme se pustili do vaření kotlíkového guláše, který chutnal naprosto skvěle – možná i díky tomu, že jsme si ho uvařili sami a že jsme byli peklně vyhládlí. A jakmile se jídlo v našich bříškách trochu usadilo, ponořili jsme se do tajemné atmosféry detektivního příběhu o zlodějských štěňatech. Každý se snažil odhalit pachatele, což nás všechny vtáhlo do napínavého pátrání, které vyvrcholilo dopadením pachatele. Později nás čekal velký souboj ve vybíjení, při kterém jsme ukázali nejen rychlost, ale i týmové duha. Také nás tak vyčerpalo, že na uspávání nemusela paní učitelka už vydat příliš energie. Po vyspání do růžova v sále místní hasičárny jsme ráno pokračovali do Jemnice. Poslední zastávkou byla malá „domácí zoo“, kde jsme obdivovali více než 30 druhů ptactva – od majestátních pávů, přes mnoho druhů bažantů až po barevné papoušky.

Celé dobrodružství jsme si nesmírně užili, naučili se spoustu nových věcí a odnesli si skvělé vzpomínky. Už teď se těšíme na další podobný výlet!

Mgr. Tereza Perná

3. B na divadelním představení Kujme Pikle

Výlet do Sokolovny v Blatné se zapsal do paměti žáků 3. B jako jeden z nejzábavnějších! Vyrázili jsme na muzikálové představení „Kujme pikle!“, které přivezlo Brněnské divadelní uskupení. A že to byla jízda plná smíchu, hudby a nečekaných překvapení!

Tématem inscenace byla legendární pohádka Šíleně smutná princezna, avšak pojatá v méně tradičním a velmi vtipném stylu. Už od prvních minut jsme byli vtaženi do děje. Seděli jsme v první řadě, což nám zajistilo dokonalý výhled i možnost být doslova „přítom“. Největším překvapením však bylo, když se některé děti z naší třídy staly součástí představení! Herci se nebáli zapojit publikum, což vedlo k veselým momentům, které jsme si všichni nesmírně užili. Smích neustával a hudební čísla byla tak chytlivá, že jsme si je pobrukovali ještě cestou zpět.

Těšíme se na další divadelní dobrodružství a už teď přemýšlíme, jaké představení bychom si příště mohli užít. Brněnské divadelní uskupení nás rozhodně nadchlo, a kdo ví – třeba se v budoucnu na jevišti ocitneme zase!

Mgr. Tereza Perná

Mladí záchranáři v akci i za deště

Děti z kroužku Záchranáře se již podruhé zúčastnily okresního kola soutěže Mladý zdravotník, která je spojená s dovednostmi Dokaž, že umíš a tuto část soutěže pořádají hasiči. Počasí sice bylo proti nám všem, ale organizátoři se snažili alespoň jednotlivá stanoviště schovat do sušších prostor. Alespoň byly využité pláštěnky, které děti měly připravené na úkol obléci se do improvizovaných ochranných prostředků. Letošního ročníku se zúčastnilo celkem 27 družstev z celého okresu. Děti prověřily své znalosti a dovednosti v resuscitaci, obvazování, ale třeba i komunikaci při volání na zdravotnickou záchranou službu. Naše týmy si odvezly 8. a 11. místo a spoustu zážitků a nových poznatků.

Alena Šrámková

Pohár rozhlasu staršího žactva

V úterý 13. května se konal Pohár rozhlasu pro starší žactvo. Letos nás reprezentovala jen děvčata. Pilně jsme trénovaly a přineslo nám to ovoce. Na běh 800 m nám Barča Mrázová vybojovala stříbro. O kousek jí utekla bronzová medaile ve skoku vysokém. Celkově jsme získaly 9. místo a moc bych chtěla poděkovat dívkám za reprezentaci.

60 m –	Halgašová Eva 9,85 , 24. místo, Červenková Natálie 9,89 , 26. místo, Džudžová Doris 11,27, 36. místo
800 m –	Mrázová Barbora 2:45,47, 2. místo, Hřebejková Adéla 2:55,62 ,10. místo,
Skok vysoký –	Mrázová Barbora 134cm, 4. místo, Hlaváčková Ella 126cm, 12. místo, Džudžová Doris 114cm , 28. místo
Skok daleký –	Halgašová Eva 347cm , 19. místo, Červenková Natálie 323cm, 25. místo, Lojíková Kamila 323cm, 26. místo
Vrh koulí –	Medlínová Eliška 5,86, 29. místo, Brejchová Adéla 5,53 , 31. místo
4x 60m –	Mrázová B.,Halgašová E., Červenková N.,

Džudžová D. 38,92, 16.místo
Hlaváčková E., Hřebejková A., Lojíková K.,
Brejchová A. 39,37, 18. místo

Mgr. Johana Šišpelová Irová

Přespávačka 3. A

Ráno jsem se vzbudila, oblékla, nasnídala, vyčistila zuby a šla jsem do školy. Ve škole to všechno začalo. První tři hodiny jsme se učili, čtvrtou hodinu jsme si říkali, co se bude dít po zbytek dne a šli jsem na oběd. Po obědě jsme šli do třídy, kde jsme se připravili a poté seřadili. Paní učitelka zavelela, „vyrážíme“ a celá třída šla na pochodák směr Velká Turná. Po cestě si Jirka Kořínek všiml kostí nějakého zvířete uprostřed cesty, prohlédli jsme si ji a pokračovali v cestě. Hurá!!!! Konečně jsme dorazili na místo, vybalili jsme svačiny a s chutí se do toho pustili. Po jídle, k nám přišla Anežka a prohlásila: „Jde se jezdit na kobyilkách děti“. Pravidla zněla: „U koní se nesmí nikdy běhat a křičet“. Rozdělili jsme se do tří skupin. Každá skupinka měla svého koníka. V mé skupině, byl koník Sulika. Nejdříve přišlo na řadu česání a čištění kopytek. Pak jsme se střídali v jízdě na kobyilkách, ale i v jejich vodění. Obojí byl parádní a velký zážitek. A už nás čekala volná zábava, zakončená večeří.

K večeři bylo připravené ohniště, na kterém jsme opékaly buřtíky. Paní učitelce se podařilo nějaké buřtíky trochu připálit. Já naštěstí měla hezky zlatavý, i přesto se slupky všechny. Po večeři s plnými břichy jsme se rozloučili, vše uklidili a vydali se na cestu zpátky do školy. Gábinka si po cestě zvtřla kotník a my s holkami jsme jí dělaly berle. Byla to dřina, ale zvládly jsme to. „Hurá,“ konečně jsme zpátky ve škole a na řadu přišla příprava ložnice. Rozdělili jsem se na dvě skupiny. První skupina se vydala na zvířátka s panem Kořínkem a ta druhá si hrála ve třídě. Na zvířátkách to bylo opět super, jediné co se holkám moc nelíbilo, byli pavouci. Když jsme se vystřídali, tak naše skupina měla štěstí a šla řídit do tělocvičny, tam to bylo také parádní. Když se vrátila první skupina, přišla na řadu sprcha. První šly holky a po nás kluci. Všichni se umyli, vyčistili si zuby a šlo se kutě. Paní učitelka nám k tomu vyprávěla pohádku „O červené Karkulce“. Pohádka skončila a pomalu všichni usínali.

Ráno nás probudili kluci. To nás trochu nazlobilo, ale nakonec jsme se těšili na snídani. Vše jsme si z nočního spaní sbalili do tašek, na řadu přišlo oblékání a čištění zubů. Pak nastala velká snídaně, která všem moc chutnala. V nabídce byl obalovaný chléb a rohlíky, palačinky s domácí marmeládou, bábovka, střecha z BeBe sušenek, co dělala moje mamka a rohlík, na který jsme si mohly dát maslo, salám, sýr nebo marmeládu.

Po snídani jsme se vydaly do třídy. Ve třídě přišlo na řadu povídání a hraní, ale i učení zakončené výtvarnou výchovou, kdy jsme malovali náš největší prožitek.

Mně se nejvíce líbil zážitek na koních a chtěla bych jít na koňský tábor nebo se za Anežkou ještě někdy podívat. Ráda bych za celou třídu poděkovala paní učitelce Evě Lukešové a naší asistence Míše Uhlíkové za takový velký zážitek.

žákyně 3. A. Elizabeth Kadečková

Turnaj v miniházené

V úterý 20. května jsme se zúčastnili turnaje v miniházené. V naší skupině soutěžilo celkem pět týmů a naše družstvo skončilo na prvním místě! Kromě zápasů byl připraven i doprovodný program. Děti si mohly prohlédnout policejní vybavení, dokonce si zkusit dechovou zkoušku a zapojit se do různých

ných sportovních soutěží, které probíhaly na vedlejším venkovním hřišti. Celý den jsme si skvěle užili a odvezli jsme si nejen vítězství, ale i spoustu zážitků.

Simona Hřčková, DiS.

Úspěch žáků ZŠ Radomyšl v soutěži Kyberkomiks 2025

Jak přiblížit dětem základy bezpečného chování v online prostředí tak, aby to bylo srozumitelné, přirozené – a ideálně zábavné? Jednou z cest je výtvarná tvorba. Soutěž Kyber komiks 2025 – Staň se strážcem netu, kterou organizuje Jihočeská hospodářská komora již třetím rokem, ukázala, že právě komiks je silným nástrojem pro osvětovou práci v oblasti kybernetické bezpečnosti.

Do soutěže se zapojily základní školy z celého Jihočeského kraje. Jejich žáci vytvořili originální komiksy na téma bezpečného chování na internetu – od nebezpečí sdílení osobních údajů, přes kyberšikanu až po ochranu hesel a digitální identity. Hlavním cílem soutěže byla osvěta. Vyučující měli možnost zapojit komiksové zadání do výuky informatiky nebo občanské výchovy a otevřít tak s žáky důležitá témata kyberprostoru srozumitelným a zábavným způsobem.

Do finále se dostalo 10 nejlepších prací, které hodnotila odborná porota složená ze zástupců IT sektoru a expertů na kybernetickou bezpečnost. Nejvyšší ocenění získali žákyně a žáci ze Základní školy O. Nedbala v Českých Budějovicích. Odborná porota především ocenila myšlenku komiksu s pozitivním koncem a grafické zpracování. Celkem se soutěže zúčastnilo 34 komiksů. Finálové komiksy finalistů a finalistek byly k vidění na soutěži DIGI den, kde také proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků. Výstava tím ale nekončí – komiksy budou dále vystaveny v Praze v rámci soutěže KYBER CENA ROKU.

Oceněné kyberkomiksy Kategorie JEDNOTLIVEC:

1. místo Kateřina Ducháčková, ZŠ Oskara Nedbala 30, České Budějovice
2. místo Daniel Matějka, Základní škola Radomyšl
3. místo Alex Demeter, Základní škola Radomyšl

Martina Pešková

Děti zvládly víc, než si myslely

Hlavně, aby vyšlo počasí, když celý předchozí týden nebylo nic moc, zima a různě přepřchalo a střílet ze vzduchovky nebo chodit po mokřem laně není moc příjemné. Takto uvažovali organizátoři Dětského dne na radomyšlské škole celý týden před plánovanou akcí. Přišel den D. ráno... jak jinak než déšť, ale v osm hodin se počasí umoudřilo a celé dopoledne se neslo v příjemném duchu. Děkujeme!

Nebyl to Dětský den v klasickém pojetí, děti čekalo 12 aktivit, pro některé jejich poprvé. Všichni žáci z celé školy byli rozděleni do osmičlenných družstev napříč ročníky. A mohlo se začít. Naše pozvání přijali strakoničtí policisté se svým testem dopravních značek, ale také zástupci hasičského sboru, kteří se děti snažili naučit systém ochranných improvizovaných prostředků a jak si sbalit a co dát do evakuačního zavazadla. Nechyběla také džberovka, tedy srážení lahví proudem vody. Součástí dne byl také hod granátem na cíl.

Jak volat na záchranku? To se děti učily se strakonickými záchranáři. A že vydržet resuscitovat alespoň 60 sekund není vůbec žádná legrace, ukázali startujícím zástupci Červeného kříže. Nechyběly topografické značky a druhy hasících přístrojů. Dovednostní kvíz si děti zpracovaly ve dvojicích na školních počítačích. Podle průzkumu mezi dětmi, byly nejzajímavějšími disciplínami střelba ze vzduchovky na terč, pro některé poprvé a aktivity, které připravili zástupci teambuildingové agentury SOS Academy. Přenášení raněného na nosítkách, hlasová navigace jednoho člena týmu se zavázaným očima speciální tratí s překážkami a do třetice malý lanový park. „Je strašně těžké důvěřovat ostatním a jít jen podle toho, co říkají ti, kteří vidí,“ zkonstatovala Janička, a dodala „ale moc se mi to líbilo.“ Celé dopoledne bylo veselo, končilo se před polednem. Ti starší dokázali, že bez přípravy a bližší znalosti těch menších dětí je dokážou skvěle usměrňovat a navigovat. Ve většině případech se to

týkalo osmáků, kteří podle zvyku budou už na konci června pasováni do posledního základkového ročníku. Každé družstvo odevzdalo svou výsledkovou listinu a jednotliví členové za svou snahu dostali dobroty a pamětní list. Po spočítání výsledků všech 30 družstev se vyrobila neoficiální výsledková listina, jak si kdo vedl. A takto skončil dětský a možná i trochu branný den na ZŠ v Radomyšli.

Alena Šrámková, Johana Šišpelová Irová

Beseda se sportovci od Otavy

Sport u Otavy. Tak se jmenuje kniha Pavla Pechouška, který dal dohromady příběhy 14 sportovců, kteří jsou svým životem nebo kariérou nějak spojeni se Strakonice a okolím. K nám do Radomyšle přijeli v pátek 30. května Jana Pichlíková (cyklistika), Tomáš Havlík (stolní tenis) a Martin Mošovský (házená), aby se společně s autorem knihy Pavlem Pechouškem podělili s dětmi o zážitky a zkušenosti z tréninků, soutěží a svého sportovního i soukromého života.

Mgr. Jan Babka

Jaderná energie v 8. třídě

I letos osmákům přijel vysvětlit jadernou fyziku odborník z praxe pan Ing. František Borovka. Neochudil osmáky ani o zážitky z Temelínu, které jak nás ujistil, nejsou životu nebezpečné, ale někdy pěkně kuriózní. Blok Jaderné fyziky osmáci zakončili v ochranných oblecích, v kterých se vydali i na chodby školy a ostatní spolužáci se trošku děsili, jaké stvoření se nám pohybují po škole.

Mgr. Monika Babková

Zakladatel stezky Českem na besedě se žáky ZŠ Radomyšl

Zakladatel, autor dálkového přechodu Stezka Českem přijel i nám do Radomyšle vyprávět o jeho zážitcích z cest. I když přednáška, hned na začátku nás zvednul ze židlí a rozpohyboval drobnou hrou. Pak už jsme jen poslouchali, jaké kuriozity se mu na jeho cestě dějí a kudy stezka vede a na co je dobré se připravit, když bychom se na ni chtěli vydat. Byl i prostor pro dotazy a naše kuriózní otázky, zda někdo šel i stezku s rybou Martina nerozhodily a na každou našel nějakou vtipnou odpověď. Letošní sedmáky naladil natolik, že příští rok se jejich turistický kurz bude odehrávat na Stezce Českem.

Mgr. Monika Babková

Exkurze 5. třídy do planetária v Českých Budějovicích

Ke konci roku jsme si naplánovali exkurzi do planetária České Budějovice. Vybrali jsme si pořad „Jak to dělají kosmonauti“. Děti se dozvěděly zajímavosti z vesmíru a kosmonautiky, konkrétně se podívaly do kokpitu letadla, kde jim vysvětlili, jak chodí kosmonauti

na toaletu, připravují si jídlo, čistí si zuby, myjí se a posilují, přistály na Měsíci, prošly se po ISS ve stavu beztlaku a zaletěly na Mars. Vše měly podané nenáročnou a zábavnou formou a mohly porovnat realitu s nadsázkou v pohádkových příbězích a trochu se vžily do role skutečného kosmonauta. Myslím, že se dětem exkurze líbila a určitě nejsme v planetáriu naposledy.

Mgr. Johana Šišpelová Irová

Exkurze 1. a 2. tříd do Písku

Žáci prvních a druhých tříd se v květnu vydali na vzdělávací lekce pro první stupeň do Městské knihovny v Písku. Nejdříve se na začátku měsíce zúčastnili druháci na lekci „Jak se vaří knížka“, kde se žáci dozvěděli, co všechno předchází četbě knihy. Lekci dotváří interaktivní vstup v podobě reportáže z tisku knihy.

Ke konci měsíce prvňáčci absolvovali kratší lekci upravenou, tak aby byli cca 45 minut soustředěni. Byla založena na motivech z knihy Kamil neumí létat. Příběh je zaměřen nejen na to, jak je důležité umět číst a chodit do školy, ale také na to vážit si své rodiny a mít hezký vztah s kamarády. Žáci sami došli k závěru, že je důležité správně rozvržení školních povinností a teprve následně zálib. Žáci si zahráli na ptáky nejprve malé, poté větší. Ve druhé části exkurze jsme objevovali Písek s pomocí pracovních listů s vlastní úpravou pro malé děti. Žáci z 1. B se dozvěděli o významu domovních znamení, jak se nazývaly a kde stály brány mezi hradbami. Legendu o Kamenném (Jelením nebo Starým) mostu v Písku jim prozradila, proč se také most nazývá Jelení a že byl postaven z vajíček, kamene a olova. Žáci se dozvěděli mnoho nového, podle zpětných reakcí a nadšení jsou z této akce všichni.

Mgr. Gabriela Rybák

Konec školního roku 9. třídy

Ve čtvrtek 26. června proběhlo před školou tradiční **pasování osmáků na deváťáky**. Osmáci slavnostně odříkali slib, symbolicky si připili „panákem“ a obdrželi **odznak deváťáka**, který jim připomene jejich novou roli v příštím školním roce.

V pátek ráno následovalo **slavnostní rozloučení deváté třídy**. Před školou se sešli žáci, učitelé i rodiče. Deváťáci se rozloučili s učitelským sborem krásnými a vtipnými básničkami, které potěšily i pobavily. Nechybělo předání květin, ani dojemné rozloučení s třídní učitelkou.

Poté se žáci přesunuli na radnici, kde proběhlo **slavnostní předávání vysvědčení**. Tento slavnostní den zakončili společným obědem ve škole, kde mohli naposledy posedět jako třída a si užít si poslední společně strávený čas.

Byl to den plný emocí, smíchu i slz – důstojná tečka za jednou důležitou životní etapou.

Zprava dole: Aneta Matoušková, Tereza Křivancová, tř. uč. Kateřina Vlažná Koptová, Radka Márová, Jana Stieberová, Jakub Janda,

Natálie Červenková, Nela Baloušková, Bára Mrázová, Kristýna Cholvádtová, Eliška Hendrychová, Amálie Machová, ředitel Jan Babka, zprava nahoře: Eliška Medlínová, Pavel Mráz, Matěj Švihovec, Lukáš Goby, Martin Hraše, Daniel Prokop, Matyáš Kloud, Daniel Matějek, Jan Kloud, František Mlíčko, Tomáš Čemus, Tereza Chylíková.

Mgr. Kateřina Vlažná Koptová

Vítání občánků

Třetí květnovou neděli – tj. 18. 05., se v obřadní síni Městského úřadu Sedlice uskutečnil slavnostní obřad u příležitosti akce: „Vítání občánků“. Pozvány byly děti, které se narodily od září 2024 do konce ledna 2025.

Program nedělního odpoledne zahájilo recitační vystoupení dětí ze sedlické základní školy pod vedením paní vychovatelky Aleny Hrdličkové, poté promluvil pan starosta Vladimír Klíma a došlo i na předání drobných věcných dárek určených novorozencům a květin jejich maminkám. Město Sedlice přispělo peněžitým darem v hodnotě 5000 Kč všem přítomným miminkům. Obřad dokumentovala místní fotografka paní Markéta Dzúrčaninová.

Přivítali jsme tyto děti:

František Samuel Čech ze Sedlice

Jakub Pelouch ze Sedlice

Johanka Čapková ze Sedlice

Anastázie Vonášková z Mužetic

Jana Smolová, matrikářka

Anastázie Vonášková

František Samuel Čech

Jakub Pelouch

Johanka Čapková

Slavnostní pasování prvňáčků na čtenáře

Městská knihovna Sedlice uspořádala ve středu 28. května 2025 tradiční akci s názvem Pasování na čtenáře, které se zúčastnili prvňáčci ze Základní školy v Sedlici se svou třídní učitelkou Mgr. Nikolou Šornovou. Doprovodil je také pan ředitel Mgr. Marek Charvát. Dětičky se během první třídy seznámily s písmenky a naučily se pěkně číst, mohly tak být přijaty mezi opravdové čtenáře. Slavnostní pasování mečem provedl starosta města Vladimír Klíma. Paní knihovnice Hana Maršálková dětem předala pamětní listy a knihu spisovatelky Lucie Šavlíkové a ilustrátorky Kláry Šimečkové s názvem Jak víla Anička zachránila jaro. Děti přišlo podpořit několik rodičů i prarodičů. Z pořízených fotografií byla v přízemí MěÚ v Sedlici instalována nástěnka.

Text: Městská knihovna Sedlice; foto: Mgr. Marek Charvát

Pohádkový les 2025

Jak nejlépe oslavit Den dětí? V Sedlici to víme! A proto jsme dne 1. června uspořádali již tradiční akci s názvem Pohádkový les. Děti milují pohádky, zábavu, soutěže, mají rády přírodu a procházky, potřebují pohyb. Zde se snoubilo vše dohromady.

Letošní ročník i přes trochu uplakané počasí přilákal velkou řadu malých i větších dětíček se svými rodiči či prarodiči. Start byl zahájen ve 13 hodin na fotbalovém hřišti. Milé muchomůrky rozdávaly hrací karty s mapou i poukázky na limonádu. Ještě

v areálu hřiště se nacházela hned tři stanoviště. Dvě z nich byla interaktivní a k jejich splnění byl potřeba chytrý mobilní telefon. Zábavné emoji prověřily bystrost v podobě hádání názvů pohádek, představily se také postavičky z oblíbené Tlapkové patroly. Na třetím stanovišti čekaly dvě krásné vodnice s udicí a rybami.

Cesta dále pokračovala směrem na Pilu kolem odpočívadla. Zde se hrálo pohádkové pexeso a kopalo na branku. Že tuhle pohádku ještě neznáte? Možná bude letos na Štědrý den v televizi. Nechme se překvapit! Další stanoviště měli pevně v rukou pejsek s kočičkou. Děti zde dostávaly výborné perníčky jako odměnu za splnění úkolů, např. za hledání ztracených hraček, praní prádla na valše nebo jeho všení na šňůru. Prostoru U Křížku se doslova zmocnili piráti. Děti tu plnily hned několik zajímavých úkolů, za odměnu mohly získat třeba pirátský krasohled. Piráti ovládli i blízké stanoviště hned na kraji lesa Křídli. Úkolem bylo hledání kroužků a jejich následné házení na šavli.

V lese za posedem čekaly tajuplné fialové houby, které prověřily zejména dětskou paměť. Následující pohádkové zastavení, ukryté hluboko v lese, bylo inspirováno americkým oblíbeným filmem Toy Story (Příběh hraček). Woody a Jessie si pro děti přichystaly hledání a hádání postaviček. Poblíž hajnice prověřili myška Minnie s Mickey Mousem schopnost dětí překonat dráhu na minichůdách. Poslední dvě stanoviště vrátila děti opět do klasických českých pohádek. V ovocném sadu se usídlil mocný král se svou dcerou Zlatovláskou. Připravené hádanky prověřily znalost této pohádky. Schválně, víte, jak se jmenoval onen mladý muž, kterého si král poslal pro nevěstu, krásnou zlatovlasou pannu? Za odměnu získaly děti kouzelná jablka. Na nedaleké polní odbočce předvedly své čáry laskavé čarodějnice z pohádky O princezně Jasněnce a létajícím ševci. Oblíbená puzzle skrývala střevíček, který pro Jasněнку vyrobil švec Jíra. Jemnou motoriku a šikovnost děti potrénovaly i při zapínání střevíčků. Za zvládnutí všech úkolů byli malí cestovatelé odměněni poukázkou na výbornou sedlickou zmrzlinu.

Velké poděkování patří členkám Klubu žen Sedlice, které akci již tradičně pořádají a připravují, ale i všem dobrovolníkům, kteří se objevili nejen na stanovištích. Děkujeme za účast a těšíme se na příští rok.

Kateřina Brabcová, Klub žen Sedlice

Prázdninová diskopárty

Tradiční prázdninová diskotéka, uspořádaná členky Klubu žen Sedlice v pátek 27. června, odstartovala dvouměsíční letní radovánky. V prostoru vyzdobené zahradní restaurace Na Velké hospodě si děti užily hudebně taneční odpoledne plné zábavy a her. Nechyběly ani oblíbené párky v rohlíku nebo malování na obličej. O skvělou muziku se postaral Michal Trčka ze Strakonice se svým pomocníkem Davidkem. Děkujeme všem malým i velkým za účast a Lukáši Růžičkovi za pomoc s realizací.

Kateřina Brabcová, Klub žen Sedlice

Sousedské posezení

Občané Sedlice a přidružených obcí byli pozváni na další ročník sousedského posezení v Sedlici. Víme, jak je akce mezi spoluobčany oblíbená, a tak jsme si letos připravili dost velkého čuníka. Ale žízeň návštěvníků jsme podcenili, a tak se museli ještě dva sudy piva narychlo dokupovat, tak aby byl grilované prasátko čím zapíjet. Město Sedlice připravilo skvělé zázemí v podobě stanů, pивních setů a krásně upraveného parku. V provozu byl také městský gril, který byl vyroben vloni panem Martinem Hroudou, který odvedl skvělou práci. Pan Robert Štěpán ml. připravil prasátko dokonale. Maso bylo výborné, a to také díky hlavní grilovací četě v podání p. Josefa Rejla, p. Milana Beránka a p. Josefa Brabce, kteří celý den u grilu hlídkovali a o pečení se starali. Členky klubu žen připravily občerstvení v podobě slaneého i sladkého, podávalo se výborné prosecco i vinný střik. K pípě se postavil tak jako každý rok p. starosta Vl. Klíma. V kombinaci se skvělým počasím, výborným týmem, který se staral o hladký průběh celé akce a hudebnímu doprovodu, dopadla akce na jedničku a naplnila svůj hlavní účel. Sejit se, popovídat si a bavit se.

Díky všem, kteří jakkoliv s akcí pomohli a díky všem, kteří na akci přišli. Děkujeme také organizaci SMOOS (Svazek měst a obcí okresu Strakonice), která poskytla finanční podporu na nákup prasete.

Text i foto K. Prexlová, Klub žen Sedlice

Další školní rok končí

Červen bývá ve školách ve znamení finišování, hodnocení a trochy nostalgie. Nejinak tomu bylo i letos na naší škole. Žáci zabojovali o co nejlepší vysvědčení a jejich snaha většinou přinesla ovoce. Deváťáci se pak pomalu chystali na své další působení na středních školách a učilištích.

Kromě učení jsou poslední dva měsíce školního roku ve znamení různých akcí, výletů a soutěží. Naši žáci navštívili Strakonický hrad a Muzeum ve Strakoniciích a Blatné, Zahradnictví Střítež, Falkenstein, ZOO na Hluboké, Nemocnici Písek, rekreační areál

v Radomyšli, na Den Země jsme svou účastí podpořili ekologickou akci Uklidme Česko, žáci vystoupili na vítání občánků, v Městské knihovně v Sedlici byli prvňáci pasováni na čtenáře, sedmáci si připravili v rámci výuky vaření soutěž Prostřeno, která se velmi vydařila. 2. června se uskutečnil Dětský den, který tradičně organizují žáci 9. ročníku. Dětský den pak připravili deváťáci i pro mateřskou školu. Svou činnost ukončily pro tento školní rok také kroužky. Věřím, že od září svou činnost obnoví. Škola založila oficiální facebookový profil, těší nás, že si za krátkou dobu vytvořil docela široký okruh sledujících.

Ani jsme se nenadáli a byl tu poslední školní den. V pátek 27. června se deváťáci sešli se svými mladšími spolužáky na školním hřišti, poděkovali vyučujícím a předali žezlo svým o rok mladším nástupcům. Další rozloučení pak proběhlo na Městském úřadu, za účasti pana starosty Vladimíra Klímy. Kromě vysvědčení obdrželi odcházející žáci drobné upomínkové předměty a několik dobrých rad do života.

Provoz ve škole o prázdninách nekončí. Čekají nás nezbytné opravy, malování a další drobná údržba, abychom v září mohli bez problémů vykročit do nového školního roku.

Marek Charvát

Výlet do Radomyšle

Ve středu 18. června vyrazil celý druhý stupeň na tři dny do Radomyšle. Od školy jsme vyšli v osm hodin ráno. Po deseti kilometrech jsme v Radomyšli doplnili zásoby a pokračovali na místní koupaliště. Rychle jsme postavili stany a běželi se koupat. Ve vodě jsme strávili celé odpoledne. Druhý den jsme pokračovali v pěší túře, tentokrát do Strakonice, kde jsme si dali oběd. U většiny vyhrálo KFC. Po návratu na koupaliště jsme velmi rádi naskákali do bazény, protože bylo pořádné vedro. Třetí den jsme sbalili věci a vyrazili opět pěšky do Sedlice. Výlet jsme si užili, po celou dobu jsme plnili v týmech různé úkoly a vyšlo nám nádherné počasí.

Kateřina Hrabě, Johana Mokrý, 7. třída

Sedlická krajka vystavuje v Prácheňském muzeu v Písku

8. 8. – 28. 9. 2025

Zveme Vás na výstavu PALIČKOVANÁ KRAJKA – TRADIČNÍ ŘEMESLO NA SEDLICKU, kterou připravila Sedlická krajka, o. p. s. ve spolupráci s městem Sedlice. Výstava bude probíhat v prostorách Prácheňského muzea v Písku. Budou zde představeny unikátní a dosud nezveřejněné historické krajky z přelomu 19. a 20. století a ukázky krajek, které mapují vývoj řemesla na Sedlicku. Společnost Sedlická krajka, o. p. s. navazuje na věhlasnou regionální tradici a zabývá se výrobou a prodejem ručně paličkované krajky, pořádáním výukových kurzů pro děti i dospělé, archivací historických vzorů a jejich případnou rekonstrukcí pomocí počítačové grafiky. Cílem společnosti je vytvoření všech podmínek pro zachování a rozvoj místní tradice paličkované krajky a záchranu kulturního dědictví pro příští generace.

Srdečně Vás zveme do Písku na naši unikátní výstavu.

Ředitelka Sedlické krajky, o. p. s. Martina Srbová

P.Ř.Á.T.E.L.Ě
POD SÍTÍ
SEDLICE
pořádají

VOLEJBALOVÝ TURNAJ
PRO DOBROU VĚC
11. ROČNÍK

Charitativní turnaj na podporu
Dětského domova Zvikovského podhradí

- Občerstvení
- Zábava pro děti
- Dražba originálního dresu Kocouři přibram

02.08.2025
10:00
Hřiště u ZŠ Sedlice
Děkujeme sponzorům:

Financováno Evropskou unií NextGenerationEU

NÁRODNÍ PLÁN OBNOVY

Ministerstvo životního prostředí

STATNÍ FOND ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ČESKÉ REPUBLIKY

Sedlice - kompostárna

Tento projekt je financován Evropskou unií v rámci Národního plánu obnovy.

Cílem projektu je stavba pro výrobu, skladování a manipulaci s biologickým rozložitelným odpadem, jehož výsledným produktem je kompost. Bude zde zpracován zejména materiál, který bude produkován v městské zeleni a při údržbě města Sedlice.

Projekt byl dokončen v roce 2023

Atakdale Divadlo Atakdale ze Sušice, divadelní ochotnický spolek,

vás zve na VESELOHRU
na motivy komedií Zdeňka Trošky

SLUNCE
SENO,
a tak dále...

pořádá Město Sedlice

KDY **23. srpna** režie & divadelní scénář: **Martina KRATOCHVÍLOVÁ**

KDE **v parku za COOPem v Sedlici**

ZAČÁTEK **19hod** **VSTUPENKY** CENA **150Kč**

PRODEJ **MĚŮ Sedlice**

NAŠI PARTNERI: SUŠICE, MĚSTO SEDLICE, SÍRKUS

LET'S ROCK AND ROLL

Legenda se vrací do Sedlice

DJ ZEMEN
ZPÁTKY DO MINULOSTI

PÁTEK 29.8. OD 20HOD
SOKOLOVNA SEDLICE

MARTIN ZOUNAR „ŽIVOT A DIVADLO“

13. září od 19hod
Kino Sedlice

Klub žen Sedlice zve srdečně na zábavnou talk show s panem Martinem Zounarem.

REZERVACE NA 773 991406, CENA 300Kč

Kostelem zněla hudba

Koncem letošního jara bylo v kostelíku na Křesovci opravdu živo. Hostil rovnou dvě kulturní události. První z nich byla již tradiční Noc kostelů. Spolek Křesovec se zapojil do této krásné celorepublikové akce již počtvrté. A připravil program jednak v kostele Proměnění Páně na Křesovci, tak i v obou obecních kaplích. V kapli Nejsvětější Trojice na návsi si mohli příchozí prohlédnout staré třídní knihy, školní fotografie a přečíst si něco o historii škol ve Škvořeticích. Celá tato výstava vznikla z materiálů zapůjčených panem Františkem Vošahlíkem ze Škvořetic. V kapli Panny Marie Bolestné byly pro změnu k vidění další „poklady“, které kaple ukrývá. V uplynulých letech jsme měli možnost návštěvníkům představit oblečky Panny Marie a také bohoslužebné předměty nacházející se v kapli. V letošním roce si pak mohli prohlédnout liturgické oděvy. Bylo vystaveno několik krásně zdobených ornátů (svrchní roucho). Z materiálů zapůjčených panem Františkem Jirsou se mohl pozorný návštěvník dozvědět, k čemu jaký oděv sloužil, kdo ho nosil a jaké barvy připadají na jednotlivé části liturgického roku. A ten ještě pozornější si všiml jedné vzácnosti, která se v kapli nacházela a tou je červený biskupský kvadrátek (pokrývka hlavy). Ten zde pravděpodobně zapomněl českobudějovický biskup František de Paula při slavnostním vysvěcení v sobotu 3. 9. 1884. Poslední památkou, nikoliv však významem, která byla návštěvníkům otevřena až do půlnoci, byl kostel Proměnění Páně na Křesovci. Mohli se zde seznámit se zvířecími obyvateli kostela a po dlouhých letech také spatřit sochu sv. Peregrina z hlavního oltáře, kterou nám určil a popsal pan Vladimír Červenka. Dva týdny na to, hostily zde kostela první benefiční „Koncert pro kostel“ pořádaný spolkem Křesovec. Vystoupili zde místní umělci a přátelé kostela. Koncert zahájilo seskupení Sedneme si, na flétnu zahrála Iva Klímová a zpěvem potěšila Kristule Kosíková. Po malé přestávce a veselém divadelním vystoupení Pepy Hory zazpívala Eliška Walsh a Karolína Šišková a celý koncert zakončilo hudební seskupení Bob Kartáč Band. I přes nepřízeň počasí se zde sešla velká spousta návštěvníků a věříme, že si koncert užili od začátku do konce. Za spolek Křesovec bych zde ráda poděkovala zmíněným umělcům, ale i návštěvníkům za jejich přízeň a podporu. Veškerý výtěžek z tohoto koncertu bude použit na opravu kostela. A za pár dní, přesněji 9. srpna v 15 hodin, se v kostelíku potkáme znovu. Tentokrát u příležitosti Mše svaté o pouti v Pacelících. Mši předchází pěší putování z Obory u Radobytec, kde se narodila Matka Rosa Vůjtěchová, zakladatelka Kongregace sester Těšitelék Božského Srdce Ježíšova. Ta jako malá každoročně putovala na mši do kostela Proměnění Páně na Křesovci. Sestry z Kongregace

kráčí nyní v jejich šlápěch a přidat se k nim může každý. Začátek putování je v 10 hodin v Oboře u Radobytec.

Vše kolem dění v kostele Proměnění Páně na Křesovci můžete sledovat na našem facebookovém profilu – *Křesovec z. s.*

V. P.

Patnáctý ročník Pacelické tretry

Každý sportovní závod má svého hrdinu. Lhostejno, zda jde o profesionální přebor mezinárodních es, či to nejnepatrnější dětské zápolení o čokoládové medaile v kterékoliv „Zlámané Lhotě“. Důležité je chtít udělat něco pro zdraví a chuť se hýbat.

Svého malého hrdinu měl i letošní 15. ročník „Pacelické tretry“, běžeckého závodu pro děti a mládež ve stejnojmenné osadě pod správou obce Škvořetice. Jmenuje se Mikuláš Jícha. Teprve šestiletý kluk z Blatné se nespokojil jen s absolvováním trati pro jeho kategorii, korunovanou navíc zlatým zadostičiněním. Energicky si „vyšlápl“ i na o poznání náročnější a delší úsek s vrchařskou premií, určený pro elitní běžce ve věkovém rozmezí 10 až 12 let a posléze 13 až 15 let. „Inu, dal si doma pořádný oběd a tak mu síla a vitalita nechyběly,“ usmíval se jeho otec Petr Jícha s tím, že je na svou ratolest z „hadích ocásků“ náležitě hrdý.

Mikuláš totiž nedal nikomu nic zadarmo, naopak se od počátku pověsil odrostlejší konkurenci na paty a pořádně ji prohnal. „Držel se těsně za velkými borci až do konce první poloviny závodu. Bohužel mezi nimi neobjevil skulinu, kterou by pronikl až na jejich úroveň. Závěrem už mu logicky došly síly, ale doběhl se ctí,“ popisuje horké okamžiky v terénu okolo Pacelice jeho otec, co synka Mikuláše povzbuzoval.

Jak vidno, u Jíchů nepadlo jablko daleko od stromu. Otec Petr dříve hrával fotbal, dnes nepohrdne nohejbalem a rád se rekreačně svezí na kole: „Mikuláš si rovněž oblíbil kopanou. Jinak je to „přírodní typ“ – běhy spolu s volnou krajinou mu už nyní přirostly k srdci,“ konstatuje. Už nyní prý bude muset Mikulášovi rozšířit políčku na trofeje: „Zatím si domů přivezl pět pohárů a sedm medailí,“ nechává slovně nahlédnout do synovy aktuální kolekce sportovních vyznamenání.

Běžecká kariéra v pravém slova smyslu už tři roky „omývá“ stejně jako mořské vlny maják talent s velkým „T“ – Julii Zachovou z Milčic (11 let). Tady v Pacelicích si vybojovala ve své věkové skupině letos ten nejvzácnější kov. Tomuto sportu je oddána vskutku celým srdcem a žádná oběť na jeho oltář ji není cizí: „Po škole dojíždím na tréninky do Strakonice. Tam si mimo jiné zlepšujeme fyzickou kondici jízdou na kole, koloběžce a kolečkových bruslích. Ve Vimperku doplňujeme tréninkovou sestavu ještě o běhky,“ líčí pestrá tělesná příprava Julie Zachové. Doma na čestném místě odpočívá jejích šest medailí, z nichž má pro Julii zvláštní hodnotu zlatá plaketa, pokřtěná bohatě potem (a možná i slzami) na běžkové štafety krajského přeboru. Talentovaná dívka samozřejmě trénuje poctivě i na domácí půdě: „O víkendu mám od svého kouče přichystaný tréninkový plán, kdy si hlídám tep, čas... K vyhodnocení pak výsledky zasílám elektronickou formou opět jemu,“ říká. Trať v Pacelicích jí prý docela svědčí: „Jen při zdolávání kopce uprostřed se určitě zadýchám, ale to už patří k věci. Jinak při utužování fyzicky doma běhám i obsáhlejší výměry,“ podotýká běžecká naděje Blatenska. Stejně to má nastaveno i její bratr Eda (13 let), který rovněž v Pacelicích letos nenašel přemožitele. I on si buduje slibnou běžeckou kariéru za cenu dřiny, sebeobětování a přísné disciplíny pod odborným vedením.

Původně se pořadatelé obávali, že z celé akce sejde. Předpověď počasí na termín závodů totiž nevyznívala vůbec příznivě. Nakonec to nebylo úplně nejhorší a byť s komornější účastí dvanácti nadšenců běžecké odpoledne v Pacelicích přece nakonec spatřilo světlo světa. A vedle menších a větších běžců si to náramně užili i rodiče a sami organizátoři.

Čestné role ocenit vycházející slunce amatérského i vážně vnímaného běhu mezi mládeží v Pacelicích na tzv. „bedně“ se tentokrát zhostil také Vladimír Hanáček ze Strakonice – předseda spolupořadatelské složky „Jednota Orel Strakonice“, sám aktivní sportovec. „Těší mě, že i přes nepříznivé klimatické podmínky se

našli mladí běžci, kteří si sem do Pacelice našli cestu. Vidím tady příkladné souznění organizací, obcí i sponzorů s jejich rodinami. Za důležité pokládám, že se při podobných akcích potkává řada jedinců stejného zaměření, a tak kvete i společenský život,“ vyjádřil své pocity Vladimír Hanáček.

Zvláštního ocenění se dočkali kromě Mikuláše Jíchy za heroické vzepjetí na dvou trasách také „benjamínci“ závodu – dvouletí Patrik Karban z Blatné a Julie Ředinová ze Škvořetic. Jejich roztomilé účinkování v tomto příběhu některé přítomné skoro dojalo.

Výsledková tabulka letošní „Pacelické tretry“ přinesla toto vyhodnocení: Kategorie „mláďata“ A do 4 let – 1. Marek Ředina ze Škvořetic, 2. Jakub Karban z Blatné, 3. Patrik Karban z Blatné, 4. Julie Ředinová ze Škvořetic. Kategorie „mláďata“ B 5 až 6 let – 1. Mikuláš Jícha z Blatné, 2. Jan Gabriel z Pacelice. Kategorie C 7 až 9 let zůstala neobsazena. Kategorie B 10 až 12 let – 1. Julie Zachová z Milčic, 2. Radek Paukner z Blatné, 3. Jakub Weber z Pacelice. Kategorie 13 až 15 let – 1. Eduard Zach z Milčic, 2. Kateřina Jeníčková z Chlumu, 3. Leontýna Pauknerová z Blatné.

Srdečné poděkování za zajištění bezplatného občerstvení náleží Jiřímu Hrabětovi, nájemci kulturního domu ve Škvořeticích. Za pořadatelskou službu během odpoledne a zároveň obsluhu u „pultu“ v místním Obecním domě pak Tomáši Čtverákovi a Haně Koubkové z Pacelice. Poděkování za vytvoření velmi pěkných diplomů pro závodníky si samozřejmě zaslouží paní Radka Kocúrová z Blatné, za grafický návrh a vytištění propagačních plakátů k akci formou sponzoringu dlužno poděkovat blatenské tiskárně „Na Vinici“.

I když letošní ročník nebyl obsazen tak početně jako v minulých letech, stejně šlo o velmi pěkný zážitek pro veškeré osazenstvo. Nemusí pršet – jen když kape! A do dětského sportu je žádoucí každá krůpěj navíc!

Poděkování sponzorům: Manželé Vetešníkoví – Blatná, Elektro Jankovský Blatná, KONET Blatná, Vodoinstalace Štědroňský Blatná, Elektro Suchý Blatná, DURA Blatná, LEIFHEIT Blatná, BP SERVICE Blatná – Roman Pojer, Obaly Blatná s. r. o. a Obec Škvořetice.

15. ročník „Pacelické tretry“ pořádaly PROSPORT Blatná, Jednota Orel Strakonice a obec Škvořetice.

(zkráceno redakcí)

Vladimír Šavřda

Devadesátiletý „Stratílek“ na okrskové hasičské soutěži

Tak tahle okrsková hasičská soutěž v požárním útoku mezi sbory Škvořetic, Lomu a Sedlice, konající se tentokrát na zatravněném hřišti v osadě Pacelice, byla opravdu výjimečná. Ani ne tak proto, že se „jelo“ jen na jednu mašinu. Spíše šlo o to, jaká mašina to všechno zvládla a udýchala. Do terénu vyrazil hotový hasičský „šperk“ – devadesát let stará „babička“, vyrobená za první republiky legendární firmou „Stratílek“. Navíc vyřešákováná, až oči

přecházely. Na takový „pěkný kousek“ ve svém vlastnictví mohou být a jsou dobrovolní hasiči ze Škvořetic náležitě hrdí!

O stavovské cti škvořetických chráněnců svatého Floriána svědčí fakt, že dva z nich tento muzeální exponát svědomitě zrenovovali až k naprosté dokonalosti. Vizuální i technické. Rozhodně to nebyla žádná maličkost. „Protože chodíme do zaměstnání, mohli jsme na ní pracovat jen ve volných chvílích,“ prozrazuje jeden z trpělivých „úderníků“ Pavel Lexa z Pacelic (osady, spadající pod správu obce Škvořetice). Je velice zajímavé, že škvořetický manšaft tvoří z většiny paceličtí chasníci (a tak to bývalo i za časů existence mladých požárníků). Druhou „polovinu“ perfektně sešraného dua zastoupil škvořetický Josef Renč. Jako „odborný poradce“ se generální několikaleté renovace „Stratílka“ během devadesátek účastnil František Vošahlík st. ze Škvořetic. Tento celoživotně zapálený propagátor hasičských ideí, vyznamenaný roku 1996 oceněním „Za věrnost“ jako tehdy nejstarší člen škvořetického SDH (61 let práce ve sboru), totiž důvěrně znal všechny „slabiny“ skvostu z roku 1935.

Jako pravý patriot nemohl vyšperkovaný „Stratílek“ jinak než se odměnit v onu popršenou sobotu svému týmu za veškerou příkladnou péči kvalitní spolupráci. Vyjma rozpačitého úvodu prokázal ve finále svým hochům službu. Škvořetice tedy na panenském území okrsek vyhráli, a tak to má být! Čas 83,15 jim spolehlivě proklestil cestu na zlatý vrchol. „Sbor tak skvěle uctil 90. narozeniny našeho „Stratílka“. Mám z toho radost,“ vyjádřil se k úspěchu místního „úderného jádra“ nynější starosta SDH Škvořetice František Vošahlík ze Škvořetic, který se nemohl ze zdravotních důvodů osobně okrskové soutěže v Pacelicích zúčastnit. Favorizovaná Sedlice se tentokrát musela spokojit se stříbrnou pozicí (čas 90,71). Ale tady přece nešlo o nějaký profi přebor. Pro sedlickou posádku bylo jistě ctí si zasoutěžit s takovým historickým „klenotem“ a udělat si s ním předtím společné foto.

Tak to viděl i starosta SDH Sedlice Josef Keřka. Domácím zasloužené prvenství přál z celého srdce. Krátce se vyjádřil i k činnosti sedlické hasičské organizace v uplynulém období. Ta je vskutku početná – k dnešnímu datu čítá 150 členů včetně družstva dětských hasičských nadějí. „Za poskytnutí dotace z fondu Jihočeského kraje a ministerstva vnitra se podařilo zrealizovat generální rekonstrukci hasičské zbrojnice s kompletním zateplením a novou střechou v hodnotě 10.500.000 korun,“ poukazuje Josef Keřka na zásadní změnu v zázemí sedlického sboru.

Pracovní náplň sedlických dobrovolných hasičů je více než rozsáhlá a pestrá. „Zahrnuje třeba i pravidelné svozy železného šrotu a elektrického odpadu, což představuje jistý finanční přínos do naší pokladny. Členové zásahové jednotky dávají dobrovolně

krev. Absolvovali jsme také okresní cvičení zaměřené na hledání ztracených osob, v srpnu letošního roku nás čeká krajské kolo náročného přeboru „Železný hasič“. Jinak coby záchranná a pomocná složka vyjíždíme i mimo naši lokalitu, zejména na Písecko,“ shrnuje alespoň základní schéma Josef Keřka.

S časem 107,58 zůstali na bronzovém schůdku reprezentanti Lomu. Po skončení okrskové soutěže v Pacelicích se obdivovaný „Stratílek“ zase přestěhoval pod střechu hasičské zbrojnice. Ale on jeho čas zase přijde!

Hasičský duch v propojení Škvořetice-Pacelice žije stále naplno. Zdá se to neuvěřitelné, ale téměř všichni ti, co jako žáci začínali u mladých požárníků a sklízeli četné úspěchy (mimo hasičský sport i na dnech branných závodů) dodnes fungují na stejné linii – teď už ovšem jako statní padesátníci. Tady je to pouto extra silné!

(Jak se vlastně „Stratílek“ dostal v roce 1935 do Škvořetic? Pohled do dávné historie plus dobové fotografie příště.)

Historie Stratílka

Skutečný skvost a klenot Sboru dobrovolných hasičů Škvořetice představuje motorová stříkačka „Stratílek“. Tu si místní chráněnci svatého Floriána pořídili v červnu 1935 od stejnojmenné firmy za obnos 24 250 korun. A právě ona se při letošních okrskových závodech v požárním útoku na pacelickém hřišti zaskvěla u příležitosti svých jubilejních 90. narozenin v plném lesku a nádheře. Ovšem nejen to. Rovněž si užila opravdového hasičského sportu, kdy hravě zvládla ústřední roli při útoci třech mužstev – mimo Škvořetic ještě Sedlice a Lomu. Bylo to její velké sólo! A všechno zvládla na výbornou.

Její perfektní technický i vizuální stav je výsledkem několikaleté obětavé práce dvou členů sboru – Pavla Lexy z Pacelic a Josefa Renče ze Škvořetic. Ti ji spolu s odborným poradenstvím Františka Vošahlíka st. ze Škvořetic podrobili extragenerální renovaci, kdy jejich pozornosti neunikl ani ten nejposlednější šroubek. Dnes je „omládlý“ škvořetický „Stratílek“ chloubou nejen okrsku, ale jistě i minimálně celého okresu.

Okolnosti prodeje do vlastnictví SDH Škvořetice před devadesáti lety byly přinejmenším kuriózní. Podle nynějšího starosty sboru Františka Vošahlíka tehdy vyjelo několik členů spolku sjednat potřebný obchod do Zalužan pěkně na velicpédech. „Slovo dalo slovo a firma Stratílek v červnu po vzájemné dohodě vyexpedovala do Škvořetic novou motorovou stříkačku. Ta byla na místní návsi nejprve předvedena a vyzkoušena v praxi. Potom majitel firmy u zdejšího hostinského pana Sedláčka zaplatil škvořetickým hasičům sud piva. Tohle totiž slíbil při sjednávání smluvních podmínek,“ usmívá se František Vošahlík, citující svého otce. Právě ten s dalším škvořetickým občanem Františkem Kuřákem měli hlavní zásluhu na tom, že se tento exponát dostal do jejich vesnice. A coby strojníci oba tito patrioti se Stratílkem pracovali prakticky celý následující život.

Pokud škvořetický „Stratílek“ někoho opravdu „na slovo poslouchal“, pak to byl zcela jistě František Vošahlík st. „Tatínek vždycky dokázal Stratílka bez problémů za všech okolností uvést do chodu. Jeho pomoc si nejdou museli vyžádat ti, co ho

zastupovali a ocitli se v úzkých. On přišel a všechno šlo rázem jako na drátku," vzpomíná syn, který se vydal v jeho stopách. Vedle funkce strojníka František Vošahlík st. také zastával úlohu řidiče hasičského auta. Působil ale i jako preventista: „To s kamarádem Mirkem Melounem chodili po obci a kontrolovali technický stav komínů. Často vzpomínal, že se museli na určitý komín vypravit třeba i třikrát, protože hospodář při jejich příchodu hbitě vytáhl flašku a naléval štamprlata, čímž se inspekce nejen protáhla, ale i minula účinkem," nechává nahlédnout do pohodových časů fungování sboru jeho syn.

Ve třicátých letech prý uhodily tak kruté mrazy, že vedle přítoků do sádek zamrzala také veškerá technika. Jen škvořetický „Stratílek“ odolal a situaci zachraňoval: „Dobrovolní hasiči jen dolévali benzin. Vděčný pan baron Hildprandt se zase staral o „vnitřní teplo“ svých spasitelů a napájel celé družstvo ze svých zásob," uchovalo se veselé svědectví jednoho z neaktivnějších škvořetických hasičů celé historie Miroslava Melouna.

Předchůdkyní se stala tehdy ještě ruční stříkačka od firmy pana Smékala z Prahy. Tu si škvořetičtí zakoupili 5. května 1901 za 1200 korun. Netrvalo dlouho a už vyjížděla k ohni – to bylo hned roku 1902 do sousedních Buzic. Postupem času se výbava hasičského spolku ve Škvořeticích utěšeně modernizovala – po skončení druhé světové války do vlastnictví přibýlo hasičské auto, původně sloužící blatenským hasičům. Rok 1970 přinesl pořízení sirény za 4200 korun. A v květnu 1991 získal škvořetický sbor požární Avii 30 s požární stříkačkou PS-12.

Sám škvořetický „Stratílek“ putoval často jako pozoruhodný exponát po různých hasičských akcích, kde upoutával pozornost všech přítomných. Dostal se dokonce třeba i do vzdálených Netolic. Figuroval také při jedné hasičské „taškařici“ v Blatné. „To se škvořetičtí hasiči dozvěděli s předstihem, že má být v Blatné vyhlášen v jistou hodinu poplach. Dopravili se tam tedy o poznání dříve a schovali se do průchodu. Když pak poplach skutečně vypukl, popojeli na náměstí a tvářili se, jak brzy to stihli. Trumfli dokonce i blatenský útvar. Nikomu to tehdy nešlo na rozum, jak mohli dorazit s takovým finišem," oživuje svědectví svého otce František Vošahlík.

Mnoho skvělých škvořetických a pacelických hasičů už odešlo na onen svět. Ale legenda jménem „Stratílek“ zůstává a je důstojnou připomínkou jejich příkladné práce. A „Stratílek“ tu zcela jistě bude ještě dlouho – pokud možno „navěky“!

Vladimír Šavrdra

Zlatá muška

Letošní půljbilejní 15. ročník soutěže ve střelbě ze vzduchovek „Zlatá muška“ v Pacelících šel z extrému do extrému. Nejprve musel být závod v důsledku deštivého počasí zrušen a přeložen na následující neděli. To by se naopak nějaká ta „kapka“ docela hodila, protože od božího rána vládl děsivý sluneční žár. Vzduchovky měly rozpálené hlavně ještě předtím, než vycedily jediný výstřel. Instruktorům a rozhodčím ze Sportovně-střeleckého klubu Blatná Markovi Novotnému a Josefu Koptýšovi, kteří v potu tváře vybudovali sedm střeleckých pásem a po odstartování soutěže figurovali vystavení nebeské výhni na celé vyhrazené ploše, poskytovaly jedinou ochranu pokrývky hlav. Užili si skutečně své. Nicméně pod jejich odborným dozorem „Zlatá muška“ stejně jako vždycky v minulosti proběhla v souladu se všemi pravidly, bez závad a sebemenší zdravotní újmy.

Pořadatelské složky, stojící za „Zlatou muškou“ v Pacelících – Obec Škvořetice, PROSPORT Blatná, Jednota Orel Strakonice, a především samozřejmě Sportovně-střelecký klub Blatná – kvitovaly trochu zklamaně o poznání snížený počet soutěžících. Na určených stanovištích se tentokrát vystřídalo dvacet sedm střelců. „Zpravidla jsme tady v Pacelících měli okolo čtyřiceti až padesáti účastníků. Potom jednou přišel katapult až k rekordní metě téměř devadesáti závodníků, ještě loni jich tu bylo dobrých sedmdesát," upřesňuje Marek Novotný, od prvopočátku ředitel přeboru a „nosný pilíř“ veškerého dění, spojeného se „Zlatou muškou“.

Marek Novotný (48 let) patří mezi nejvýraznější osobnosti

sportovní střelby (nejen) blatenského regionu. Fantasticky se zapsal do letošního Mistrovství světa ve Znojmě, kde mezi 1200 esy z 54 států vybojoval 85. pozici. „No, jde o můj vrchol sezóny," říká viditelně dojatý borec, který pravidelně vyniká v extralize i Mistrovstvích ČR. Jeho specialitou je puška a ročně absolvuje deset až patnáct závodů.

To ale není všechno. Marek Novotný se rozhodl své zkušenosti předávat dál a vychovat novou nástupnickou generaci dobrých střelců. Za tímto účelem před čtyřmi lety založil pod hlavičkou DDM Blatná dětský kroužek, kam se doposud přihlásilo 22 mladých nadějí. Velkou radost mu dělají logicky zejména jeho potomci Leontýna a Eliáš, kteří se rozhodně v osobě táty vidí. Eliáš dokonce získal titul vicemistra ČR (Action Air IPSC).

A byli to členové dětského střeleckého kroužku Marka Novotného, kteří letošní ročník na pacelickém hřišti oficiálně uvedli. Jak jinak než ukázkou airsoftové střelby na cíl. Šlo jim to na jedničku. Následně si s asistencí Markových žáků mohli vyzkoušet práci s tímto arzenálem také zájemci z řad diváků.

Ratolesti ze střeleckého oddílu navíc v Pacelících názorně ukázali, že onu pověstnou pochodeň z Markových rukou přebírají se vším všudy. Celé odpoledne byli oběma instruktorům k ruce a ze všech sil jim pomáhali jak s přípravou zázemí, tak s konečným úklidem prostranství.

Jako hezké „piknikové“ odpoledne s úžasnou všudypřítomnou náladou označila půljbilejní ročník věrná příznivkyně Tereza Flandera-Smolová z Mačkova. Vypravila se sem již popáté. Žádné medailové ambice rozhodně neměla: „Vždyť jsem si za celý poslední rok ani jednou nevystřelila! Tak jsem to mohla alespoň vyzkoušet," zlobila se naoko stoprocentní pohodářka.

Přivezla s sebou i devítiletého syna Teda. Tomu se podařil věru husarský kousek – 89 body ze sta možných „přestřílel“ svého pana učitele Josefa Koptýše. Tento bodový zisk mu vynesl nadto v jeho kategorii zlatou trofej.

Právě Ted se stal názorným příkladem toho, jak může taková názorná ukáзка airsoftu v podání žáků Marka Novotného přilákat do houfu novou „dušičku“. „Loni mě to tak okouzlo, že jsem se poté přihlásil do kroužku pod DDM také," informuje o své nastartované aktivitě nadšený Ted. „A my jsme mu k Ježíškovi v reakci na to pořídili airsoftovou pistolí," dodává jeho maminka. Samotné vzduchovce se prý mačkovský nadšenec věnuje jen o letních prázdninách.

Tak jako má kupříkladu tenisový Wimbledon svůj kultovní skvost pro šampióny, také „o něco méně“ proslulá „Zlatá muška“ v Pacelících se může honosit vlastním putovním pohárem. Letošní měření soustředěnosti a ostřížích zraků zúčastněných mistrů a mistryň sportovního pojetí střelby na pacelickém hřišti dospělo k tomu, že putovní pohár změnil držitele. Lépe řečeno – změnil držitelku! Absolutní vítězkou se 100 body ze sta možných čili čistou sérií se stala Eliška Koptýšová (15 let) z Blatné. Tak na tohle

by asi zíral i legendární hrdina Divokého západu Old Shatterhand se svou pověstnou opakovačkou. On takhle „vybíléný“ terč tady ale není výjimkou. Čistou stovku dala Ioni i Leontýna Novotná (13 let) z Blatné. Letos asi náhodně kýchla nebo ji kousl komár, takže z toho bylo „pouze“ 99 bodů a ten zlomek vteřiny rozhodl. „Trochu mě to mrzí – doufala jsem, že to udržím,“ svěřila se po vyhlášení výsledků horká favoritka, která také patří do střeleckého kroužku pod DDM Blatná. Trénuje prý s otcem a tréninky zintenzivní především před blížícími se závody. Úterky má rezervované pro airsoftové lekce v klubu.

Čerstvá držitelka putovního poháru Eliška Koptýšová neskrývala upřímnou radost: „Nečekala jsem to! Pravda je, že když doma s tátou pilujeme domácí přípravu, taky se zadaří a tu stovku tam dostanu! Jenže to není tutovka ani pravidlo,“ zmiňuje se majitelka kvalitního sportovního „modelu“, která rozvíjí svou zálibu třetím rokem.

Po nastálém „klidu zbrání“ se plynule přešlo k vyhlášení výsledků a dekorování osazenstev „bedny“. Situace nakonec vypadala následovně:

Předškolní kategorie (do 5 let) – Jan Dudek ze Škvořetic (44 bodů), benjamínek závodu. Mladší žáci (6 až 10 let), zlamovací vzduchovky – 1. Ted Flandera z Mačkova (89 bodů), 2. Jan Gabriel z Blatné (28 bodů), 3. Mikuláš Jícha z Blatné (27 bodů). Starší žáci (11 až 15 let), zlamovací vzduchovky – 1. Antonín Jiskra z Buzic (88 bodů), 2. David Bojko z Blatné (77 bodů), 3. Kateřina Jeníčková z Chlumu (57 bodů), 4. Eliška Pechová z Blatné (52 bodů), 5. Šimon Jelen z Blatné (51 bodů), 6. Vojtěch Chlanda z Blatné (11 bodů). Starší žáci (11 až 15 let), sportovní vzduchovky 1. Eliška Koptýšová z Blatné (100 bodů), 2. Leontina Novotná z Blatné (99 bodů), 3. Jakub Prokop z Blatné (99 bodů – po rozstřelu), 4. Josef Koptýš z Blatné (98 bodů), 5. Eliáš Novotný z Blatné (94 bodů), 6. Veronika Floriánová z Blatné (91 bodů). Muži – 1. Josef Koptýš z Blatné (87 bodů), 2. Petr Jícha z Blatné (84 bodů), 3. Tadeáš Tůma z Hněvkova (78 bodů), 4. Janek Gabriel z Blatné (62 bodů). Ženy – 1. Kateřina Koptýšová z Blatné (86 bodů), 2. Hana Koubková z Pacelic (79 bodů), 3. Marcela Týmová z Pacelic (66 bodů), 4. Tereza Flandera-Smolová z Mačkova (53 bodů), 5. Radka Pechová z Blatné (49 bodů), 6. Michala Křížková z Blatné (44 bodů).

Pro borce na medailových pozicích byly připraveny poháry, plakety na stuhách a diplomy. Vedle toho ještě věcné ceny. Zvláštní odměny čekaly na nejmladšího závodníka dne a novou „královnu“ s putovním pohárem. Marek Novotný a Josef Koptýš coby hlavní, obětaví organizátoři, kteří navíc na každý ročník dopravují diabolky a terče ve vlastní režii, si domů odváželi dárkový balíček jako poděkování za poctivou práci, pomoc dětským soutěžícím aj. Za ozvučení prostoru náleží poděkování nájemci kulturního domu ve Škvořeticích, kterým je DJ Jiří Hrabě. Nádherné diplomy pro závodníky vyhotovila paní Radka Kocúrová z Blatné. Fantastický catering poskytoval po celý den na ploše hasičské zbrojnice Petr Samec, jinak majitel hospody „U Čiláka“ v Buzicích, prvotřídní gurmán a výčepník. Zaslouhou jeho dočasného podniku na pacelickém teritoriu všichni přítomní v pohodě a ve zdraví nedělní výheň přečkali. Za všeobecnou pomoc náleží díky pacelickým dobrovolníkům v čele s manžely Šlehořovými.

Finanční i věcný sponzorování poskytly: Obec Škvořetice, LEIFHEIT Blatná, AGRO Lnáře, Liquib Blatná, Ladislav Kovařík ze Sedlice, Obaly Blatná, Dura Blatná, Ladislav Kratochvíl-EKO Blatná, Alfa Beton Mačkov, Vodoinstalace Štědroňský Blatná. Vřelé poděkování i jim!

Závody ve střelbě mají bezpochyby své kouzlo a dokážou přinést okamžiky napětí a zdravé soutěživosti. Proto je dobře, že jim osada Pacelice může nabídnout kvalitní zázemí.

(zkráceno redakcí)

Vladimír Šavřda

Mladí hasiči

Dne 17. 5. se konalo okresní kolo hry Plamen ve Střelských Hořticích. Zúčastnili jsme se pouze s družstvem starších hasičů. Děti bojovaly jako lvi v 5 disciplínách – štafeta dvojic, štafeta 4x 60 m, štafeta CTIF, požární útok CTIF a požární útok. Ve velké konkurenci se umístily na zaslouženém 6. místě. Moc gratulujeme. 😊

Požární ochrana očima dětí

Tradičně jsme se zúčastnili soutěže Požární ochrana očima dětí. Celkem jsme poslali na Okresní sdružení hasičů do Strakonice 7 obrázků, které děti namalovaly. Velká gratulace patří Elišce Douškové, která obsadila ve své kategorii krásné 3. místo.

Dětský den

V neděli 1. června se uskutečnila tradiční oslava dne dětí u obecního úřadu ve Tchořovicích. Naše ženy připravily herní odpoledne plné radosti a zábavy pro děti, vnuky i pravnučky tchořovických občanů. Byla připravena spousta stanovišť s různými úkoly, po jejichž splnění dostaly děti na své hrací karty razítko a drobnou odměnu či sladkost.

Pro děti byl připraven též skákací hrad, který se stal hitem odpoledne. Po celou dobu bylo zajištěno občerstvení, které doplnilo příjemnou atmosféru a udržovalo všechny plné energie.

A i přestože nám trochu během akce sprchlo, všichni si tento den moc užili a odcházeli domů spokojeni a s úsměvem ve tváři. Děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci této krásné akce.

Text M. Čadková

Turnaj v hokejbalu

V neděli 15. 6. se ve Tchořovicích konal další „hokejbalový srandač“. V letním období je to za celé ty roky teprve podruhé, kdy od minulého uplynulo několik let. Tentokrát se sešlo dost hráčů na sestavení šesti týmů v sestavě 3+1. Nutno podotknout, že někteří hráči se nemohli dočkat a dorazili již večer předem a v „aréne“ přenocovali pod širákem.

Celá ta sranda se odehrála v „ČADO aréně“ na skládce, která od posledního turnaje prošla zásadní úpravou. Začalo se hrát v 10 hodin a hned první ostrý zápas prověřil pevnost nových mantinelů a funkčnost ochranných sítí. Byla vidět pouze čistá hra, a přestože si soupeři nedali nic zadarmo, obešlo se to bez faulů, trestných střelení a hlavně zranění. Kdo zrovna nehrál, ten se mohl občerstvit pivem, nealkopivem nebo vodou a ochutnat buřty, úhoře nebo selátko divočáka z udriny. Potěšil i sponzorský dar v podobě dvou balíků vody od hodné maminky jednoho z hráčů. V tomto horku, jaké panovalo, a tempu, v kterém se hrálo, voda mizela, jak pára nad hrncem. Horké počasí v kombinaci s občerstvením mělo vliv na časoměřiče, který fungoval lehce chaoticky.

Na prvním místě se zaslouženě umístil tým Dynamo Hajany, na druhém skončil po vzájemném rozstřelu tým Pytlíci před týmem Domáci. Nakonec byly nejlepší týmy ohodnoceny a pomalu se lidé začali rozcházet k domovům. A nám zbylo už jen konstatovat, že akce se povedla a snad si ji zase brzo zopakujeme.

Text J. Čadek

starosta obce Václav Rod z čp. 21 informativní schůzi, na kterou pozval funkcionáře ze sousedního SDH Chrástovice Václava Honzáka, řídícího učitele a jednatele sboru, velitele Antonína Klase a pokladníka Tomáše Poklopa. Jejich vystoupení bylo velmi vřele přijato a přítomní zástupci souhlasili se svoláním ustanovující schůze na pondělí 29. června, na svátek sv. Petra a Pavla, který byl v té době dnem svátečního volna. Vedle již zmiňovaných přátel hasičů z Chrástovic se dostavil také okrskový dozorce bratr František Červenka z Radomyšle, do jehož rukou složilo 39 místních zástupců slib – pronesením slova ano. Poté bylo přistoupeno k volbě výboru a příslušných funkcionářů. Starostou sboru zvolen Václav Rod, jeho náměstkem Josef Příbek z čp. 22, jednatelem Václav Kalbáč čp. 32, velitelem František Pechlát čp. 44 a jeho náměstkem – podvelitelem František Lřskovec z čp. 5, oba bývalí legionáři z 1. Světové války. Pokladníkem se stal Emanuel Polan st. z čp. 34, válečný invalida, který měl v domě trafik a prodával cigarety. Dozorcem náčiní (strojníkem) byl zvolen Jan Havelec z čp. 37.

V současnosti je SDH Třebohostice nejstarší a nejdůležitější složkou v obci v rámci společenského života a bez jeho pomoci by se obec určitě nikam neposouvala. Pod správu obce Třebohostice patří ještě druhý hasičský sbor SDH Zadní Zborovice. Spolupráce mezi sbory je na úrovni a utužuje sousedské vztahy. Obec se snaží dlouhodobě podporovat chod hasičů jak po stránce materiální, tak po stránce finanční. Po dlouhých letech se začalo procovat i s mladou generací, což obec vítá a počítá s podporou hasičského i jiného sportu.

K výročí byla vydána publikace o celé historii sboru až po současnost. Doplněna je mnoha fotografiemi a je k dispozici na obecním úřadě Třebohostice.

V pátek 20. 6. 2025 se konala slavnostní členská schůze, na kterou byli pozváni zástupci okolních sborů dobrovolných hasičů a další hosté jako: MUDr. Tomáš Fiala, MBA, plk. Ing. Ota Šmejkal, Jaroslava Boukalová, Ing. Jan Bartošek, plk. Ing. František Hrach, PhDr. Vladimír Hanáček, Mgr. Petr Pučelík, Mgr. Jan Doležal, Václav Císařovský, Ing. Josef Kalbáč. Členskou schůzi zahájil starosta SDH Třebohostice M. Poskočil, který všechny přivítal v KD

Oslavy 100 let založení SDH Třebohostice 20.–21. 6.

Nejdříve něco málo z historie:

Vznik hasičského sboru ve Třebohosticích

Požár stodoly rolníka Josefa Příba z čp. 14, který likvidovali hasiči z Chrástovic, Zadních Zborovic a Doubravice v lednu roku 1920 a zejména pestrá, nejen represivní a zásahová činnost okolních sborů, ale také činnost společenská a kulturní, posílily hlasy některých zdejších občanů, aby také ve Třebohosticích byl založen hasičský sbor. Ten kýžený den nastal v neděli 7. června v roce 1925, kdy se tehdejší obecní zastupitelstvo usneslo založit v obci sbor dobrovolných hasičů, zakoupit stříkačku, potřebnou výzbroj a výstroj a zabezpečit tak obec a její občany před zhoubností požárů a jiných katastrof. Za 14 dní, v neděli 21. června svolal

Třebohostice. Po krátkých vystoupeních hostů následovalo velmi zajímavé a poutavé povídání Ing. Kalbáče o celé historii vzniku SDH v Třebohosticích a jeho význam pro obec. Na závěr byli oceněni dlouholetí a zasloužilí členové sboru plaketou SDH Třebohostice, byly předány stuhý na prapor od J. Boukalové, Ing. Bartoška a MUDr. Fialy, následovala diskuse, a nakonec bohaté občerstvení a volná zábava.

Druhý den se nesl v duchu venkovních oslav. Hned v úvodu, po přivítání sborů u hasičské zbrojnice, se všichni odebrali k památníku padlých, kde byly položeny věnce. Starosta SDH Třebohostice Martin Poskočil přivítal všechny přítomné, po něm všechny přivítal i starosta obce Třebohostice Jiří Plechatý a zároveň poděkoval za dobrou spolupráci. Pak se přistoupilo k vysvěcení hasičského praporu panem magistrem Janem Doležalem, následně se všichni přesunuli na cvičiště, kde po vystoupení mažoretek a gymnastek začaly závody v požárním sportu. V 19,00 hodin začala večerní zábava s kapelou Cerveza, kterou si všichni díky krásnému počasí skvěle užili. Během celé akce bylo možno občerstvit se pohoštěním, které pomohl zajistit Svaz žen Třebohostice.

Události v Uzenicích

Zdravíme všechny čtenáře, léto je již v plném proudu, tak mi dovolu napsat pár řádek o dění v obci Uzenice.

Sice to nebyla událost, která by se konala v naší obci, ale 15. 5. obětoval pan starosta svůj čas a dovezl pár seniorů z obce na výstavu HOBBY, která se konala v Českých Budějovicích. Doufám, že všichni ti, co se této akce zúčastnili si to náležitě užili.

Další událostí byla okrsková soutěž hasičů, která se tentokrát konala v Bezdědovicích, kde se naši šikovní členové SDH umístili za veterány na krásném druhém místě. A tímto jim moc gratulujeme. Co se týká připravovaných akcí v naší obci, tak se v sobotu 9. 8. bude konat soutěž v požárním útoku o Pohár starosty obce, která bude tradičně v Uzenicích za bytovkou. Další plánovanou akcí je již tradiční stanování rodičů a dětí na Radyni, které bude pořádáno ve spolupráci s hasiči a občany naší obce o víkendu 22.–24. 8. Ještě další naplánovanou kulturní akcí budou pouťové oslavy sv. Václava, které letos vycházejí na sobotu 27. 9.

Doufáme, že se se vše povede a tyto akce se se vydaří.

Naše obec pro letošní rok získala dotaci od Jihočeského kraje v rámci programu POV 2025 ve výši 171.000 Kč, a to na opravu vnějšího opláštění kaple sv. Václava, kdy práce budou probíhat v letních měsících, tak aby byla naše kaplička na připravovanou pouť již v plné kráse. V červnu byla taktéž ukončena dvouletá rekonstrukce klubu SDH, a to přístavbou kryté terasy, která se myslím docela povedla. Budova bývalého obchodu má v současné době nový kabát, okna a plnohodnotnou terasu a dle ohlasů z řad občanů dostala budova nový nádech do dalších let.

Melichar, Marešová

Krátce z Uzeniček a Černívka

Koncem května se v Uzeničkách konala oslava Dětského dne. Pro děti byl připraven program – skákací hrad, stezka s úkoly, střelba ze vzduchovky nebo kroupení hasičskou hadicí. Než akci přerušilo nepříznivé počasí, stihly si děti ještě opéct buřty na ohýnku a užít si společné chvíle plné radosti.

Začátkem června se před kulturním domem rozběhla výstavba nového dětského hřiště, na které se mohou děti těšit už s příchodem letních prázdnin. Hřiště nabízí několik herních prvků – lanovku, houpačky, malou lezeckou stěnu, věž s houpačkami a skluzavkou – a myslelo se i na dospělé, součástí areálu je workoutová zóna pro aktivní odpočinek a fitness veslování. Hřiště je z akátového dřeva a je vyrobeno a dodáno firmou Hřiště pod Květinou s. r. o.

Dotaci na projekt „Dětské hřiště Uzeničky“ jsme čerpali přes MAS Blatensko, o. p. s.

Hřiště bude osázeno keři a stromy, s projektem nám pomůže specializovaná firma, která vypracuje také projekt na vysazení ovocné aleje a dosazení lip u hřbitovní zdi v Černívsku.

Přejeme všem pohodové letní dny a dětem prázdniny plné zážitků.

Ivana a Jiřka

PROJEKT

Dětské hřiště Uzeničky

je spolufinancován Evropskou unií.

Cílem projektu je vybudování hřiště s herními prvky. Pružinové houpadlo 2ks, vahadlová houpačka, koš na streetball, lanovka, workoutová sestava, šestiúhelník, věž s houpačkami a skluzavkou, fitness veslování, 2 lavičky, odpadkový koš, informační tabule

Spolufinancováno
Evropskou unií

Dostavba kanalizace

Kanalizace je v naší obci nyní často skloňované slovo. Jak jste si jistě všichni všimli, dělníci s bagry pracují v různých koutech Zábore. Celá stavba jde dle plánu a harmonogramu. Samozřejmě se vyskytuje spousta nečekaných překážek, jako jsou například nepřesně zakreslené stávající sítě vodovodu a elektřiny. A to je také hlavní důvod přerušení dodávek vody v posledních pár týdnech. Tímto vás žádám o schovávavost a trpělivost, když se nějaký takový problém naskytne.

Pomalu se nám tato stavba přehoupla do své druhé poloviny, ještě schází část páteřních stok a přípojných míst. Také se musí zapojit a zprovoznit tři přečerpávací stanice. A v ne- poslední řadě opravit silnice a veřejné prostranství, toto vše je součástí akce nazvané „Dostavba kanalizace“. Již v srpnu proběhne první část opravy silnic.

Možná se to některým spoluobčanům ani nezdá, ale vše toto je spojeno se spoustou starostí a problémů, které se musí řešit, ať je všední den nebo svátek. Někdy stačí telefonicky, ale většinou se to neobejde bez osobní schůzky, na které se většinou najde nějaké řešení. O financování jsem se již zmiňoval v jednom z předchozích čísel našeho zpravodaje. Podařilo se nám získat 18,5 milionu z dotací, což je z 30 milionů značná částka. Z těchto dotací máme velkou radost. Bez této finanční injekce by tato stavba nemohla být vůbec realizována.

Ještě bych chtěl závěrem poděkovat pánům Romanovi Říhovi a Davidovi Fiňkovi, kteří neváhají a vždy, když je potřeba, přiloží ruku k dílu a opraví nečekané poruchy a havárie spojené s Dostavbou kanalizace.

Michal Říšský, starosta obce

Zlatá svatba

V dubnu tohoto roku oslavili naši spoluobčané, Jaroslav a Marie Kůrkovi zlatou svatbu, padesát let společného života. Život není peříčko, ani procházka růžovým sadem. Je málo dvojic, kteří spolu půlstoletí vydrží. Oni vydrželi. Jsou dva na bolest i na radost, na období krásná, dobrá i zlá, která život každému přináší. Říká se, že ve dvou je bolest poloviční a radost dvojnásobná. Přejí Maruše a Jardovi do dalších společných let hlavně hodně zdraví, spokojenosti, tolerance a lásky.

Jaroslava Vodičková

Lidé z naší obce – Růžena a Bohumil Linhartovi

Pokud se vám podaří prožít v manželství 75 let, stejně jako manželům Linhartovým z naší obce, ponese v sobě díky tomuto vzácnému výročí zcela výjimečnou symboliku dlouhotrvající a silné lidské lásky. Většinou se toto výročí označuje jako nebeská svatba – možná i proto, že tak dlouhým společným životem dokazujete do nebe sahající oddanost k druhému člověku. Je mi jasné, že jako všechny páry, tak i manželé Linhartovi podstupovali životní radosti i starosti, každodenní zkoušky a překážky. Radovali se spolu, sdíleli štěstí, ale jistě i trápení. Když jsem rozhovor připravovala, předpokládala jsem, že životních milníků mají za sebou mnoho, ale že je možná nebudou chtít s nikým sdílet. Sama jsem si dobře vědoma toho, že jinak si na to hezké či zlé vzpomínáme s odstupem času, už se shovívavostí a bez emocí, něco si vlastně nepamatujeme a něco si možná pamatovat ani nechceme. Stejně tak je jisté, že přijde věk, kdy si prostě nemůžete ani vzpomenout, co se stalo včera. Naše povídání tak na rozdíl od předchozích rozhovorů nebylo formou připravených otázek a konkrétních plynulých odpovědí na ně. Prostě jsme si opravdu jen povídali... jak se jim žilo, co je těšilo a co pořád těší. Jakmile jsme narazili na data a čísla – padla vždy odpověď. „Nevím“, nestalo nepříjemné ticho, naopak – zasmáli jsme se tomu a prostě to přešli a ona buď ta čísla nějak vyplynula později ze souvislostí nebo zůstala – jak se říká – v propadlišti dějin. Však pan Linhart oslaví 15. července 97. narozeniny a paní Linhartová 24. července 95. narozeniny, a to jsou opravdu úctyhodná léta a snad tedy nikdo nečeká vyprávění jak z románu. Na druhou stranu nechci vkládat do úst Linhartových mnou formulované věty, a tak zkusím rozhovor bez obvyklé češtinářské přímé řeči – snad i přesto bude pro vás počtení zajímavé:

Samozřejmě jsme začali povídání o svatbě, kde a jaká byla, jakou měla paní Linhartová svatební kytici, kde spolu žili:

L: Brali se v kostele v Zábore 23. 9. 1950, svatebčanů bylo asi 12, na velké svatby po válce nebylo. Kytici měla paní Linhartová péřovou, bylo to prý v té době moderní – možná i praktické. Seznámili se dva roky předtím na zábavě v Čechovicích, kamarád pana Linharta měl známost s dívkou z Komušína, panu Linhartovi se líbila Krejčová ze Slivonic. A tak z jeho rodných Kladrub u Volenic zavítali na tancovačku, kde byla jedna krásná holka – Růžena Klepsů ze Zábore. Zamílovali se a ještě před nástupem pana Linharta na vojnu se vzali a odstěhovali se do Kladrub, kde žili asi 18 let – do doby, než zemřel paní Linhartové bratr a oni se přestěhovali zpět k jejím rodičům do Zábore. Svépomocí pan Linhart opravil dům, ve kterém dodnes žijí, také s pomocí kamarádů z Kladrub. Tady moc kamarádů vlastně jako náplava neměl, ale moc hezky zavzpomínal na řezníka Jakše, na sousedy – pana Františka Bradu i pana Josefa Černého. Nejvíce si vážil skvělého chlapa, pana Jaroslava Mlíčka, i s Aninkou, jeho ženou, mají dodnes hezké vztahy, ale náhlý odchod „Kalisty“ je oba hodně zasáhl.

Jako děti jste žily za první republiky a v době války dospívali, připomínáme si 80. výročí osvobození, jaké jste si z té doby nesli životem pocity:

L: Paní Linhartová si moc na tu dobu nevzpomíná, však jí bylo 15 let. Pan Linhart vyprávěl, jak byl za války u dědečka, aby nemusel na zákopy nebo na jiné nucené práce (říkalo se do rajchu), pomáhal v zemědělství. Z války si odnesl samozřejmě i pocity strachu, statek jednou navštívil příslušník SS s doprovodem Čechů, kteří takzvaně kolaborovali – spolupracovali na správě protektorátu

v jednotlivých obcích na území Čech a Moravy. Kontrolovali tehdy odvody do přidělového systému, zda si dědeček pana Linharta neponechal nějaké zásoby navíc. Samozřejmě měl na půdě pod senem uschované zrní, Němec to zjistil jakmile na půdu šlápl, ale neprozradil je, otočil se a odcházel. Ještě šeptl něco ve smyslu, že to můžou lépe schovat. Kdyby na to přišli mstiví kolaboranti, možná by dopadlo všechno jinak.

A po válce to jistě bylo těžké žití, určitě tvrdá práce, a předpokládám málo peněz i času na nějakou zábavu.

L: Paní Linhartová pracovala ve Fezku a po návratu do Záborky pak v místním JZD v rostlinné výrobě, občas vypomáhala i v živočišné, ale nerada. Milovala vždy květiny a práci na zahrádce, byla vyhlášená kuchařka a pekařka. Sousedka Štěpánková jí prý říkala: pekařka z Pardubic a ráda chodila k Linhartům na obyčejné bramborové třepanky/placičky/. Pan Linhart pracoval nejdříve v Katovicích na řece, kde se těžil štěrk a pak ve stavební četě. Přestože nebyl ve straně, dostal se na vojnu do Pleše u Domažlic, kde měli vojáci za úkol stavbu oplocení kolem státní hranice, byl už ženatý, a tak ho ani nenapadlo utíkat na Západ. Po vojně mu soused z Kladruha, Kazák, nabídl místo v teplárně ve Strakonici, celý život pak pracoval u vysokotlakých kotlů, a dokonce byl i vyznamenán jako nejlepší pracovník a psali o něm tehdy v novinách – v Jihočeské Pravdě, což ho moc těšilo, protože obsluha kotlů byla náročná a zodpovědná práce. Také byl pyšný, že si díky své pracovitosti dokázal našetřit na motorku (na datumu svatby jsme se nemohli dohodnout, dokonce i rok nám chvíli dalo dát dohromady, ale že jeho stopětadvacítka stála rovných 11 092 Kč – to si byl pan Linhart zcela naprosto jistý 😊). Jeho velkým koníčkem byl hlavně ale fotbal, Kladruhy to byl vyhlášený klub, vyhráli několik pohárů. A pak se slavilo, pan Linhart hrál rád na harmoniku a rád tancoval. Na harmoniku si s chutí zahrál a společně s manželkou ještě nedávno i zazpíval. „Nu, ale už jsme dozpívali“ smějí se společně.

A jak se Vám žije dnes?

L: Navzájem potvrzují, že se mají dobře, že jsou spokojení, hlavně když mají pořád jeden druhého. Nic jim nechybí, jen to zdraví je horší, hůře oba chodí a už nezvládají péči o zahrádku, zahradu, hospodářství. Dříve měli dvě kozy, králíky, slepice a také včely. Dnes jim společnost dělá zrzavý kocour. Obědy si berou z jídelny a s domácností jim pomáhají děti. Nezájímají se o politiku, však oni ti nahoře to dělají pro sebe. Nemá cenu se nad tím rozčilovat, člověk má slušně žít a dobře se starat o rodinu, listují v malém fotoalbumu a jsou pyšní na tu svoji... na dceru, syna, vnoučátka i pravnoučátka. „Byl jsem fešák, co a Růženka kočka?“ Oči oběma září jako hvězdy, paní Linhartová se směje a mávne rukou „To víš, že jo, dědečku“.

Děkuji manželům Linhartovým za milé přijetí a upřímné povídání. A také za to, že díky nim jsem si uvědomila jednu velkou pravdu – není důležité, kolik krásných vzpomínek máte, ale s kým jste je prožili.

Děkuji Jarušce Vodičkové za to, že naši společnou návštěvu domluvila a že to občas půvabně zmatečně povídání odlehčila i usměnila. Věřte, že celou dobu jsme se všichni navzájem ujišťovali, že nejde o žádný závod s pamětí. Jak mi kladl pan Linhart několikrát na srdce: „Pamatujte si, jestli se toho dožijete – však sama uvidíte, na co si pak vzpomenete“. Doufám ale, že na tento rozhovor budu vzpomínat dlouho a moc ráda 😊!

Text J. Říhová, foto z rodinného alba Linhartových

Pohádková cesta okolo Záborky

V sobotu 31. května se konal od 14 hodin dětský den. Organizátoři tentokrát uspořádali Pohádkovou cestu, která startovala u sportovní haly a končila Pod lípou. Na děti po cestě čekaly pohádkové postavy s různými úkoly, za jejichž splnění dostávaly odměny. V cíli pak byl připraven velmi oblíbený skákací hrad, nafukovací balónky a také občerstvení – limonáda, párek v rohlíku, buřt na ohni a nanuky. Děkuje všem pořadatelům, kteří i v tom vedru strávili několik hodin v pohádkových kostýmech a také panu Frolíkovi z Raiffeisen, který zdarma zajistil skákací hrad.

Text: Blanka Potůčková, foto: Miroslav Běle, Martina Petrášková

Novinky z činnosti SDH

Koncem května se uskutečnil v Bratronicích aktiv našich dvou okrsků za účasti velitelů a starostů SDH, kde se dohodly hasičské akce a cvičení pro zbytek roku 2025.

První následující akce byl Memoriál Václava Křivance, který se uskutečnil dne 17. 5. na hřišti v Lažánkách. Zde jsme měla naše obec dvě družstva, muži obsadili 7. místo a mladší děti 3. místo. Nejmladšímu Toníkovi Brožovi bylo 5 let.

Další soutěž byla v Mečichově, kde místní slavili 135. výročí založení sboru dne 7. 6., naše družstva mužů i dětí zde shodně získala 4. místa.

Další oslava, kam jsme pozváni, se uskutečnila v Třebohosticích 21. 6. Místní SDH slaví 100. výročí založení a opět zde Záborky zastupovali muži a mladší děti. Na přípravě obou družstev se nejvíce podílí manželé Haráškoví, Antonín Klečka, Václav Slezák a řidič Jiří Čadek mladší.

Hojná účast v Mečichově

Ani ženy hasičky letos nezahálely a zorganizovaly s úspěchem dětský maškarní ples i dětský den s pohádkovou cestou. Poděkování patří těm neaktivnějším, a to Olině Mertové, Martině Petráškové a Blance Potůčkové.

Na soutěže i k požárům bude nyní doprovázet zábořské hasiče nově získaná cisterna Scania P 340, která nám byla bezúplatně převedena na základě rozhodnutí ředitelství HZS Jihočeského kraje. Děkujeme.

Josef Vydra, starosta SDH Záboří

Nejen nová cisterna, ale i velitel

Nocování třetí třídy ve škole

Před koncem školního roku ještě stihli žáci třetí třídy prožít netradiční odpoledne a noc ve škole.

Setkání jsme pojali jako rozloučení se stávající třídní učitelkou a zároveň seznámení s novou paní učitelkou, která je bude učit následující dva roky. Všichni, včetně rodičů, jsme se sešli v areálu

„Pod lípou“ při opékání buřtů. Hezky jsme si popovídali a děti si pohrály. Poté jsme se již přesunuli ke škole, kde se s námi rodiče rozloučili. Večer jsme zahájili seznamovací aktivitou, při které byla nová paní učitelka v horkém křesle.

Následovala detektivní hra, při které děti pátraly po zloději v zoo. Pachatel byl vypátrán a mohlo se jít na večeři. Toasty zmizely stejně rychle jako zvířata ve zmíněné hře. Nato již navázala večerní hygiena a příběh na dobrou noc. Ani jsme se nenadáli a bylo ráno. Rychle jsme se oblékli, posnídali toasty a domácí moučníky a vyrazili na výlet do Mečichova. Budoucí paní učitelku jsme nechali „oddychnout“ ve škole.

Mgr. Marie Sekáčová, Mgr. Pavla Slezáková

Školní výlet do Mečichova na farmu k Beranům

Ve třetím červnovém týdnu jsme se vydali na pěší výlet do nedalekého Mečichova, kde nás čekala návštěva farmy rodiny Beranových. Počasí nám přálo a nálada byla od začátku výborná.

Hned po příchodu nás přivítalo milé občerstvení – osvěžující

meloun, který nám po cestě přišel vhod. Poté následovala zajímavá ukázka postroje tažných koní, při které jsme se dozvěděli, jak takový postroj vypadá, z čeho se skládá a jak se nasazuje.

Program pokračoval praktickými ukázkami – slalomem s kládou, kde jsme mohli vidět, jak koně pracují v lese, a slalomem v páru, při kterém byla potřeba souhra dvou koní i jejich vodiče. Největším zážitkem ale určitě bylo, když si děti samy mohly vyzkoušet ovládání koně pomocí otěží. Šikovné koně si všichni pohladili a někteří si vyzkoušeli i pobyt v konibusu – speciálním voze pro přepravu koní.

Poté jsme zamířili na hřiště pod pergolu, kde nás potěšila milá obsluha a zdarma nabídl osvěžující nanuky a limonádu. Velké poděkování patří rodině Beranových za poučnou, poutavou a nezapomenutelnou exkurzi. Také děkujeme „klukům z pergoly“ na hřišti za výborné pohoštění a milé přijetí.

Cyklovýlet do Sedlice za zmrzlinou

Druhá a třetí třída vyrazila na cyklovýlet do Sedlice. Putovali jsme bezpečnými lesními cestami a svačili v přírodě. Cílem byla točená zmrzlina, na kterou jsme se moc těšili.

Kvůli údržbě zmrzlinového stroje jsme si ale museli počkat. Nakonec byla k dispozici jen čokoládová příchut – vanilková bohužel přemrzla. Některé děti byly s příchutí spokojené, jiné si zašly na nanuka do obchodu.

Přestože byl začátek trochu zklamáním, nakonec jsme si den užili. Navíc nám pan majitel slíbil jako náhradu velkou zmrzlinu zdarma při podzimní návštěvě. Už se těšíme!

Mgr. Marie Sekáčová, Mgr. Lenka Jiroušková

Vlna smíchu, kapky radosti a ovocná tečka na závěr – vodní hrátky ve školní družině

Ve středu 19. června se školní družina proměnila v říši vody a zábavy. Odpoledne totiž patřilo vodním aktivitám. Děti se vrhly do víru vodních soutěží, kdy jejich prvním úkolem bylo se rozdělit do dvou týmů. Konečný stav byl remízou týmů Pribiňáků proti Tygrům. Oba týmy se nadšeně zapojily do vodních i nevodních soutěží. Největší úspěch sklidily vodní balónky a vodní honička pomocí houbiček na nádobí.

Smích se rozléhal jako vodopád a soutěžní duch cákal na všechny strany. Po pořádné dávce osvěžení čekala na děti sladká odměna v podobě šťavnatého ovoce. Bylo to odpoledne plné radosti, smíchu a přátelství – zkrátka ideální zakončení školního roku!

Vychovatelky ŠD

Výlet do Písku

V pondělí 23. 6. jsme se s dětmi vydali na výlet do Písku na Živec. Cesta od autobusu vedla kolem rybníčků k ohradě se zvířaty, kde si děti daly svačinu. Poté jsme šli asi dva kilometry lesem. Cesta byla strmější, vedla do vyššího kopce, ale děti i paní učitelky vše dobře zvládly.

Nahoře na Živci čekalo na děti překvapení v podobě lanového centra, výstupu k rozhledně Jarník a nákupu limonády a nanuků. Cesta dolů do města byla sice dlouhá asi 4 km, ale lesem se všem šlo hezky.

Výlet jsme ukončili návštěvou starého mostu a odchodem na výstaviště k autobusu, který nás odvezl pohodlně zpátky ke škole do Záboří.

Výlet se všem líbil a přinesl dětem i paním učitelkám nové zážitky.

Alena Sadílková

Pěší výšlap na Velkou Kuš

V posledním týdnu školního roku jsme si s dětmi zpestřili výuku výletem do přírody. Vydali jsme se pěšky k nedalekému rybníku Kuš, který se stal ideálním cílem pro příjemné zakončení školního roku. Výletu se zúčastnily téměř všechny třídy 1. stupně a také žáci 7. třídy.

Počasí nám přálo. Trasa byla dlouhá přibližně 8 kilometrů, ale všichni ji zvládli bez problémů. Cestou jsme pozorovali krásy okolní přírody a měli jsme štěstí. Děti mohly v přirozeném prostředí zahlédnout užovku obojkovou i nenápadného bourovce trnkového. Po příchodu k rybníku se děti osvěžily ve vodě, hrály si, odpočívaly a užívaly si den na čerstvém vzduchu. Celý výlet proběhl v přátelské a pohodové atmosféře a byl krásným zakončením celého školního roku.

Tereza Siblíková

Exkurze Sušice

Ve druhé polovině června jsme se společně se žáky 4. a 7. třídy vydali na školní výlet do Sušice. Naším původním cílem byl lanový park, kde jsme plánovali sportovní aktivity a pohyb na čerstvém vzduchu. Bohužel nám plány překazilo nepříznivé počasí. Krátce po příjezdu nás zastihla silná bouřka, a tak jsme museli program operativně změnit.

Ze Sušice jsme se autobusem přesunuli zpět do Horažďovic, kde jsme navštívili místní muzeum. Děti si mohly prohlédnout řadu zajímavých expozic. Největší pozornost si získala stálá výstava minerálů. Po prohlídce muzea jsme se přesunuli do nedaleké pizzerie, kde si žáci pochutnali na vydatném obědě. Následovala návštěva plaveckého stadionu, kde si děti hodinu užívaly radovánky ve vodě.

Výlet jsme zakončili pěší cestou na vlakové nádraží a přesunem do Horažďovic předměstí. I když nám počasí nepřálo podle původního plánu, výlet se proměnil v pestrý a zážitkový den.

Tereza Siblíková

Devátáci na Orlíku

Také žáci deváté třídy se rozloučili se základní školou společným výletem. Hlavním cílem byl Orlík, ale i cesta tam byla plná zážitků.

Nejdříve se naše skupina zastavila v Písku, kde jsme si užili pořádnou dávku adrenalinu v laser aréně a cestou na autobusové nádraží jsme si prohlédli známé pískové sochy u řeky Otavy.

Pak už jsme se přesunuli k Orlické přehradě. Nejdříve jsme navštívili majestátní zámek Orlík a jeho

zahradu, poté jsme se cestou k ubytování pokochali nádhernými pohledy na modrou vodní hladinu z několika vyhlídek. Nakonec jsme zakotvili v kempu, kde jsme si oba dny naplno užili. Nechybělo koupání, zábava u minigolfu a sportovní klání v nohejbalu. Večer pak patřil tradičnímu táboráku a opékání buřtů.

Děti si výlet užily a já doufám, že vzpomínky na něj jim vydrží aspoň do maturity.

Mgr. Šárka Kučerová

Děti dětem

Žáci druhého stupně vyrobili při pracovní výchově dřevěné stolní hry pro děti z družiny. Mladší spolužáci si je s chutí užívají a mají z nich velkou radost.

Starší děti tak ukázaly, že i tvoření může přinášet radost druhým.

Miroslava Palečková

Základní škola v Záboří na vlně zábavy!

Čtvrťky se rozhodně nenudíme! Každý čtvrtek nás totiž doprovází zábavný den na téma, které se odhlasuje veškolní družině. Následně na něj vytvoříme plakát.

V květnu započal první zábavný den – den, kdy jsme se sladili do modré barvy. Naše škola se proměnila v mořské akvárium! Žáci, pedagogičtí i nepedagogičtí pracovníci se aktivně zapojili do prvního dne plného zábavy!

Následoval čtvrtek elegance. Nadšený z tohoto dne byl nejen pan fotograf, který k nám tento den zavítal, ale i samotní žáci. Čtvrtek 5. června se nesl v duchu vlády ponožek. Byl to totiž jejich den, den zábavných ponožek.

A čtvrťky na naší škole ještě nekončí! V plánu jsou určitě další! Čtvrtek crazy (šílených) účesů, který hodlá popřít gravitaci, a den plný dresů, energie a svalů – den patřící sportovcům.

Zkrátka – ve čtvrtek v zábořské škole nehledej normálnost. Hledej zábavu! Díky těmto dnům na naší škole podporujeme přátelskou, atmosféru, komunikaci, kreativitu, fantazii a tvoříme nezapomenutelné zážitky.

Andrea Matoušková

Branná soutěž POKOS – „Zvedneme děti od počítačů“

V pondělí 19. května se v Blatné na stadionu uskutečnilo oblastní kolo branné soutěže POKOS. Naše

škola na tuto soutěž vyslala dva šestičlenné týmy složené z žáků 2. stupně. Žáci celé dopoledne plnili úkoly na 8 stanovištích. Prokázali znalosti a vědomosti v oblasti armády ČR, první pomoci, orientaci na mapě, házeli granátem, museli prokázat svou fyzickou zdatnost, ale i dobrou mušku na stanovišti se střelbou ze vzduchovky.

Z 8 týmů ty naše obsadily 8. a krásné 3. místo.

Mgr. Denisa Matoušková

Projektový den plný zážitků

V pátek 23. května zažili žáci naší školy výjimečný den, na který budou ještě dlouho vzpomínat. Projektový den byl plný praktických ukázek, zábavy i poučení. Začal velmi příjemně – žáci 8. a 9. třídy připravili pro své mladší spolužáky ráno plné her.

Následovala návštěva Policie ČR, která přinesla spoustu zajímavostí. Velkým zážitkem bylo vystoupení psovoda, který nám společně se svými třemi čtyřnohými kolegy ukázal, jak probíhá vyhledávání drog ukrytých v truhlách, jak pes dokáže chytit pachatele a jak náročný je výcvik. Děti si také se zájmem vyslechly, že psovod své psy bere dokonce i na dovolenou.

Další část prezentace byla zaměřena na vybavení těžkooděnců. Policisté nám názorně ukázali, jak vypadá jejich ochranné vybavení a jak se používá. Největší úspěch sklídila možnost vyzkoušet si na vlastní kůži helmu, neprůstřelnou vestu, štít, kuklu i další prvky výstroje. Závěr této části návštěvy byl velmi efektní – policisté předvedli použití dýmovnice, která zaujala nejen děti.

Po policistech přišli na řadu hasiči z Blatné. I oni si pro nás připravili poutavý program – představili vřavu hasičského auta, vysvětlili, co vše musí mít na sobě při zásahu, a nechyběla ani možnost nahlédnout do kabiny jejich zásahového vozu. Děti si mohly vše důkladně prohlédnout a ptát se na to, co je zajímavé.

Projektový den byl skvělou ukázkou toho, jak může být vzdělávání zábavné, poutavé a zároveň poučné. Srdečně děkujeme všem zúčastněným členům Policie ČR a Hasičského záchranného sboru z Blatné za jejich čas, vstřícnost a úsilí, které věnovali této akci. Děti odcházely s úsměvem, plné dojmů a nových poznatků.

Mgr. Lenka Jiroušková, Mgr. Marie Sekáčová

Čtení ve školce

V polovině května zavítala do mateřské školy milá návštěva – žáci z osmé a deváté třídy základní školy. Školkáčci leželi ve svých postýlkách a s napětím naslouchali pohádkám, které jim starší kamarádi předčítali.

Mladší děti si chvíle s pohádkou velmi užily a starší žáci si zároveň vyzkoušeli něco nového.

Text: Lucie Bigasová

Den otevřených úlů v SOU Blatná

Ve čtvrtek 16. května 2025 jsme se s dětmi vydali na exkurzi do SOU Blatná u příležitosti Dne otevřených úlů. Výlet jsme zahájili na

dětském hřišti za kostelem, kde si děti s chutí zaposilovaly, protáhly se a naladily se na celý den. Poté jsme zamířili do areálu Středního odborného učiliště Blatná. V učebně nás přivítal pan včelař Texl, který dětem prozradil, jak funguje včelí společenství, jak se včely chovají a proč jsou pro naši přírodu tak důležité.

V další části programu jsme se přesunuli ven, kde nám studenti oboru Včelařství ukázali mnoho zajímavostí ze své praxe. Děti si mohly pod mikroskopem prohlédnout detailně zvětšenou včelu a například se dozvěděly, že mládě včely je mnohem chlupatější než dospělá včela, nebo že trubec nemá žihadlo. Všechny informace byly podávány hravou formou, díky které si děti spoustu poznatků snadno zapamatovaly.

Největším lákadlem byla ochutnávka čerstvého medu, který chutnal výtečně. Děti si také mohly vyzkoušet vykuřování úlů, jež má za úkol uklidnění včel. Dále se seznámily s různým včelařským vybavením.

Po návštěvě u včelařů jsme měli ještě čas nahlédnout do dalších částí učiliště. Prohlédli jsme si zemědělskou techniku, kterou studenti používají při své praxi. Zavítali jsme i do dílny, kde se budoucí odborníci učí pracovat. Velký dík patří mistrům odborného výcviku, kteří nám vše ochotně předvedli a vysvětlili.

Exkurzi jsme zakončili sladkou tečkou – návštěvou místní cukrárny. Děti si zde zamlsaly a pohrály v přílehlé herně.

Moc děkujeme všem, kteří se na této exkurzi podíleli – studentům včelařského oboru, panu učiteli Texlovi i mistrům odborného výcviku.

Mgr. Lenka Jiroušková, Mgr. Marie Sekáčová

Od Večerníčka po Mimoně – Akademie opět rozzářila zábořskou tělocvičnu

Dne 28. května 2025 se tělocvična v Záboří proměnila v jeviště plné smíchu, emocí a talentu. Na své ratolesti se přišli podívat rodiče, prarodiče, kamarádi i přátelé školy.

Velký úspěch sklídila nejen mateřská škola se svým vystoupením na písničku Večerníček, ale i prvňáčci nás okouzili svými pohyby do rytmu hudby. Stejně tak úspěšné byly i ostatní ročníky. Žáci dali svůj stud stranou a předvedli nám úryvky ze seriálu Výměna manželek, scény ze školních lavic a taneční kreace na další české i zahraniční písničky.

V průběhu akademie jsme mohli zaslechnout melodie písní Buchet je spousta, Holky z naší školky nebo Vysoký jalovec a mnoho dalších.

Celá akce se nesla v přátelské náladě a žáci zábořské školy sklídili hlasitý potlesk. Na závěr se přišli rozloučit Mimoně – žáci 9. třídy, kterým přejeme mnoho úspěchů, úsměvů a štěstí na jejich cestě životem.

Andrea Matoušková

TOUR de BATTAGLIA 2025

Záboří u Blatné

Srdečně zveme příznivce cyklistiky na 10. ročník tradiční jízdy krajem barona Christiana Battaglii, legendárního cyklisty z Bratronice u Blatné.

Akci pořádá Obec Zábory s podporou Nadace Jihočeské cyklostezky, přátel a zakladatelů této cyklojízdy v r. 2016

9. srpna 2025

Prezence: od 8.30 hodin za Obecním úřadem Zábory

Start : v 10.00 hodin

Trasy : krátká 20 km, střední 40 km, dlouhá 60 km.

Jsou vhodné pro všechny typy kol a pro všechny výkonnostní kategorie. Vedou krásnou krajinou s výhledy na pásmo Šumavy a na část Brd, kde Christian denně jezdil.

Mapy budou v předstihu zveřejněny na www.zabori.cz

Náročnost: lehká až střední

Povrch: asfaltové cyklostezky, silnice 2. a 3. tř.

Při nepříznivém počasí jsou možnosti zkrácení tras a odbočení do cíle v Zábory

V prodeji budou upomínkové předměty se symbolickým potiskem.

Parkování, občerstvení a sociální zázemí zajištěno.

Historická kola vítána, setkání s bývalými československými účastníky MS a OH.

Těšíme se na setkání s vámi!!!

Po skončení akce grilované prase v areálu pod lípou a posezení s harmonikou.

Michal Říšský - starosta obce, Pavel Zeman – zakladatel akce 2016

www.zabori.cz, obec@zabori.cz, tel. 605 945 388, 732 110 101

Jihočeský kraj

AWF® STORE

PALIVOVÉ DŘEVO
MICHAL BÉLE

KALAS

SKODA
AUTO ŠEVČÍK

Z pódia do léčebny – beseda o alkoholismu s Petrem Harazinem

Ve čtvrtek 29. května navštívil naši školu hudebník Petr Harazin se svou přednáškou na téma Chlast je droga. Nešlo o žádné suchopárné vyhrožování, jak mnozí žáci předem předpokládali, ale o upřímné povídání člověka, který si prošel závislostí na alkoholu a dokázal se z ní dostat.

Petr mluvil otevřeně, nic netajil a nepřikrášloval. Vyprávěl o tom, jak nenápadně a pomalu se z běžného pití stala vážná závislost, která mu začala ničit život i vztahy. Na doporučení členů své kapely Nebe a rodiny se proto rozhodl nastoupit do léčebny. Svěřil se nám i se svými zážitky z tamního pobytu – živě vzpomínal na okamžik, kdy poprvé spatřil pacienta v těžkém stavu delirium tremens. Ten pohled jím hluboce otřásl a uvědomil si, že takhle opravdu dopadnout nechce. S odstupem času je přátelům vděčný, že ho k léčbě přiměli. Připomněl nám, že závislost na alkoholu se bohužel může týkat úplně kohokoliv, třeba i lidí, kteří jsou jinak v životě úspěšní a na první pohled bychom to do nich neřekli. Zdůraznil také nebezpečí toho, že alkohol je v ČR (na rozdíl od některých jiných zemí) snadno dostupný.

Na závěr Petr ochotně odpověděl na dotazy žáků. Byla jen škoda, že času nebylo víc – děti by zajímala ještě spousta dalších věcí. Moc děkujeme za inspirativní setkání.

Mgr. Šárka Kučerová

Hodina tělocviku trochu jinak: cyklovýlety po okolí Zábří

Žákyně druhého stupně naší základní školy zažily dvě netradičně pojaté dvojhodinovy tělesné výchovy – místo do tělocvičny vyrazily na cyklistické výlety do okolí Zábří.

První výlet vedl klidnými polními a lesními cestami přes Milčice, Lažany, Chrástovice a Doubravici. Díky krásnému počasí, nenáročnému terénu a bezpečným, málo frekventovaným trasám si všechny cyklistky jízdu skutečně užily.

Druhý výlet směřoval do nedaleké Sedlice, kde na dívky čekala zasloužená odměna – vyhlášená točená zmrzlina. Spojení sportu, přírody a malého sladkého potěšení se ukázalo jako skvělý nápad, který si určitě v příštím školním roce zopakujeme.

Mgr. Lenka Jiroušková, Mgr. Marie Sekáčová

Pasování na čtenáře

Čtvrtek 19. března byl důležitým dnem našich prvňáčků. Po několikaměsíčním boji s písmenky a slabikářem nastal výjimečný okamžik, kdy měli být pasováni na čtenáře. Slavnosti, které se kromě žáků, paní učitelky, asistentek a devěťáků (patronů nejmenších čtenářů), přihlíželi i rodiče, zahájil král království čtenářů (rozuměj ředitel školy), jehož oblečení ale dost překvapilo všechny přítomné. Pod královským pláštěm se totiž skrýval

sportovní dres a tradiční meč byl nahrazen florbalovou hokejkou. „Ten ředitel se asi zbláznil“, určitě problesklo hlavou všem přítomným. Naštěstí bylo vysvětlení tohoto zvláštního „dress codu“ docela prosté. Škola totiž naplno žila „dnem sportovců“, a tak se ani ředitel školy nemohl nechat zahanbit.

Žáci v průběhu slavnosti předvedli, jak umí číst a přednášet a po chvíli už byli všichni pasováni na čtenáře. A dokonce hokejkou místo meče! Komu se toto jen poštěstí!

Doufejme, že všem dětem tento den začala jejich čtenářská cesta životem, vždyť jak říkal již Ernest Hemingway: „Neexistuje věrnějšího přítele než knihy.“

Michal Gutwirth

Požární ochrana očima dětí 2025

Sdružení hasičů ČMS jako každý rok vyhlásil výtvarnou a literární soutěž PO očima dětí, na kterou žáci z celé republiky kreslí a vytváří práce na dané téma. Naše škola nebyla výjimkou a poslala za každou kategorií pěkné obrázky. Letošním tématem byla historie a budoucnost hašení požárů.

V okresním kole obsadila Amálka Srbová ze 6. třídy 3. příčku a Vojta Lávička z 1. ročníku se svým obrázkem historické stříkačky zvítězil nejen v tom okresním, ale dokonce i v krajském kole! Gratulujeme! Ve čtvrtek 19. června si poté všichni výherci převzali ceny na hasičské stanici ve Strakonici a poté měli možnost si ji dokonce v doprovodu příslušníků HZS i prohlédnout.

Mgr. Denisa Matoušková

Loučení se ZŠ a MŠ

Něco končí a zároveň něco nového začíná. Tak by se dal nazvat každoroční rituál loučení se základní a mateřskou školou v Zábří, kdy škola přivítá od svých řad budoucí prvňáčky a zároveň propouští své devěťáky. V krásném areálu Pod lípou se tak stalo i v pátek, 27.6. v poslední den tohoto školního roku. Nejdříve přišli na řadu ti malí, co opouštějí svoji mateřskou školu. Byli to dvojčata Tereza a Viktorie Dubnovy, Julie Chvátalová, Nela Toráčová, Ján Fázik, Jiří Vašina, Jakub Křivanec, Marika Nováková a Stela Karlíčková.

Pan starosta jim popřál mnoho úspěchů ve velké škole, dobré známky, hodné učitele a aby se jim tam moc líbilo. Děti byly na velkou školu očividně velice natěšené. Paní učitelka je pasovala velkou měchačkou na prvňáčky a měla co dělat, aby udržela emoce. Není divu, má je ve školce od malinka, zvyknou si na sebe a každé loučení je těžké pro obě strany. Po pasování na prvňáčky následoval připitek dětským šampaňským a předání dárků od obce. To už se shromáždili v areálu i devěťáci, kterých bylo deset: Veronika Bigasová, Tereza Kluknerová, Michaela Chladová, Gabriela Kotmelová, Igor Husák, Vojtěch Říha, Kiril Belikov, Jakub Kružliak, Matyáš Šavřda a Bohumil Kůta. Dívky jako princezny v krásných společenských šatech, kluci v oblecích.

Plní emocí, nervozity, v doprovodu svých blízkých i všech učitelů. Pan starosta je přivítal, zavzpomínal na dobu, kdy on opouštěl základku, popřál jim do života hodně úspěchů a upozornil je na to, že ne vždy bude vše zalité sluncem. Po něm si vzal slovo ředitel školy, který reagoval na slova svého předchůdce, že momentálně zalité sluncem všechno je. Dále pokračoval, že ve škole budou mít

vždy dveře otevřené, ať přijdou kdykoliv jen tak „pokecat“, poradit se, nebo pochlubit svými úspěchy, všichni je rádi uvidí. Nejhorší to měla paní učitelka třídní. Vedla je od šestky do devítky, jistě si s nimi hodně zažila, rozebrala jednoho po druhém. Celou třídu pochválila, jak drželi všichni za jeden provaz, jak dokázali, že v kolektivu, plném individualit vládla téměř záhadná harmonie. Pochválila dívky, které byly podle ní záchrannou sítí celé party. Pomáhaly klukům jak v doučování, tak i v žehlení jejich průšvihů. Rovněž děvčatům poděkovala za to, jak ochotně a nezištně jí všechna pomáhala při organizaci všech třídních akcí.

Díky pánské sekci prý zažívali všichni věci nevidané, dále cituji: „Měli jsme tu playboye Bohouška, jehož schopnost usnout vždy a všude je prostě obdivuhodná. Až na školních výletech jsem zjistila, že dokáže být vzhůru víc než hodinu v kuse. Kirila, který se pro změnu dokáže vždy a všude ztratit, ale na druhou stranu musím ocenit, jak mě vždy dokázal vytáhnout z technických problémů všeho druhu. Dále Matyho, našeho kaskadéra, který testoval zákony gravitace častěji než Newton. Kubu, který bydlí 100 m od školy, a přesto s odvahou sobě vlastní dokázal omluvit svoji celodenní nepřítomnost ve škole tím, že zaspal. A samozřejmě Igorka, jehož hlasový rejstřík by mu mohla závidět celá zoologická zahrada...“.

Dále hovořila o jejich posledním výletu. Čekala apokalypsu, boj o přežití, ale byli všichni úžasní a z jejich nocování na Orlíku se stala asi nepohodovější akce její dosavadní učitelské kariéry. A co popřála své třídě do dalšího života? „Přeju vám hlavně to, abyste se v životě nikdy nepřestali smát. Abyste měli vždycky vedle sebe někoho, kdo vás chytí, až budete padat ze židle – ať už obrazně nebo doslova. Přeju vám tu vaši úžasnou soudržnost a smysl pro humor, který z každého problému udělá jen další vtipnou historku. Neztrácejte tu schopnost stát jeden při druhém. Svět tam venku je občas pěkná divočina a mít někoho, kdo vám kryje záda, je to nejcennější, co můžete mít. Buďte odvážní, klidně dělejte chyby, ale nezapomeňte se z nich poučit. Buďte originální a sví, a hlavně buďte šťastní. A občas si na nás vzpomeňte...“

Dneska něco krásného končí, aby něco nového a snad ještě hezčího mohlo začít. Co dodat? Přejeme všem dětem – od budoucích prvňáčků po deváťáky prožití krásných prázdnin ve zdraví a šťastný návrat do školních lavic po prázdninách.

Jaroslava Vodičková

Zábořská pouť

Konala se dne 28. 6. v areálu Pod lípou. Pan starosta zahájil pouť v 17 hodin a přivítal přítomné. Jako první bod programu uvedl odhalení pamětní desky J. A. Sabathovi na budově obecního úřadu. Na pamětní desce je tento text: „Zábořský rodák a čestný občan Adolph Joachim Sabath. Narodil se 4.dubna 1866 v Záboří 35. V roce 1881 odešel do USA. V roce 1918 významně podporoval profesora T. G. Masaryka v jeho boji za vznik našeho národního státu. Jako člen sněmovny reprezentantů prosadil v Kongresu přijetí rezoluce, jež budoucímu Československu přiznala právo na svobodu a nezávislost. Podporoval svou rodnou obec. Spolufinancoval

výstavbu místního obecního sirotčince. Zemřel 6.listopadu 1952 v Naval Hospital ve městě Bethesda ve státě Maryland – USA.“

Odhalení pamětní desky byl přítomen Pavel Hnízdil, člen České genealogické a heraldické společnosti v Praze, který je autorem životopisu A. J. Sabatha v knize Dr. Martina Nekoly Čech v americkém kongresu. Podnět ke zhotovení a umístění pamětní desky v Záboří dal Ing.Bohumil Beneš. Druhým bodem programu bylo vystoupení žáků MŠ a ZŠ. Děti ze zábořské mateřinky předvedly taneček na téma Večerníček k výročí 60 let jeho vzniku. Tancovaly s velkým nasazením a vystoupení si opravdu užívaly. Však také sklídily velký potlesk.

Následovalo vystoupení mladších dětí základní školy, které předvedly v bílém oblečení práci kuchařinek a kuchaře včetně nádobí a skutečných buchet. Potom zatančily žákyně vyšších ročníků náročný rytmický tanec, ve škole měli totiž nedávno školní akademii. Přítomní diváci odměnili všechna vystoupení velkým potleskem.

Dalším bodem programu bylo kouzelnické vystoupení a pejsek Eda. Nejdříve si kouzelník vybral z obecnstva pomocníky z řad dětí i dospělých a společně ukázali pár kouzel.

Potom už přišel na řadu pejsek Eda. Předvedl s radostí, jak umí poslouchat i na dálku svého páníčka, pak mu na povel přistál na zádech a na závěr spolu i zatančili. Podle sebe soudím, že mnozí chovatelé z toho měli mírný mindrák jako já, když viděli, co všechno se může pes naučit a jak umí poslouchat.

Následovala ukázka RC Military Model, modely vojenských aut a tanků na ovládání, to zajímalo především pány kluky. Ukázka končila pořádnou bitvou. V 19 hodin začala pouťová zábava s kapelou Trolling Stones, která jistě trvala do časných ranních hodin.

Pro menší děti byla k dispozici nafukovací skluzavka a hrad, kde se mohly dostatečně vyřádit. Občerstvení bylo zajištěno, jídla i pití alko i nealko byl také dostatek. Počasí nám přálo, takže můžeme konstatovat, že se pouť vydařila a většina přítomných byla spokojena.

Jaroslava Vodičková

Jihočeská dechovka

BABOUCI

HAJANY

2.8.2025

17:00 hodin

Vybrané žákovské týmy ze základních škol Blatenska se na „Dni branné dovednosti“ ukázaly v tom nejlepším světle

Blatná- Letní sportovní stadión v Blatné s přilehlým okolím patřil ono oblačné pondělí žákovské omladině, která tady ztvárnila hlavní obsazení v pořadí čtvrtého „Dne branné dovednosti“. Na devíti stanovištích (člunkový běh, vědomostní kvíz z armádní tematiky, první pomoc, silová cvičení- kliky, štafeta, transport raněného, práce s mapou, střelba ze vzduchovky a hod granátem) si chlapci s děvčaty dali slušně „do těla“ a prokázali rovněž výborné kvality technického směru i brilantní vědomosti. Elitní týmy z druhých stupňů vyslaly do centra všeobecné brannosti na letním stadiónu základní školy J. A. Komenského Blatná (dvě družstva), T. G. Masaryka Blatná (dvě družstva), Bělčice (dvě družstva), Zábोří (dvě družstva) a Sedlice (jedno družstvo).

Této celodopolední sportovně- vědomostní akci na blatenské půdě „vdechla život“ výzva ze strany „Krajského vojenského velitelství České Budějovice“, adresovaná místnímu Městskému úřadu. „Jde o to, že česká armáda cílí na všeobecný branný rozvoj žákovských komunit,“ vysvětluje místostarosta města Blatné Pavel Ounický, „Chce tedy „oprášit“ někdejší školskou metodiku pro připravenost dětí a mládeže v různých krizových situacích. Nicméně se určitě nejedná o náborové akce do řad armády,“ zdůrazňuje Pavel Ounický.

Na organizaci „Dnů branné dovednosti“ se souběžně s Městským úřadem Blatná podílí zdejší Sbor dobrovolných hasičů, žáci SOU Blatná a samozřejmě zástupci armády ČR. Stranou nezůstávají ani zaměstnanci Městského úřadu. TJ Blatná poskytuje městu Blatná pro výše uvedený účel veškeré prostory zdarma.

Těžko na cvičišti, lehký na bojišti...

„Vyslanci“ tříd druhých stupňů to určitě neměli na stanovištích „branného kolečka“ v Blatné snadné. Zvláště na některých. Třeba správné naložení, transport a sejmutí nainstalované figuríny jim dal zabrat. „Ta figurína z písku vážila padesát kilogramů,“ upřesňuje Pavel Ounický, „Mezi opravdovou realitou a nachystaným úkolem tedy de facto nebyl podstatnější rozdíl.“

Do plánu řídící dvojka zahrnula i tzv. „raftování“: „Tam šlo o plavbu na raftu, vylézt na břeh, překonat provazovou překážku a raftovat zpátky. Jenže v důsledku dlouhotrvajícího sucha nám vodní hladina rapidně poklesla a tak musela být takhle disciplína vyžena,“ uvádí „otcové nápadu“ Pavel Ounický a Martin Dolejš. Nicméně se nenechali vyvést z míry a náhradní varianta byla otázkou okamžiků. Žákovská družstva absolvovala běh s pneumatikami v rukou na místo určení a po zdolání provazového přechodu mezi stromy je čekal návrat za stejných podmínek. Opravdu „výživná“ náhražka!

S pozoruhodnou fantazií pracovali instruktoři na stanovišti „První pomoci“. Figurantům a figurantkám „vyráběli“ fiktivní zranění tak věrná, že si možná chvílemi nebyli jisti, jestli jim opravdu „něco není“. Údajné popáleniny, řezby a otevřené zlomeniny se tvářily skutečně reálné. Aby atmosféra doznala „hustoty“ všestranné, „ranění“ doprovázeli svou roli z vlastní iniciativy bolestnými výkřiky a bědováním. On psychologický efekt má určitě svou váhu. Zvláštní pozornosti se u soutěžících těšilo vojenské stano-

viště přímo pod tribunou. U něho měli chlapci a děvčata možnost prohlédnout si i „osahat“ originální armádní výzbroj. Se zvědavostí a nadšením sobě vlastním mladí aktéři „Branného dne“ na vlastní kůži také okusili váhu ochranných vest a nasazení přileb. Spolu s bezpečným uchopením zbraně pak veselé pózovali fotografům, aby se vedle příjemných zážitků mohli těšit také na trvalou upomínku. Jinak po skončení praktické ukázky armádní výbavy absolvovali vědomostní test z okruhu historie České republiky a významných tuzemských událostí.

Hvězdy vyšly i bělčické výpravy

Vůbec první vítězství na blatenských „Dnech branné dovednosti“ dobyl před čtyřmi lety tým domácí školy J. A. Komenského. „Tím to ale zdaleka neskončilo,“ zdůrazňuje místostarosta Pavel Ounický, „Tento tým následně vyhrál i krajské kolo v Českých Budějovicích a prorazili až na republikovou úroveň!“

Zlaté ostruhy si další dva roky vysloužili zástupci základní školy v Bělčicích. Tamní pedagogové, jak zní hláška z komedie: „Jáchyme, hoď ho do stroje!“, v přespolečných podmínkách dali dohromady „zřejmě solidní oddíl“ - jen bez legendárního Františka Koudelky.

I letos si žáci z Bělčic vedli znamenitě. Tentokrát to ovšem stačilo „jen“ na stříbrnou pozici. Konkurence zpoza školních lavic blatenské J. A. Komenského odolala a přihrála si zpět nejceněnější kov. Tím si podruhé otevřela dveře do krajského kola.

Soutěžní družstva obdržela před zahájením branného přeboru na letním stadiónu mapy s rozpisem pohybů po stanovištích. „Na splnění úkolu měl každý tým deset minut plus pět minut na přesun,“ přibližuje daná pravidla ústřední činitel branného dne Pavel Ounický, „Krajské kolo bude o poznání náročnější- zatímco tady jednotliví členové sestav střídavě dělali kliky po dobu šesti minut, v Českých Budějovicích to bude minut osm. Běh se zátěží měří v Blatné šedesát metrů, tam sto metrů,“ uvádí Pavel Ounický.

Na fanfáry tedy měl letos plné právo tým ZŠ J. A. Komenského Blatná. Zlatá trofej unikla druhému nejlepšímu celku ze ZŠ Bělčice, na stupně vítězů se dostala ještě sešraná parta ZŠ Zábोří. Ostatní se umístili následovně: 4. ZŠ Bělčice-druhý tým, 5. ZŠ T. G. Masaryka Blatná, 6. ZŠ Sedlice, 7. ZŠ T. G. Masaryka Blatná, 8. ZŠ J. A. Komenského Blatná-druhý tým a konečně 9.místo ZŠ Zábोří.

Uznání patřilo všem soutěžícím bez výjimky. Byli prostě dobří. Na takových „základech“ lze už s klidným svědomím stavět. Průběh „Dne branné zdatnosti“ v Blatné jasně ukázal, že ne všechna mládež se „lepší“ k monitorům počítačů a mobilním telefonům. Zdravý pohyb je pořád ještě „cool“!

Celou akci finančně zabezpečuje město Blatná. Při slavnostním aktu předávání cen nechyběl samozřejmě blatenský starosta ing. Robert Flandera. „Ceny, medaile spolu s poháry přivezli i sami vojáci,“ upřesňuje místostarosta Pavel Ounický.

Není nad dobrou partu – slovo závěrem

Za „zlaté – náctileté“ borce ze Základní školy J. A. Komenského vyjádřil své dojmy Jaromír Koman (14 let): „Za vítězství jsme všichni samozřejmě moc rádi a šťastní. Nicméně nás to trochu překvapilo, protože jsme měli co dělat s časovými komplikacemi. Před brannými závody většina z nás počítala s umístěním uprostřed výsledkového žebříčku. Když jsme se v den „D“ blížili ke stadiónu, najednou jsme začali věřit, že se dostaneme do TOP 3. A ono to vyšlo takhle senzačně! No- není nad dobrou partu,“ vyslovuje vpravdě skautské pravidlo sportovní „úderník“ z osmé třídy. On sám si na čtvrtém „Dni branné dovednosti“ v Blatné odbyl premiéru: „Já rád a pravidelně sportuji- běhám v přírodě a hraju softbal. Vedle toho doma v Dobšicích dělám dřevo, což má úžasný vliv na sílu rukou.“ Jestli mu na branných závodech nějaká disciplína nesedla, pak prý hod granátem: „Nehodil jsem skoro nic, bohužel. Ale jako parta jsme udrželi

pěkný výsledek i tam. Osobní skóre jsem si vylepšil při zeměpisném testu a na zdravotně, tam to šlo jako po másle," přehrává si vybraná dějství z dobrodružného dopoledne Jaromír.

Rovněž čtrnáctiletý David Burian se značnou měrou zasadil o stříbrný pohár pro bělčický „výběr“. I jemu je vlastní výborná fyzická kondice: „Šestým rokem hraju fotbal," podotýká sportovec každým coulem. Výkon svého týmu hodnotí známkou jedna minus: „Něco by se mělo ještě zdokonalit. Já jsem selhal u střelby ze vzduchovky- nic jsem netrefil!

Přitom ve škole jsem sundal tři z pěti cílů. Zabrat mi daly pořádně kliky," přiznává vyznavač pestrého tělovýchovného vyžití, který se našel na svém druhém branném dnu v Blatné zejména v „člunkovém běhu" se zátěží a perfektně si poradil i s úkoly na zdravotněm stanovišti. Mravní síla člověka se více než dobře snáší i se silou fyzickou. Tohle už věděl legendární zakladatel Sokola Miroslav Tyrš. Takže i „Dny branné dovednosti" v Blatné se ubírají tím nejsprávnějším směrem

Vladimír Šavrdra

www.elitexpomuk.cz

Nabízíme:

- Zázemí stabilní a férové české firmy
- Motivující mzdové ohodnocení
- Příspěvek na penzijní připojištění
- 5 týdnů dovolené
- Stravování v podnikové jídelně

Zaujali jsme vás? Zavolejte nám:

☎ **724 432 974 nebo 601 350 657**

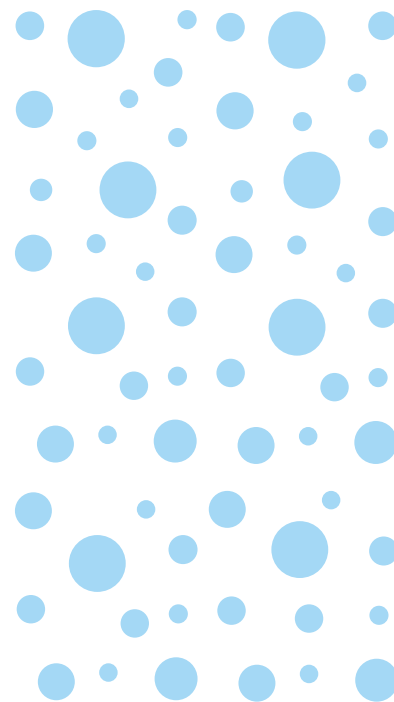
Zašlete životopis na: ivana.baranova@elitexpomuk.cz

Do našeho týmu hledáme

SVÁŘEČE

Požadujeme:

- Znalost svařování CO2
- Znalost svařování metodou TIG výhodou
- Platný svářečský průkaz (případně možnost obnovení)
- Znalost čtení výkresové a technické dokumentace
- Manuální zručnost, odolnost vůči zátěži
- Časová flexibilita, důslednost, dobrý zdravotní stav
- Spolehlivost, pečlivost, samostatnost, zodpovědnost

paul + paul

Sadová 66, 388 01 Blatná

přijme

**dělníky do výroby a operátory
strojů na HPP**

Jedná se o jednoduchou manuální práci s papírem. Vhodné i pro osoby se změněnou pracovní schopností.

Požadujeme: spolehlivost, pečlivost

Nabízíme: jednosměnný provoz, příspěvky na stravování

Bližší informace telefonicky: 383 422 301

Životopis zasílejte na e-mail:
vaclav.hynous@paulundpaul.cz

REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL

B. Němcové 29, Blatná (u bývalé ubytovny TESLY Blatná)

34 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz .

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy, chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoli jinde.

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠÍ CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na největších realitních serverech a právní servis ZDARMA! Ocenění nemovitostí.

Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné...

**Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb
nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.**

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

**RAKETOVĚ
RYCHLÝ INTERNET
A CHYTRÁ TV
PRO BLATNOU
a okolí**

Rychlost až
1000/1000
Mb/s

**ZÁKAZNICKÉ
CENTRUM:
B. Němcové
1602
Blatná**

- ✓ Internet od 390 Kč
- ✓ Instalace zdarma
- ✓ 6 měsíců internetu zdarma
- ✓ 3 měsíce Chytré TV zdarma

BLATNÁ

**UNITED
NETWORKS** www.u-n.cz 373 705 705

K2 SOLARTECH

Fotovoltaické elektrárny na klíč

**VČETNĚ
1,- Kč
DOTACE**

**nová
zelená
úsporám**

light

**STŘÍDAČ
VATEC V-SH-2000
ČESKÉ VÝROBY**

**Fotovoltaický ohřev vody
včetně zateplení za 1,- Kč**

www.k2solartech.cz

info@k2solartech.cz
+420 721 087 652
+420 604 107 416

K2 Solartech s.r.o., Radomyšl 248, 387 31 Radomyšl

**NAVŠTIVTE NÁŠ INTERNETOVÝ
OBCHOD S POTRAVINAMI
a užijte si pohodlný nákup z domova**

**coop
JEDNOTA
SPOTŘEBNÍ DRUŽSTVO VE VOLYNĚ**

**„Tohle je Rex a Míca
... právě objevili nový eshop
s potravinami.“**

e-coop.cz

1. Zvolte si nejbližší prodejnu COOP - Blatná, Sedlice nebo Radomyšl.
2. Vyberte si z naší široké nabídky.
3. Nákup si vyzvedněte na vybrané prodejně, kdy se to hodí Vám.

e-coop.cz

Indiáni v Chlumu

Jaro už nás opustilo,
léto ale začalo,
mravenců je stále hodně,
jen včel po zimě ubylo.

V letním horku indiáni
své oděvy oblékli
a k jezeru za chlumskou loukou
všichni rychle spěchali.

Indiánský náčelník,
prý Roman ho jmenují
se svojí squaw, krásnou Evou
u brány davy vítají.

Přicházejí indiáni
ze Chlumu i okolí,
z Blatné, Hajan, snad i z Prahy,
svůj výlet si užijí.

Tak Mladý Orel s Mladým
Vlkem
náčelníka pozdraví,
a s dárečkem od squaw Evy
do osady vstupují.

Z her, co pro ně indiáni,
i Dakota (přítel) se jmenují,
přichystali na zdejší plácku,
dnes se všichni radují.

Mladý Orel, ten hned spěchal
srazit lukem buvola,
na druhý pokus radoval se,
buvol oštěp dostal do čela.

Naštěstí byl buvol kresba,
to však u nás nevadí,

na indiány si jen hrajem,
a děti se tu vyřádí.

Mladý Vlk, ten napoprvé
zlatý nuget hledat šel,
v rýžovišti u zlaté žíly
nuget z vody vynášel.

Také malby na obličej
indiáni dělali,

z mladé slečny indiánku
tyto malby stvořily.

V indiánském slavném shopu
zboží bylo nemálo,
za nugety z rozličných her
dost zboží se prodalo.

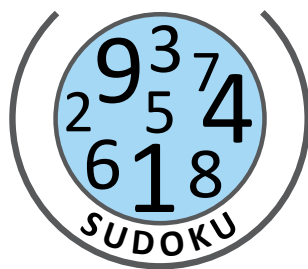
Nejen děti, i maminky,
ale také tátové
v indiánském letním čase
užili si prostě své.

Pivo, víno, i nealko,
cukrová vata, zmrzlina,
to vše a plno jiných dobrot
ochutná každá rodinka.

Pečená ryba od rybích mistrů,
ale i párek v rohlíku,
prostě, co duše chtěla
bylo stále nablízku.

A tak večer spokojeně
indiáni odchází,
a těší se, že za rok zase
na chlumský plácek dorazí.

Miluše Kordulová

Řešení sudoku z květnového vydání SOBáčku s pořadovým číslem 103 bylo jako vždy ve třech různých úrovních obtížnosti. **Tajenky:** VNÍMEJ PŘI (lehká verze, kontrolní 1. řádek 859136724); PROCHÁZCE (středně těžká verze, kontrolní 1. řádek 625194387); VŮNI KVĚTŮ (těžká verze, kontrolní 1. řádek 482513679). Všem úspěšným luštitelům gratulujeme. Svazek obcí Blatenska už nadále nelosuje ani neodměňuje výherce. Sudoku pro čtenáře SOBáčku připravila Ivana Zemánková

Lehká verze:

	6			2		7	5	3
		3	9	4				2
	4		7	3			2	
			2			5		
	3		1		8			
			5				6	9
		5			4		7	
		8			3	2		

1=U, 2=J, 3=E, 4=N, 5=A, 6=A,
7=Č, 8=Ž, 9=S

Středně těžká:

	3		8					9
				1	3			
			6				1	
8	2				1	7		
4		3				9	2	
3	6			5				
2	7				6	3		
	5					4	7	

1=N, 2=L, 3=O, 4=O, 5=U, 6=D,
7=V 8=E, 9=O

Těžká verze:

	3		7	5				
					9	8		
	6		4					3
							1	
6			9	4		7		
					4			
			1	8	2			5
5	9						7	8

1=S, 2=Š, 3=V, 4=Ů, 5=I, 6=N,
7=H, 8=A, 9=C

Blatensko SOBě 104. číslo vyšlo v úterý 29. 7. 2025 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XIX. Poslední číslo vyšlo v květnu 2025. Uzávěrka příštího čísla je ve středu 3. 9. 2025. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o.. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6 175 ks. E-mail redakce: sobacek@blatensko.eu, tel.: 383 420 300, Bc. Lukáš Vaněček. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*